

Úřední věstník

Evropské unie

L 255

České vydání

Právní předpisy

Svazek 53

29. září 2010

Obsah

II *Nelegislativní akty*

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

- ★ **Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 107 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorie M2 nebo M3 z hlediska jejich celkové konstrukce** 1

Cena: 4 EUR

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Nelegislativní akty)

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost je zapotřebí ověřit v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 107 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorie M2 nebo M3 z hlediska jejich celkové konstrukce

Obsahuje platné znění včetně:

série změn 03 – datum vstupu v platnost: 11. srpna 2010

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Schválení
5. Požadavky
6. Změna a rozšíření schválení typu vozidla
7. Shodnost výroby
8. Postihy za neshodnost výroby
9. Definitivní ukončení výroby
10. Přechodná ustanovení
11. Názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a názvy a adresy správních orgánů
12. (vyhrazeno)

PŘÍLOHY

Příloha 1 – Dokumentace EHK schválení typu

Část I – Vzor informačního dokumentu

Část II – Certifikát ES schválení typu

Příloha 2 – Uspořádání značek schválení typu

Příloha 3 – Požadavky, které musí splňovat všechna vozidla:

Dodatek – Ověření mezí statického náklonu výpočtem

- Příloha 4 – Vysvětlující schémata
- Příloha 5 – (vyhrazeno)
- Příloha 6 – Pokyny pro měření uzavíracích sil dveří ovládaných servomotorem
- Příloha 7 – Alternativní požadavky pro vozidla třídy A a B
- Příloha 8 – Požadavky na technická zařízení usnadňující přístup cestujícím se sníženou pohyblivostí
- Příloha 9 – (vyhrazeno)
- Příloha 10 – Schválení typu samostatného technického celku a schválení typu vozidla s karoserií, která již byla schválena jako samostatný technický celek
- Příloha 11 – Hmotnosti a rozměry
- Příloha 12 – Dodatečné bezpečnostní předpisy pro trolejbusy

1. ROZSAH

- 1.1 Tento předpis platí pro všechna jednopodlažní, dvoupodlažní, tuhá nebo kloubová vozidla kategorie M2 nebo M3 ⁽¹⁾.
- 1.2 Požadavky tohoto předpisu se však nevztahují na tato vozidla:
 - 1.2.1 vozidla konstruovaná pro zabezpečenou dopravu osob, např. věžňů;
 - 1.2.2 vozidla speciálně konstruovaná pro dopravu zraněných nebo nemocných osob (sanitní vozidla);
 - 1.2.3 terénní vozidla;
 - 1.2.4 vozidla speciálně konstruovaná pro dopravu školáků.
- 1.3 Požadavky tohoto předpisu se vztahují na následující vozidla jen v rozsahu, ve kterém jsou slučitelné se zamýšleným použitím a funkcí těchto vozidel:
 - 1.3.1 vozidla konstruovaná pro užívání u policie, bezpečnostních a ozbrojených složek;
 - 1.3.2 vozidla se sedadly určenými výhradně pro použití, když vozidlo stojí, ale která nejsou určena pro dopravu více než 8 osob (kromě řidiče) za jízdy. Příklady takových vozidel jsou pojízdné knihovny, pojízdné svatyně a pojízdné stánky s občerstvením. U takových vozidel musí být sedadla, která jsou konstruována pro používání za jízdy vozidla, pro uživatele zřetelně označena.
- 1.4 Do té doby, než budou doplněna vhodná ustanovení, žádný prvek tohoto předpisu nebrání žádné smluvní straně ve stanovení podmínek pro montážní a technické požadavky na audio- a/nebo videozařízení pro zobrazení trasy a/nebo cíle cesty, které je namontované uvnitř nebo zvenčí u vozidel, která mají být na jejím území registrována.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu:

- 2.1 „Vozidlem“ se rozumí vozidlo kategorie M2 nebo M3 v rozsahu stanoveném v bodě 1.
 - 2.1.1 U vozidel s kapacitou větší než 22 cestujících kromě řidiče existují tři třídy vozidel:
 - 2.1.1.1 „Třída I“: vozidla konstruovaná s prostory pro stojící cestující a umožňující častý pohyb cestujících.

⁽¹⁾ Podle definice v příloze 7 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3) (dokument TRANS/ WP.29/78/Rev.1/Amend.2, naposledy pozměněný dokumentem Amend.4).

- 2.1.1.2 „Třída II“: vozidla určená hlavně pro přepravu sedících cestujících a konstruovaná tak, aby umožňovala přepravu stojících cestujících v uličce a/nebo v prostoru, který není větší než prostor pro dvě zdvojená sedadla.
- 2.1.1.3 „Třída III“: vozidla konstruovaná výhradně pro přepravu sedících cestujících.
- 2.1.1.4 Určité vozidlo může být považováno za vozidlo náležející do více než jedné třídy. V takovém případě může být schváleno pro každou třídu, do které náleží.
- 2.1.2 U vozidel s kapacitou maximálně 22 cestujících kromě řidiče existují dvě třídy vozidel:
- 2.1.2.1 „Třída A“: vozidla konstruovaná pro přepravu stojících cestujících; vozidlo této třídy je opatřeno sedadly a je vybaveno pro stojící cestující.
- 2.1.2.2 „Třída B“: vozidla, která nejsou konstruována pro přepravu stojících cestujících; vozidlo této třídy není vybaveno pro stojící cestující.
- 2.1.3 „Kloubovým vozidlem“ se rozumí vozidlo, které sestává ze dvou nebo více tuhých částí, které jsou kloubově spojeny; prostory pro cestující každé části jsou vzájemně propojeny tak, že cestujícím umožňují volný pohyb mezi nimi; tuhé části jsou trvale propojeny tak, že mohou být odděleny pouze postupem vyžadujícím pomůcky, které jsou běžně dostupné pouze v dílnách.
- 2.1.3.1 „Kloubovým dvoupodlažním vozidlem“ se rozumí vozidlo, které sestává ze dvou nebo více tuhých částí, které jsou kloubově spojeny; prostory pro cestující každé části jsou vzájemně propojeny přinejmenším v jednom podlaží tak, že cestujícím umožňují volný pohyb mezi nimi; tuhé části jsou trvale propojeny tak, že mohou být odděleny pouze postupem vyžadujícím pomůcky, které jsou běžně dostupné pouze v dílnách.
- 2.1.4 „Nízkopodlažním vozidlem“ se rozumí vozidlo třídy I, II nebo A, ve kterém alespoň 35 % prostoru pro stojící cestující (v jeho přední části v případě kloubových vozidel, nebo v dolním podlaží v případě dvoupodlažních vozidel) tvoří plocha bez schodů a má přístup k nejméně jednomu provoznímu dveřím.
- 2.1.5 „Karoserií“ se rozumí samostatný technický celek obsahující veškeré zvláštní vnitřní i vnější vybavení vozidla.
- 2.1.6 „Dvoupodlažním vozidlem“ se rozumí vozidlo, v němž jsou prostory určené pro cestující upraveny přinejmenším v jedné části do dvou nad sebou umístěných úrovní, přičemž v horním podlaží nejsou prostory pro stojící cestující.
- 2.1.7 „Samostatným technickým celkem“ se rozumí zařízení určené jako součást vozidla, které může být samostatně schváleno z hlediska typu, ale jen pro jeden nebo více konkrétních druhů vozidel.
- 2.1.8 „Trolejbus“ se rozumí vozidlo poháněné elektrickou energií z vnějších horních trolejových vodičů. Pro účely tohoto předpisu zahrnuje tato definice i vozidla, která mají přídatný vnitřní zdroj (vozidla se dvěma druhy pohonu), nebo která mají prostředky pro dočasné vnější vedení (vedené trolejbusy).
- 2.1.9 „Vozidlem bez střechy“⁽¹⁾ se rozumí vozidlo, které nemá střechu nad celým podlažím nebo nad částí podlaží. U dvoupodlažních vozidel se tímto podlažím rozumí horní podlaží. Bez ohledu na třídu vozidla nesmí být na žádném podlaží bez střechy prostor pro stojící cestující.
- 2.2 „Definice typu (typů)“
- 2.2.1 „Typem vozidla“ se rozumí vozidla, která se neliší v následujících podstatných hlediscích:
- a) výrobce karoserie;
 - b) výrobce podvozku;
 - c) koncepce vozidla (> 22 cestujících nebo ≤ 22 cestujících);

⁽¹⁾ Na užívání těchto vozidel se mohou vztahovat pravidla stanovená vnitrostátními orgány.

- d) koncepce karoserie (jednopodlažní/dvoupodlažní, kloubová, nízkopodlažní);
 - e) typ karoserie, pokud byla karoserie schválena jako samostatný technický celek.
- 2.2.2 „Typem karoserie“ pro účely schválení typu jako samostatného technického celku se rozumí kategorie karoserií, která se zásadně neliší v následujících hlediscích:
- a) výrobce karoserie;
 - b) koncepce vozidla (> 22 cestujících nebo ≤ 22 cestujících);
 - c) koncepce karoserie (jednopodlažní/dvoupodlažní, kloubová, nízkopodlažní);
 - d) hmotnost zcela vybavené karoserie vozidla, s odchylkou do 10 %;
 - e) stanovené typy vozidel, na které může být typ karoserie namontován.
- 2.3 „Schválením vozidla nebo samostatného technického celku“ se rozumí schválení typu vozidla nebo typu karoserie podle definice v bodě 2.2 z hlediska konstrukčních znaků určených tímto předpisem.
- 2.4 „Nástavbou“ se rozumí část karoserie, která přispívá k pevnosti vozidla v případě převrácení.
- 2.5 „Provozními dveřmi“ se rozumí dveře určené k používání cestujícími za normálních okolností v době, kdy je řidič na svém místě.
- 2.6 „Dvojdílnými dveřmi“ se rozumí dveře umožňující dva přístupové průchody nebo průchody jim rovnocenné.
- 2.7 „Posuvnými dveřmi“ se rozumí dveře, které lze otevírat nebo zavírat pouze jejich posouváním po jedné nebo více přímých nebo přibližně přímých kolejničích.
- 2.8 „Nouzovými dveřmi“ se rozumí dveře určené k použití jako východ pro cestující jen výjimečně, zejména v případě nouze.
- 2.9 „Únikovým oknem“ se rozumí okno, nikoli nutně zasklené, určené k použití jako východ pro cestující jen v případě nouze.
- 2.10 „Dvojdílným nebo vícedílným oknem“ se rozumí únikové okno, které při rozdělení na dvě nebo více částí pomyslnou svislou čarou / svislými čarami (nebo rovinou/rovinami) vytváří dvě nebo více částí, z nichž každá splňuje požadavky na rozměry a přístup platné pro běžné únikové okno.
- 2.11 „Únikovým poklopem“ se rozumí otvor ve střeše nebo podlaze určený k použití jako únikový východ pro cestující jen v případě nouze.
- 2.12 „Únikovým východem“ se rozumí nouzové dveře, únikové okno nebo únikový poklop.
- 2.13 „Východem“ se rozumí provozní dveře, spojovací schodiště, poloviční schodiště nebo únikový východ.
- 2.14 „Podlahou nebo podlažím“ se rozumí ta část karoserie, jejíž horní povrch nese stojící cestující, nohy sedících cestujících, řidiče a členů posádky a může nést upevnění sedadel.
- 2.15 „Uličkou“ se rozumí prostor umožňující cestujícím pohyb z libovolného sedadla nebo řady sedadel nebo jakéhokoli zvláštního prostoru pro uživatele invalidních vozíků na libovolné jiné sedadlo nebo do řady sedadel nebo do jiného zvláštního prostoru pro uživatele invalidních vozíků nebo ke kterémukoliv přístupovému průchodu od provozních dveří nebo k nim nebo ke spojovacímu schodišti a ke kterémukoliv ploše pro stojící cestující. Ulička nezahrnuje:
- 2.15.1 prostor 300 mm před každým sedadlem kromě případů, kdy je bočně orientované sedadlo umístěno nad podběhem kola; v takovém případě lze tento rozměr zmenšit na 225 mm (viz příloha 4, obrázek 25);

- 2.15.2 prostor nad povrchem schodu nebo schodiště (kromě případů, kdy povrch sousedí s povrchem uličky nebo přístupového průchodu); nebo
- 2.15.3 jakýkoli prostor, který umožňuje přístup výhradně k jednomu sedadlu nebo k jedné řadě sedadel nebo k sedadlům či řadám sedadel umístěným příčně proti sobě.
- 2.16 „Přístupovým průchodem“ se rozumí prostor, který se od provozních dveří rozprostírá směrem do vozidla až k nejbližšímu okraji horního schodu (okraj uličky), spojovacího schodiště nebo polovičního schodiště. Jestliže u dveří není žádný schod, považuje se za přístupový průchod prostor měřený podle přílohy 3 bodu 7.7.1 až do vzdálenosti 300 mm od počáteční polohy vnitřní strany zkušební kalibru.
- 2.17 „Prostorem pro řidiče“ se rozumí prostor určený výhradně pro řidiče, kromě případů nouze, a zahrnující sedadlo řidiče, volant, ovladače, přístroje a jiná zařízení nezbytná pro řízení nebo provozování vozidla.
- 2.18 „Pohotovostní hmotností vozidla“ se rozumí hmotnost nenaloženého vozidla s karosérií v provozním stavu, v případě tažného vozidla včetně spojovacího zařízení, nebo hmotnost podvozku s kabinou, jestliže výrobce nemontuje karosérii a/nebo spojovací zařízení (včetně chladicí kapaliny, oleje, 90 % paliva, 100 % ostatních kapalin kromě odpadní vody, včetně náradí, náhradního kola a řidiče (75 kg) a u autobusů a autokarů též včetně hmotnosti člena posádky (75 kg), je-li ve vozidle sedadlo pro posádku.
- 2.19 „Maximální technicky přípustnou hmotností naloženého vozidla (M)“ se rozumí maximální hmotnost vozidla na základě jeho konstrukce a výkonu, podle údajů výrobce. Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla se používá k určení kategorie vozidla.
- 2.20 „Cestujícím“ se rozumí osoba jiná než řidič nebo člen posádky.
- 2.21 „Cestujícím se sníženou pohyblivostí“ se rozumí každý cestující, který má obtíže při používání veřejné dopravy, jako jsou tělesně postižení lidé (včetně osob smyslově nebo duševně postižených), uživatelé invalidního vozíku, osoby s postižením končetin, osoby malého vzrůstu, osoby s těžkými zavazadly, starší osoby, těhotné ženy, osoby s pojiždnými nákupními taškami a osoby s dětmi (včetně dětí usazených v kočárku).
- 2.22 „Uživatelé invalidního vozíku“ se rozumí osoba, která z důvodu nemoci nebo postižení používá invalidní vozík, aby se mohla pohybovat.
- 2.23 „Členem posádky“ se rozumí osoba určená ke střídání řidiče nebo případně k práci jako pomocník.
- 2.24 „Prostorem pro cestující“ se rozumí prostor určený pro cestující kromě jakéhokoli prostoru, kde se nacházejí vestavěná zařízení, jako jsou bary, kuchyňky, toalety nebo prostory pro zavazadla či zboží.
- 2.25 „Provozními dveřmi ovládanými servomotorem“ se rozumí provozní dveře, které jsou ovládány výlučně jinou energií, než je energie svalová, a jejichž otvírání a zavírání, není-li automatické, dálkově ovládá řidič nebo člen posádky.
- 2.26 „Automaticky ovládanými provozními dveřmi“ se rozumí provozní dveře ovládané servomotorem, které lze otvírat (jinak než pomocí nouzového ovládání) pouze po aktivaci ovladače cestujícím a po aktivaci ovladače řidičem a které se opět zavírají automaticky.
- 2.27 „Ochranným zařízením proti rozjezdu“ se rozumí zařízení, které zabraňuje, aby mohlo být vozidlo uvedeno z klidu do pohybu, pokud nejsou některé dveře zcela zavřené.
- 2.28 „Provozními dveřmi ovládanými řidičem“ se rozumí provozní dveře, které běžně otevírá a zavírá řidič.
- 2.29 „Vyhrazeným sedadlem“ se rozumí sedadlo s přilehlým prostorem pro cestujícího se sníženou pohyblivostí, jež je příslušně označeno.

- 2.30 „Nástupním zařízením“ se rozumí zařízení k usnadnění přístupu invalidního vozíku do vozidla, jako jsou například zdviže, rampy apod.
- 2.31 „Systémem snížení výšky podlahy“ se rozumí systém, který snižuje a zdvihá celou karoserii vozidla nebo její část vůči její obvyklé poloze při jízdě.
- 2.32 „Zdviží“ se rozumí zařízení nebo systém s plošinou, kterou lze zdvihat nebo snižovat, aby se umožnil cestujícím přístup mezi podlahou prostoru pro cestující a vozovkou nebo okrajem chodníku.
- 2.33 „Rampou“ se rozumí zařízení k překlenutí mezery mezi podlahou prostoru pro cestující a vozovkou nebo okrajem chodníku. V poloze pro použití zahrnuje jakýkoli povrch, který je pohyblivý jako součást vysunuté rampy nebo který je k dispozici pro použití pouze v případě, kdy je rampa ve vysunuté poloze, a přes nějž se má invalidní vozík přesouvat.
- 2.34 „Přenosnou rampou“ se rozumí rampa, kterou lze od konstrukce vozidla odpojit a kterou může umístit řidič nebo člen posádky.
- 2.35 „Odnímatelným sedadlem“ se rozumí sedadlo, které lze snadno z vozidla odstranit.
- 2.36 „Přední částí“ a „zadní částí“ se rozumí přední nebo zadní část vozidla při obvyklém směru jízdy a pojmy „přední“, „nejpřednější“, „zadní“ a „nejzadnější“ atd. je nutno chápat obdobně.
- 2.37 „Spojovacím schodištěm“ se rozumí schodiště, které umožňuje spojení mezi horním a dolním podlažím.
- 2.38 „Odděleným prostorem“ se rozumí prostor ve vozidle, který mohou za provozu obsadit cestující nebo posádka a který je oddělen od ostatního prostoru pro cestující nebo posádku, s výjimkou případu, kdy je cestujícím umožněn výhled do dalšího prostoru pro cestující a oba prostory jsou propojeny uličkou bez dveří.
- 2.39 „Polovičním schodištěm“ se rozumí schodiště z horního podlaží, které končí u nouzových dveří.
- 2.40 „Osvětlením provozních dveří“ se rozumí zařízení pro osvětlení vozidla, které je určeno k osvětlení vnějšího okolí provozních dveří a kol.
3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ
- 3.1 Žádost o schválení:
- a) typu vozidla nebo
- b) typu samostatného technického celku nebo
- c) typu vozidla s typem karoserie již schváleným jako samostatný technický celek
- z hlediska jeho konstrukčních znaků podává příslušný výrobce nebo jeho řádně zmocněný zástupce.
- 3.2 V případě žádosti o schválení vozidla vyrobeného spojením podvozku s karoserií schváleného typu se pojem „výrobce“ vztahuje na toho, kdo toto spojení provede.
- 3.3 Vzor informačního dokumentu ohledně konstrukčních znaků je uveden v příloze 1 části 1.
- 3.3.1 Dodatek 1: pro typ vozidla
- 3.3.2 Dodatek 2: pro typ karoserie
- 3.3.3 Dodatek 3: pro typ vozidla s karoserií již schválenou jako samostatný technický celek.

- 3.4 Vozidlo/vozidla nebo karoserie zastupující typ, který má být schválen, se předá technické zkušebně odpovědné za provádění zkoušek pro schválení typu.
4. SCHVÁLENÍ
- 4.1 Typu vozidla nebo karoserie se udělí schválení, jestliže vozidlo nebo karoserie předané ke schválení podle tohoto předpisu splňuje požadavky bodu 5.
- 4.2 Každému schválenému typu vozidla se přidělí číslo schválení typu. Jeho první dvě číslice (nyní 03, což odpovídá sérii změn 03) udávají sérii změn, která zahrnuje nejnovější závažné technické změny předpisu v době vydání schválení. Tatáž smluvní strana nesmí přidělit totéž číslo jinému typu vozidla nebo karoserie ve smyslu bodu 2.2.
- 4.3 Oznámení o schválení nebo rozšíření schválení typu vozidla či karoserie podle tohoto předpisu se sdělí smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis, na formuláři podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.
- 4.4 Na každém vozidle nebo karoserii, která je shodná s typem vozidla nebo karoserie schváleným podle tohoto předpisu, se viditelně a na snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení typu, kterou tvoří:
- 4.4.1 písmeno „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila ⁽¹⁾;
- 4.4.2 napravo od kružnice podle bodu 4.4.1 číslo tohoto předpisu, následované písmenem „R“, pomlčkou a číslem schválení typu; a
- 4.4.3 doplňkový symbol tvořený římskými číslicemi pro třídu/třídy, ve které/kterých bylo vozidlo nebo karoserie schváleny. Samostatně schválená karoserie musí být navíc označena písmenem S.
- 4.5 Vyhovuje-li vozidlo typu vozidla schválenému podle jednoho nebo více dalších předpisů připojených k dohodě v zemi, která udělila schválení typu podle tohoto předpisu, není třeba symbol předepsaný v bodě 4.4.1 opakovat; v takovém případě se čísla předpisu, čísla schválení typu a doplňkové symboly všech předpisů, podle nichž bylo uděleno schválení typu ve státě, který udělil schválení typu podle tohoto předpisu, musí umístit ve svislých sloupcích vpravo od symbolu předepsaného v bodě 4.4.1.
- 4.6 Značka schválení typu musí být jasně čitelná a nesmazatelná.
- 4.7 Značka schválení typu se umístí v blízkosti štítku nebo přímo na štítek s údaji o vozidle nebo karoserii, kterým vozidlo opatřil výrobce.

⁽¹⁾ 1 pro Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 5 pro Švédsko, 6 pro Belgii, 7 pro Maďarsko, 8 pro Českou republiku, 9 pro Španělsko, 10 pro Srbsko, 11 pro Spojené království, 12 pro Rakousko, 13 pro Lucembursko, 14 pro Švýcarsko, 15 (nepřiděleno), 16 pro Norsko, 17 pro Finsko, 18 pro Dánsko, 19 pro Rumunsko, 20 pro Polsko, 21 pro Portugalsko, 22 pro Ruskou federaci, 23 pro Řecko, 24 pro Irsko, 25 pro Chorvatsko, 26 pro Slovinsko, 27 pro Slovensko, 28 pro Bělorusko, 29 pro Estonsko, 30 (nepřiděleno), 31 pro Bosnu a Hercegovinu, 32 pro Lotyšsko, 33 (nepřiděleno), 34 pro Bulharsko, 35 (nepřiděleno), 36 pro Litvu, 37 pro Turecko, 38 (nepřiděleno), 39 pro Ázerbájdžán, 40 pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, 41 (nepřiděleno), 42 pro Evropské společenství (schválení vydávají členské státy, přičemž použijí svůj příslušný symbol EHK), 43 pro Japonsko, 44 (nepřiděleno), 45 pro Austrálii, 46 pro Ukrajinu, 47 pro Jihoafrickou republiku, 48 pro Nový Zéland, 49 pro Kypr, 50 pro Maltu, 51 pro Korejskou republiku, 52 pro Malajsii, 53 pro Thajsko, 54 a 55 (nepřiděleno), 56 pro Černou Horu, 57 (nepřiděleno) a 58 pro Tunisko. Dalším zemím se přidělí následující čísla chronologicky v pořadí, v jakém ratifikují Dohodu o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel, nebo v pořadí, v jakém k uvedené dohodě přistoupí. Takto přidělená čísla sdělí generální tajemník Organizace spojených národů smluvním stranám dohody.

- 4.8 V příloze 2 tohoto předpisu jsou uvedeny příklady uspořádání značky schválení.
5. POŽADAVKY
- 5.1 Všechna vozidla musí splňovat ustanovení přílohy 3 tohoto předpisu. Samostatně schválené karoserie musí splňovat ustanovení přílohy 10. Schválení vozidla s karoserií schválenou podle přílohy 10 musí být provedeno v souladu s uvedenou přílohou.
- 5.2 Vozidla třídy I musí být přístupná pro osoby se sníženou pohyblivostí, včetně alespoň jednoho uživatele invalidního vozíku podle technických požadavků stanovených v příloze 8.
- 5.3 Smluvní strany mají možnost zvolit nejvhodnější řešení k dosažení lepší přístupnosti ve vozidlech jiných, než jsou vozidla třídy I. Jestliže však jsou vozidla jiná než vozidla třídy I vybavena zařízením pro osoby se sníženou pohyblivostí a/nebo uživatele invalidních vozíků, musí takové zařízení splňovat příslušné požadavky přílohy 8.
- 5.4 Žádný prvek tohoto předpisu nesmí bránit vnitrostátním orgánům smluvní strany stanovit, že určité druhy provozu jsou vyhrazeny pro vozidla, která jsou vybavena pro dopravu cestujících se sníženou pohyblivostí podle přílohy 8.
- 5.5 Pokud není uvedeno jinak, veškerá měření se provádějí na vozidle s pohotovostní hmotností, které stojí na hladkém a vodorovném povrchu a které je v obvyklém stavu pro jízdu. Je-li namontován systém snížení výšky podlahy, musí být nastaven tak, aby bylo vozidlo v obvyklé jízdní výšce. Při schvalování karoserie jako samostatného technického celku musí být poloha karoserie vůči plochému vodorovnému povrchu stanovena výrobcem.
- 5.6 Kdykoli je v tomto předpisu stanoven požadavek, aby byl povrch ve vozidle vodorovný nebo v určitém úhlu, když má vozidlo pohotovostní hmotnost, může být tento povrch u vozidla s mechanickým zavěšením nebo u vozidla s pohotovostní hmotností tento sklon překročen nebo být zachován za předpokladu, že je tento požadavek splněn, když je vozidlo ve stavu naložení podle prohlášení výrobce. Je-li vozidlo vybaveno systémem snížení výšky podlahy, nesmí být tento systém v provozu.
6. ZMĚNA A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA NEBO KAROSERIE
- 6.1 Každá změna typu vozidla nebo karoserie musí být oznámena orgánu státní správy, který typ vozidla schválil. Tento orgán pak může buď:
- 6.1.1 usoudit, že provedené změny pravděpodobně nemají výrazný nepříznivý vliv a že vozidlo či karoserie je v každém případě stále v souladu s požadavky; nebo
- 6.1.2 požadovat další zkušební protokol od technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek.
- 6.2 Potvrzení nebo odmítnutí schválení typu s uvedením změn se oznámí postupem uvedeným v bodě 4.3 smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis.
- 6.3 Příslušný orgán, který vydává rozšíření schválení typu, musí každému takovému rozšíření přidělit pořadové číslo a musí o tom prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 dodatku 2 tohoto předpisu informovat ostatní smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis.
7. SHODNOST VÝROBY
- Postupy kontroly shodnosti výroby se musí shodovat s postupy stanovenými v dodatku 2 k dohodě (E/CE/324 – E/CE/TRANS/505/Rev.2) a musí splňovat následující požadavky:
- 7.1 Vozidla a karoserie schválené podle tohoto předpisu musí být vyráběny tak, aby se shodovaly se schváleným typem tím, že splňují požadavky stanovené v bodě 5.

- 7.2 Příslušný orgán, který udělil schválení typu, může kdykoliv ověřovat metody kontroly shodnosti užívané v kterémkoliv výrobním podniku. Tato ověření probíhají obvykle jednou za dva roky.
8. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 8.1 Schválení udělené typu vozidla nebo karoserie podle tohoto předpisu může být odňato, jestliže nejsou plněny požadavky stanovené v bodě 5.
- 8.2 Jestliže některá smluvní strana dohody, která uplatňuje tento předpis, odejme schválení, které dříve udělila, neprodleně o tom informuje ostatní smluvní strany dohody, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 dodatku 2 tohoto předpisu.
9. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY
- Jestliže držitel schválení zcela zastaví výrobu typu vozidla nebo karoserie podle tohoto předpisu, musí o tom informovat orgán, který schválení udělil. Po obdržení příslušného sdělení informuje uvedený orgán o ukončení výroby ostatní smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 části 1 tohoto předpisu.
10. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ
- 10.1 Počínaje úředním datem vstupu série změn 02 v platnost žádná ze smluvních stran uplatňujících tento předpis neodmítne udělit schválení EHK podle tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 10.2 Žádná smluvní strana, která uplatňuje tento předpis, nesmí odmítnout vnitrostátní schválení typu vozidla schváleného podle tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 10.3 Od 1. dubna 2008 udělují smluvní strany, které uplatňují tento předpis, schválení pouze tehdy, jestliže typ vozidla, jenž má být schválen, splňuje požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 02.
- 10.4 Od 12. srpna 2010 mohou smluvní strany, které uplatňují tento předpis, odmítnout první vnitrostátní registraci (první uvedení do provozu) vozidla, které nesplňuje požadavky série změn 02 tohoto předpisu.
- 10.5 Od data uvedeného v bodě 10.3 již nesmí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, udělovat nová schválení podle předpisu č. 36 nebo podle předpisu č. 52.
- 10.6 Od data oficiálního vstupu doplňku 5 k sérii změn 02 v platnost nesmí žádná smluvní strana, která uplatňuje tento předpis, odmítnout udělit schválení typu podle tohoto předpisu ve znění doplňku 5 k sérii změn 02.
- 10.7 Po uplynutí 12 měsíců od data vstupu doplňku 5 k sérii změn 02 v platnost udělí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, schválení pouze tehdy, pokud typ vozidla, který se má schválit, splňuje požadavky tohoto předpisu ve znění doplňku 5 k sérii změn 02.
- 10.8 Po uplynutí 24 měsíců od data vstupu doplňku 5 k sérii změn 02 v platnost mohou smluvní strany, které uplatňují tento předpis, odmítnout první vnitrostátní registraci (první uvedení do provozu) vozidla, které nesplňuje požadavky doplňku 5 k sérii změn 02 tohoto předpisu.
- 10.9 Počínaje úředním datem vstupu série změn 03 v platnost žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, neodmítne udělit schválení EHK podle tohoto předpisu ve znění série změn 03.
- 10.10 Žádná smluvní strana, která uplatňuje tento předpis, neodmítne vnitrostátní nebo regionální schválení typu vozidla schváleného podle tohoto předpisu ve znění série změn 03.

- 10.11 Od 31. prosince 2012 udělují smluvní strany, které uplatňují tento předpis, schválení EHK pouze tehdy, jestliže typ vozidla, jenž má být schválen, splňuje požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 03.
- 10.12 Od 31. prosince 2013 mohou smluvní strany, které uplatňují tento předpis, odmítnout vnitrostátní nebo regionální schválení typu a mohou odmítnout první vnitrostátní nebo regionální registraci (první uvedení do provozu) vozidla, které nesplňuje požadavky série změn 03 tohoto předpisu.
11. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK A NÁZVY A ADRESY SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ
- Smluvní stany dohody, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a názvy a adresy správních orgánů, které schválení vydávají a kterým se zasílají osvědčení o udělení schválení nebo o rozšíření nebo odmítnutí či odnětí schválení vydaných v jiných zemích.
12. (vyhrazeno)
-

PŘÍLOHA 1

DOKUMENTACE EHK SCHVÁLENÍ TYPU

Část 1

Vzory informačních dokumentů

Dodatek 1

VZOR INFORMAČNÍHO DOKUMENTU

podle předpisu č. 107 ke schvalování typu vozidel kategorie M2 nebo M3 z hlediska jejich celkové konstrukce

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu předkládají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být dodány ve vhodném měřítku a s dostatečnými podrobnostmi na archu formátu A4, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

1. OBECNĚ
 - 1.1 Značka (obchodní název výrobce):
 - 1.2 Typ:
 - 1.2.1 Podvozek:
 - 1.2.2 Karoserie/úplné vozidlo:
 - 1.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen (b):
 - 1.3.1 Podvozek:
 - 1.3.2 Karoserie/úplné vozidlo:
 - 1.3.3 Umístění tohoto značení:
 - 1.3.3.1 Podvozek:
 - 1.3.3.2 Karoserie/úplné vozidlo:
 - 1.4 Kategorie vozidla (c):
 - 1.5 Název a adresa výrobce:
 - 1.6 Adresa (adresy) montážního závodu (montážních závodů):
2. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA
 - 2.1 Fotografie a/nebo výkresy představitele typu vozidla:
 - 2.2 Rozměrový výkres celého vozidla:
 - 2.3 Počet náprav a kol:
 - 2.3.1 Počet a umístění náprav s dvojitou montáží kol:
 - 2.3.2 Počet a umístění řízených náprav:
 - 2.4 Podvozek (existuje-li) (celkový výkres):
 - 2.5 Materiál podélníků (d):
 - 2.6 Umístění a uspořádání motoru:
 - 2.7 Kabina řidiče (před nápravou nebo kapotová) (z):

- 2.8 Řízení:
- 2.8.1 Vozidlo je vybaveno pro řízení v pravostranném/levostranném ⁽¹⁾ provozu.
- 2.9 Upřesněte, je-li motorové vozidlo určeno k tažení přívěsů a je-li přívěsem návěs, přívěs s ojí nebo s nápravami uprostřed.
3. HMOTNOSTI A ROZMĚRY (e) (v kg a mm) (viz případně výkres)
- 3.1 Rozvor (rozvory) náprav (plně naloženého vozidla) (f):
- 3.2 Rozsah (vnějších) rozměrů vozidla:
- 3.2.1 U podvozku s karoserií
- 3.2.1.1 Délka (j):
- 3.2.1.2 Šířka (k):
- 3.2.1.3 Výška (v provozním stavu) (l) (u výškově nastavitelného zavěšení náprav uveďte obvyklou jízdní polohu):
- 3.2.1.4 Přední převis (m):
- 3.2.1.5 Zadní převis (n):
- 3.3 Poloha těžiště naloženého vozidla v podélném, příčném a svislém směru při jeho maximální technicky přípustné hmotnosti.
- 3.4 Hmotnost vozidla s karoserií v provozním stavu, v případě tažného vozidla kategorie jiné než M1 včetně spojovacího zařízení, je-li namontováno výrobcem, nebo hmotnost podvozku či podvozku s kabinou, bez karoserie a/nebo spojovacího zařízení, jestliže výrobce nenamontoval karoserii a/nebo spojovací zařízení (včetně kapalin, nářadí, náhradního kola a řidiče, a u autobusů a autokarů včetně člena posádky, je-li ve vozidle sedadlo pro posádku) (o) (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
- 3.4.1 Rozložení této hmotnosti na nápravy a v případě návěsu nebo přívěsu s nápravami uprostřed zatížení ve spojovacím bodě (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
- 3.5 Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla uvedená výrobcem (y) (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
- 3.5.1 Rozložení této hmotnosti na nápravy (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
- 3.6 Maximální technicky přípustná hmotnost na každou z náprav:
- 3.7 Maximální technicky přípustná hmotnost ve spojovacím bodě:
- 3.7.1 na motorové vozidlo:
4. KAROSERIE
- 4.1 Typ karoserie: jednopodlažní/dvoupodlažní/kloubová/nízkopodlažní ⁽¹⁾
- 4.2 Použité materiály a způsoby konstrukce:
5. ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO VOZIDLA PRO PŘEPRAVU OSOB, KTERÁ MAJÍ VÍCE NEŽ OSM SEDADEL KROMĚ SEDADLA ŘIDIČE
- 5.1 Třída vozidla (třída I, třída II, třída III, třída A, třída B):
- 5.2 Plocha pro cestující (m²):
- 5.2.1 Celkem (S₀):

- 5.2.2 Horní podlaží (S_{oa}): ⁽¹⁾
- 5.2.3 Dolní podlaží (S_{ob}): ⁽¹⁾
- 5.2.4 Pro stojící cestující (S_1):
- 5.3 Počet cestujících (sedících i stojících):
- 5.3.1 Celkem (N): ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.3.2 Horní podlaží (N_a): ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.3.3 Dolní podlaží (N_b): ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.4 Počet cestujících (sedících): ⁽²⁾
- 5.4.1 Celkem (A): ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.4.2 Horní podlaží (A_a): ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.4.3 Dolní podlaží (A_b): ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.5 Sedadlo pro posádku: ano/ne ⁽¹⁾
- 5.6 Počet provozních dveří:
- 5.7 Počet únikových východů (nouzových dveří, únikových oken, únikových poklopů, spojovacích schodišť a polovičních schodišť):
- 5.7.1 Celkem:
- 5.7.2 Horní podlaží: ⁽¹⁾
- 5.7.3 Dolní podlaží: ⁽¹⁾
- 5.8 Objem prostoru pro zavazadla (m^3):
- 5.9 Plocha pro přepravu zavazadel na střeše (m^2):
- 5.10 Technická zařízení pro usnadnění přístupu do vozidel (např. rampa, zdvihací plošina, systém snížení výšky podlahy), pokud jsou namontována:
- 5.11 Pevnost nástavby:
- 5.11.1 Případně číslo schválení typu podle předpisu č. 66:

Vysvětlivky:

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte (jsou případy, kdy není třeba nic vypustit, pokud se vyplňuje více záznamů).

⁽²⁾ U kloubového vozidla uveďte počet sedadel v každé tuhé části.

⁽³⁾ Pokud je vozidlo uzpůsobeno k přepravě invalidních vozíků, uveďte jejich maximální možný počet. Pokud kapacita pro přepravu cestujících závisí na počtu přepravovaných invalidních vozíků, uveďte přípustné kombinace sedících a stojících cestujících a cestujících na invalidním vozíku.

(b) Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento informační dokument, nahraďte se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

(c) Podle definice v příloze 7 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3). (TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2, naposledy pozměněno dokumentem Amend.4).

- (d) Je-li to možné, uveďte označení podle euronormy, pokud nikoli, uveďte:
- i) popis materiálu,
 - ii) mez kluzu,
 - iii) mez pevnosti v tahu,
 - iv) prodloužení (v %),
 - v) tvrdost podle Brinella.
- (e) Pokud existuje jedna verze se standardní kabinou a jiná s kabinou s lůžky, uveďte obě řady údajů o hmotnosti a rozměrech.
- (f) Norma ISO 612-1978 bod č. 6.4.
- (j) Příloha 11 bod 2.2.1.
- (k) Příloha 11 bod 2.2.2.
- (l) Příloha 11 bod 2.2.3.
- (m) Norma ISO 612-1978 bod č. 6.6.
- (n) Norma ISO 612-1978 bod č. 6.7.
- (o) Hmotnost řidiče a případně člena posádky se uvažuje 75 kg (podle normy ISO 2416-1992, z toho připadá na hmotnost osoby 68 kg a 7 kg na hmotnost zavazadla), palivová nádrž se naplní na 90 % a ostatní systémy plněné kapalinami (s výjimkou systémů na odpadní vodu) se naplní na 100 % objemu podle údaje výrobce.
- (y) U přívěsů nebo návěsů, které na spojovací zařízení nebo točnici působí výrazným svislým silovým zatížením, se toto zatížení vydělené standardním gravitačním zrychlením zahrne do maximální technicky přípustné hmotnosti.
- (z) Přední ovládání znamená uspořádání, kdy více než polovina délky motoru za nejpřednějším bodem základny čelního skla a hlavice volantu je v přední čtvrtině délky vozidla.
-

Dodatek 2

VZOR INFORMAČNÍHO DOKUMENTU

podle předpisu č. 107 ke schvalování typu karoserií vozidel kategorie M2 nebo M3 z hlediska jejich celkové konstrukce

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu předkládají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být dodány ve vhodném měřítku a s dostatečnými podrobnostmi na archu formátu A4, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

1. OBECNĚ
 - 1.1 Značka (obchodní název výrobce):
 - 1.2 Typ:
 - 1.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen (b):
 - 1.3.1 Karoserie/úplné vozidlo:
 - 1.3.2 Umístění tohoto označení:
 - 1.3.3 Karoserie/úplné vozidlo:
 - 1.4 Umístění a připevnění EHK značky schválení typu v případě konstrukčních částí a samostatných technických celků
 - 1.5 Adresa/adresy montážního závodu/montážních závodů:
2. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA
 - 2.1 Fotografie a/nebo výkresy představitele typu vozidla:
 - 2.2 Rozměrový výkres celého vozidla:
 - 2.3 Počet náprav a kol:
 - 2.4 Podvozek (existuje-li) (celkový výkres):
 - 2.5 Materiál podélníků (d):
 - 2.6 Umístění a uspořádání motoru:
 - 2.7 Kabina řidiče (trambusová s čelním řízením nebo kapotová) (z):
 - 2.8 Řízení:
3. HMOTNOSTI A ROZMĚRY (e) (v kg a mm) (viz případně výkres)
 - 3.1 Rozvor (rozvory) náprav (plně naloženého vozidla) (f):
 - 3.2 Rozsah (vnějších) rozměrů vozidla:
 - 3.2.1 U karoserie schválené bez podvozku:
 - 3.2.1.1 Délka (j):
 - 3.2.1.2 Šířka (k):
 - 3.2.1.3 Výška (v provozním stavu) (l) (u výškově nastavitelného zavěšení náprav uveďte obvyklou jízdní polohu):
4. KAROSERIE
 - 4.1 Typ karoserie: jednopodlažní/dvoupodlažní/kloubová/nízkopodlažní ⁽¹⁾
 - 4.2 Použité materiály a způsoby konstrukce:

5. ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO VOZIDLA PRO PŘEPRAVU OSOB, KTERÁ MAJÍ VÍCE NEŽ OSM SEDADEL KROMĚ SEDADLA ŘIDIČE
- 5.1 Třída vozidla (třída I, třída II, třída III, třída A, třída B):
- 5.1.1 Typy podvozků, na něž lze namontovat schválený typ karoserie (výrobce/výrobci a typy vozidla/vozidel):
- 5.2 Plocha pro cestující (m^2):
- 5.2.1 Celkem (S_0):
- 5.2.1.1 Horní podlaží (S_{0a}): ⁽¹⁾
- 5.2.1.2 Dolní podlaží (S_{0b}): ⁽¹⁾
- 5.2.2 Pro stojící cestující (S_1):
- 5.3 Počet cestujících (sedících i stojících):
- 5.3.1 Celkem (N): ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.3.2 Horní podlaží (N_a): ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.3.3 Dolní podlaží (N_b): ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.4 Počet sedadel pro cestující: ⁽²⁾
- 5.4.1 Celkem (A): ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.4.2 Horní podlaží (A_a): ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.4.3 Dolní podlaží (A_b): ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 5.5 Počet provozních dveří:
- 5.6 Počet únikových východů (nouzových dveří, únikových oken, únikových poklopů, spojovacích schodišť a polovičních schodišť):
- 5.6.1 Celkem:
- 5.6.2 Horní podlaží: ⁽¹⁾
- 5.6.3 Dolní podlaží: ⁽¹⁾
- 5.7 Objem prostoru pro zavazadla (m^3):
- 5.8 Plocha pro přepravu zavazadel na střeše (m^2):
- 5.9 Technická zařízení pro usnadnění přístupu do vozidel (např. rampa, zdvihací plošina, systém snížení výšky podlahy), pokud jsou namontována:
- 5.10 Pevnost nástavby:
- 5.10.1 Případně číslo schválení typu podle předpisu č. 66:
- 5.11 Body tohoto předpisu, jež musí být splněny a prokázány pro tento samostatný technický celek:

Vysvětlivky: viz dodatek 1

Dodatek 3

VZOR INFORMAČNÍHO DOKUMENTU

podle předpisu č. 107 ke schvalování typu vozidel M2 nebo M3 z hlediska jejich celkové konstrukce, jejichž karoserie již dříve obdržela schválení typu jako samostatný technický celek

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu předkládají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být dodány ve vhodném měřítku a s dostatečnými podrobnostmi na archu formátu A4, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

1. OBECNĚ
 - 1.1 Značka (obchodní název výrobce):
 - 1.2 Typ:
 - 1.2.1 Podvozek:
 - 1.2.2 Karoserie/úplné vozidlo:
 - 1.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen (b):
 - 1.3.1 Podvozek:
 - 1.3.2 Karoserie/úplné vozidlo:
 - 1.3.3 Umístění označení:
 - 1.3.3.1 Podvozek:
 - 1.3.3.2. Karoserie/úplné vozidlo:
 - 1.4 Kategorie vozidla (c):
 - 1.5 Název a adresa výrobce:
 - 1.6 Adresa/adresy montážního závodu/montážních závodů:
2. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA
 - 2.1 Fotografie a/nebo výkresy představitele typu vozidla:
 - 2.2 Rozměrový výkres celého vozidla:
 - 2.3 Počet náprav a kol:
 - 2.3.1 Počet a umístění náprav s dvojitou montáží kol:
 - 2.4 Podvozek (existuje-li) (celkový výkres):
 - 2.5 Materiál podélníků (d):
 - 2.6 Umístění a uspořádání motoru:
 - 2.7 Řízení:
 - 2.7.1 Vozidlo je vybaveno pro řízení v pravostranném/levostranném ⁽¹⁾ provozu.

3. HMOTNOSTI A ROZMĚRY (e) (v kg a mm)
(případně uveďte odkaz na výkres)
 - 3.1 Rozvor (rozvory) náprav (plně naloženého vozidla) (f):
 - 3.2 Rozsah (vnějších) rozměrů vozidla:
 - 3.2.1 U podvozku s karoserií
 - 3.2.1.1 Délka (j):
 - 3.2.1.2 Šířka (k):
 - 3.2.1.2.1 Maximální šířka:
 - 3.2.1.3 Výška (v provozním stavu) (l) (u výškově nastavitelného zavěšení náprav uveďte obvyklou jízdní polohu):
 - 3.3 Hmotnost vozidla v provozním stavu s karoserií a s tažným zařízením (pokud je namontováno výrobcem) u tažných vozidel kategorie jiné než M1, nebo hmotnost podvozku nebo podvozku s kabinou bez karoserie a/nebo tažného zařízení, pokud výrobce karoserie a/nebo tažné zařízení nemontuje (včetně kapalin, nářadí, náhradního kola a řidiče, u autobusů a autokarů včetně hmotnosti člena posádky, je-li ve vozidle sedadlo pro posádku) (o) (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
 - 3.3.1 Rozložení této hmotnosti na nápravy a v případě návěsu nebo přívěsu s nápravami uprostřed zatížení ve spojovacím bodě (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
 - 3.4 Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla podle údaje výrobce (y) (maximální a minimální hodnota):
 - 3.4.1 Rozložení této hmotnosti na nápravy a v případě návěsu nebo přívěsu s nápravami uprostřed zatížení ve spojovacím bodě (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
 - 3.5 Maximální technicky přípustná hmotnost na každou z náprav:
 4. PEVNOST NÁSTAVBY:
 - 4.1 Případně číslo schválení typu podle předpisu č. 66:

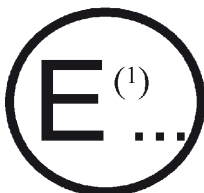
Vysvětlivky: viz dodatek 1

Část 2

Dodatek 1

SDĚLENÍ

(Maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

vydal: název orgánu státní správy

.....

.....

.....

ve věci ⁽²⁾: UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ZAMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍHO UKONČENÍ VÝROBY

typu vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku ⁽²⁾ podle předpisu č. 107

Číslo schválení:

Důvod pro rozšíření:

ČÁST I

1. Značka (obchodní název výrobce):
2. Typ:
3. Způsoby označení typu, je-li označení na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 3.1. Umístění tohoto označení:
4. Kategorie vozidla ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
5. Název a adresa výrobce:
6. Umístění a způsob připevnění značky schválení typu v případě konstrukčních částí a samostatných technických celků:
7. Adresa/adresy montážního závodu/montážních závodů:

ČÁST II

1. Případné doplňující informace: viz doplněk
2. Datum zkušebního protokolu:
3. Date of test report:
4. Datum zkušebního protokolu:
5. Případné poznámky: viz doplněk
6. Místo:
7. Datum:
8. Podpis:
9. Je přiložen seznam informačních dokumentů uložených u schvalovacího orgánu, které lze obdržet na požádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení typu udělila/rozšířila/zamítla/odňala (viz ustanovení o schválení typu v předpisu).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽³⁾ Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento certifikát schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

⁽⁴⁾ Podle definice v úplném usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3) (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2 naposledy pozměněný Amend. 4).

Doplňěk k certifikátu schválení typu č. ...
týkajícímu se schválení typu vozidla podle předpisu č. 107.

1. Doplňující informace
 - 1.1 Kategorie vozidla (M2, M3): ⁽²⁾
 - 1.2 Koncepce karoserie (jednopodlažní/dvoupodlažní, kloubová, nízkopodlažní) ⁽²⁾
 - 1.3 Maximální technicky přípustná hmotnost (kg):
 - 1.4 Délka (celková): ... mm
 - 1.5 Šířka (celková): ... mm
 - 1.6 Výška (celková): ... mm
 - 1.7 Počet cestujících (sedících i stojících):
 - 1.7.1 Celkem (N): ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.7.2 Horní podlaží (N_a) ⁽²⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.7.3 Dolní podlaží (N_b) ⁽²⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.7.4 Počet sedících cestujících:
 - 1.7.4.1 Celkem (A): ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.7.4.2 Horní podlaží (A_a) ⁽²⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.7.4.3 Dolní podlaží (A_b) ⁽²⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.8 Objem prostoru pro zavazadla (m³):
 - 1.9 Plocha pro přepravu zavazadel na střeše (m²):
 - 1.10 Technická zařízení usnadňující přístup do vozidel (rampa, zdvihací plošina, systém snížení výšky podlahy):
 - 1.11 Poloha těžiště naloženého vozidla v podélném, příčném a svislém směru:
 - 1.12 Pevnost nástavby
Číslo schválení typu, je-li vyžadováno:
2. Poznámky:

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

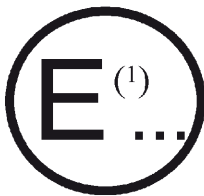
⁽⁵⁾ U kloubového vozidla uveďte počet sedadel v každé tuhé části.

⁽⁶⁾ Pokud je vozidlo uzpůsobeno k přepravě invalidních vozíků, uveďte jejich maximální možný počet. Pokud kapacita pro přepravu cestujících závisí na počtu přepravovaných invalidních vozíků, uveďte přípustné kombinace sedících a stojících cestujících a cestujících na invalidním vozíku.

Dodatek 2

SDĚLENÍ

(Maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

vydal: název orgánu státní správy

.....

.....

.....

ve věci ⁽²⁾: UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ZAMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍHO UKONČENÍ VÝROBY

typu vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku ⁽²⁾ podle předpisu č. 107

Číslo schválení typu:

Důvod pro rozšíření:

ČÁST I

1. Značka (obchodní název výrobce):
2. Typ:
3. Způsoby označení typu, je-li označení na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 3.1. Umístění tohoto označení:
4. Kategorie vozidla ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
5. Název a adresa výrobce:
6. Umístění a způsob připevnění EHK značky schválení typu v případě konstrukčních částí a samostatných technických celků:
7. Adresa/adresy montážního závodu/montážních závodů:

ČÁST II

1. Případné doplňující informace: viz doplněk
2. Technická zkušebna odpovědná za provedení zkoušek:
3. Datum zkušebního protokolu ⁽²⁾:
4. Číslo zkušebního protokolu:
5. Případné poznámky: viz doplněk
6. Místo:
7. Datum:
8. Podpis:
9. Je přiložen seznam informačních dokumentů uložených u schvalovacího orgánu, které lze obdržet na požádání.

Doplňěk k certifikátu schválení typu č. ...

týkající se schválení typu karoserie jako samostatného technického celku podle předpisu č. 107

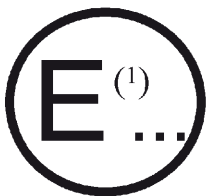
1. Doplňující informace
 - 1.1 Kategorie vozidla, na které lze karoserii namontovat (M2, M3): ⁽²⁾
 - 1.2 Koncepce karoserie (jednopodlažní/dvoupodlažní, kloubová, nízkopodlažní); ⁽²⁾
 - 1.3 Typ/typy podvozku, na které lze karoserii namontovat:
 - 1.4 Počet cestujících (sedících i stojících):
 - 1.4.1 Celkem (N): ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.4.2 Horní podlaží (N_a): ⁽²⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.4.3 Dolní podlaží (N_b): ⁽²⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.4.4 Počet sedících cestujících:
 - 1.4.4.1 Celkem (A): ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.4.4.2 Horní podlaží (A_a): ⁽²⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.4.4.3 Dolní podlaží (A_b): ⁽²⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
 - 1.5 Objem prostoru pro zavazadla (m³):
 - 1.6 Plocha pro přepravu zavazadel na střeše (m²):
 - 1.7 Technická zařízení usnadňující přístup do vozidel (rampa, zdvihací plošina, systém snížení výšky podlahy):
 - 1.8 Pevnost nástavby
 - 1.8.1 Číslo schválení typu, je-li vyžadováno:
2. Poznámky:
3. Body, jež byly splněny a prokázány pro tento samostatný technický celek:

Poznámky pod čarou: viz část 2 dodatek 1.

Dodatek 3

SDĚLENÍ

(Maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

vydal: název orgánu státní správy

.....

.....

.....

ve věci ⁽²⁾: UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ZAMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍHO UKONČENÍ VÝROBY

typu vozidla / konstrukční části / samostatného technického celku ⁽²⁾ podle předpisu č. 107

Číslo schválení typu:

Důvod pro rozšíření:

ČÁST I

1. Značka (obchodní název výrobce):
2. Typ:
3. Způsoby označení typu, je-li označení na vozidle / konstrukční části / samostatném technickém celku ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 3.1. Umístění tohoto označení:
4. Kategorie vozidla ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
5. Název a adresa výrobce:
6. Umístění a způsob připevnění značky schválení typu v případě konstrukčních částí a samostatných technických celků:
7. Adresa/adresy montážního závodu / montážních závodů:

ČÁST II

1. Případné doplňující informace: viz doplněk
2. Technická zkušebna odpovědná za provedení zkoušek:
3. Datum zkušebního protokolu:
4. Číslo zkušebního protokolu:
5. Případné poznámky: viz doplněk
6. Místo:
7. Datum:
8. Podpis:
9. Je přiložen seznam informačních dokumentů uložených u schvalovacího orgánu, které lze obdržet na požádání.

Doplňěk k certifikátu schválení typu č. ...

týkající se schválení typu vozidla s karoserií, která již byla schválena jako samostatný technický celek podle předpisu
č. 107

1. Doplňující informace
- 1.1 Kategorie vozidla (M2, M3) ⁽²⁾:
- 1.2 Maximální technicky přípustná hmotnost (kg):
- 1.3 Poloha těžiště naloženého vozidla v podélném, příčném a svislém směru:
- 1.4 Pevnost nástavby
- 1.4.1 Číslo schválení typu, je-li vyžadováno:
2. Poznámky:

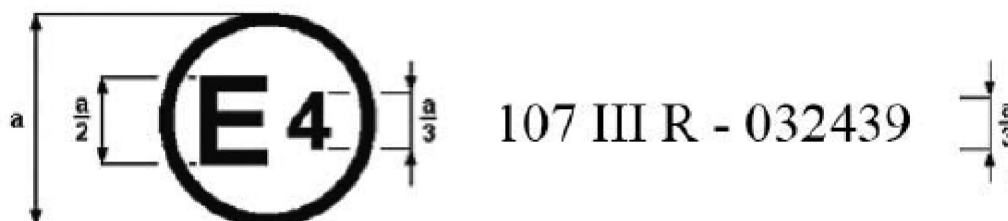
Poznámky pod čarou: viz část 2 dodatek 1.

PŘÍLOHA 2

USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ TYPU

VZOR A

(Viz bod 4.4. tohoto předpisu)

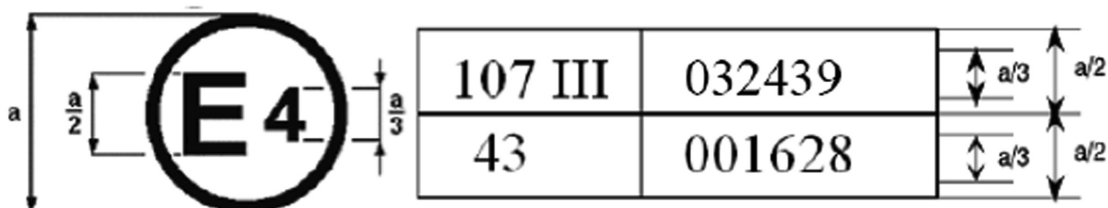

a = minimálně 8 mm

Výše uvedená značka schválení typu umístěná na vozidle udává, že tento typ vozidla byl vzhledem ke svým konstrukčním znakům schválen v Nizozemsku (E 4) pro třídu III podle předpisu č. 107 pod číslem schválení 032439. Číslo schválení udává, že schválení bylo uděleno podle požadavků předpisu č. 107 ve znění série změn 03.

VZOR B

(Viz bod 4.5 tohoto předpisu)

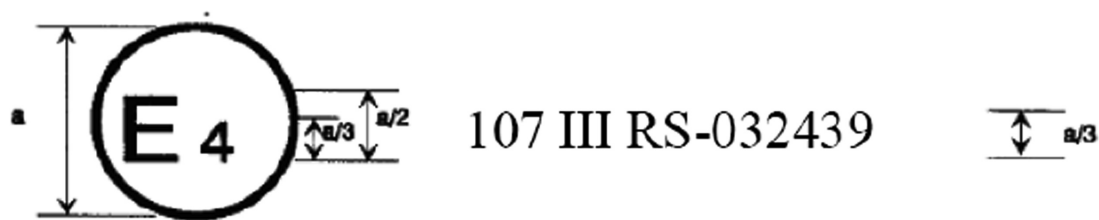
a = minimálně 8 mm

Výše uvedená značka schválení typu umístěná na vozidle udává, že tento typ vozidla byl schválen v Nizozemsku (E 4) podle předpisů č. 107 a č. 43 (*). První dvě číslice čísel schválení typu udávají, že v době, kdy byla tato schválení typu udělena, obsahoval předpis č. 107 sérii změn 03 a předpis č. 43 byl ve svém původním znění.

(*) Toto číslo je uvedeno jen jako příklad.

VZOR C

(Viz bod 4.4.3 tohoto předpisu)

a = minimálně 8 mm

Výše uvedená značka schválení typu umístěná na karoserii vozidla udává, že tento typ karoserie byl vzhledem ke svým konstrukčním znakům samostatně schválen v Nizozemsku (E 4) pro třídu III jako samostatná karoserie (písmeno S) podle předpisu č. 107 pod číslem schválení 032439. Číslo schválení udává, že schválení bylo uděleno podle požadavků předpisu č. 107 ve znění série změn 03.

PŘÍLOHA 3

POŽADAVKY, KTERÉ MUSÍ SPLŇOVAT VŠECHNA VOZIDLA

- 1.-6. (vyhrazeno)
7. POŽADAVKY
- 7.1 Obecně
- 7.1.1 Pokud prostor pro řidiče nemá střechu, řidič by měl mít k dispozici zvláštní ochranu proti prudkému větru, prachu, silnému dešti atd.
- 7.2 Hmotnosti a rozměry
- 7.2.1 Vozidla musí splňovat požadavky přílohy 11.
- 7.2.2 Plocha pro cestující.
- 7.2.2.1 Celková plocha povrchu S_0 pro cestující se z celkové plochy povrchu vozidla vypočítá odečtením:
- 7.2.2.1.1 plochy prostoru pro řidiče;
- 7.2.2.1.2 plochy schodů u dveří a plochy jakéhokoli dalšího schodu s hloubkou menší než 300 mm a plochy potřebné pro pohyb dveří a jejich mechanismu;
- 7.2.2.1.3 plochy jakékoli části, nad kterou je světlá výška měřená od podlahy menší než 1 350 mm, bez ohledu na přípustné výčnělky uvedené v bodech 7.7.8.6.3 a 7.7.8.6.4. U vozidel třídy A nebo B může být tento rozměr snížen na 1 200 mm;
- 7.2.2.1.4 plochy jakékoli části vozidla, ke které je cestujícím zabráněn přístup, jak je stanoveno v bodě 7.9.4;
- 7.2.2.1.5 plochy jakéhokoli prostoru vyhrazeného pouze pro přepravu zboží nebo zavazadel, z níž jsou cestující vyloučeni;
- 7.2.2.1.6 plochy potřebné k zajištění čisté pracovní plochy u výdejen jídel;
- 7.2.2.1.7 plochy podlahy zabrané jakýmkoli schodištěm, polovičním schodištěm, spojovacím schodištěm nebo povrchem jakéhokoli schodu.
- 7.2.2.2 Plocha povrchu S_1 pro stojící cestující (pouze v případě vozidel třídy A, I a II, v nichž je povolena přeprava stojících cestujících) se z plochy S_0 vypočítá odečtením:
- 7.2.2.2.1 plochy všech částí podlahy, jejichž sklon přesahuje maximální přípustné hodnoty stanovené v bodě 7.7.6;
- 7.2.2.2.2 plochy všech částí, které nejsou přístupné stojícím cestujícím, když jsou všechna sedadla obsazena, s výjimkou sklápěcích sedadel;
- 7.2.2.2.3 plochy všech částí, jejichž světlá výška nad podlahou je menší než výška uličky uvedená v bodě 7.7.5.1 (držadla se v této souvislosti neberou v úvahu);
- 7.2.2.2.4 plochy před příčnou svislou rovinou procházející středem sedáku řidičova sedadla (v jeho nejzadnější poloze);
- 7.2.2.2.5 plochy 300 mm před všemi sedadly jinými než sklápěcími, kromě míst, kde jsou bočně orientovaná sedadla, a v tomto případě lze rozměr snížit na 225 mm. V případě proměnného uspořádání sedadel platí pro kterékoli sedadlo uvažované pro použití bod 7.2.2.4.;
- 7.2.2.2.6 jakékoli plochy nevyloučené ustanoveními v bodech 7.2.2.2.1 až 7.2.2.2.5, na kterou se nevejde obdélník o rozměrech 400 mm × 300 mm;
- 7.2.2.2.7 u vozidel třídy II plochy, na níž není povoleno stání;
- 7.2.2.2.8 u dvoupodlažních vozidel jakékoli plochy v horním podlaží;

- 7.2.2.2.9 plochy prostoru/prostorů pro invalidní vozík uvažované pro obsazení uživatelem/uživateli invalidního vozíku, viz bod 7.2.2.4.;
- 7.2.2.2.10 plochy prostoru/prostorů pro invalidní vozík určené pouze pro použití uživatelem/uživateli invalidního vozíku.
- 7.2.2.3 Ve vozidle musí být určitý počet sedadel (P) jiných než sklápěcích sedadel, která jsou v souladu s požadavky bodu 7.7.8. Jde-li o vozidlo třídy I, II nebo A, musí být počet sedadel alespoň roven počtu čtverečných metrů podlahy na podlaží vyhrazené cestujícím a (případně) členům posádky, zaokrouhlenému směrem dolů na nejbližší celé číslo; toho číslo může být u vozidel třídy I s vyloučením horního podlaží sníženo o 10 procent.
- 7.2.2.4 U vozidla s variabilním počtem sedadel musí být plocha pro stojící cestující (S_1) a ustanovení bodu 3.3.1. přílohy 11 stanovena podle situace pro každou z následujících okolností:
- 7.2.2.4.1 při obsazení všech možných sedadel a následném obsazení zbývajících plochy pro stojící cestující a, jestliže zbývá prostor, při obsazení všech prostorů pro invalidní vozíky;
- 7.2.2.4.2 při obsazení všech možných ploch pro stojící cestující a následném obsazení zbývajících sedadel pro sedící cestující a, jestliže zbývá prostor, při obsazení všech prostorů pro invalidní vozíky;
- 7.2.2.4.3 při obsazení všech ploch pro invalidní vozíky a následném obsazení zbývajících plochy pro stojící cestující a pak při obsazení všech zbývajících dostupných sedadel.
- 7.2.3 Označení vozidel.
- 7.2.3.1 V prostoru řidiče musí být v místě dobře viditelném pro řidiče v sedící poloze prostor pro označení podle bodu 3.3 přílohy 11:
- 7.2.3.1.1 maximálního počtu míst k sezení, pro který je vozidlo konstruováno;
- 7.2.3.1.2 případně maximálního počtu míst k stání, pro který je vozidlo konstruováno;
- 7.2.3.1.3 případně maximálního počtu invalidních vozíků, pro jejichž dopravu je vozidlo konstruováno.
- 7.2.3.2 (Vyhrazeno)
- 7.2.3.3 (Vyhrazeno)
- 7.2.3.3.1 hmotnosti zavazadel, která mohou být přepravována, když je vozidlo obsazeno maximálním počtem cestujících a členů posádky a vozidlo nepřesahuje maximální technicky přípustnou hmotnost nebo přípustné zatížení na nápravu. Tato hmotnost zahrnuje hmotnost zavazadel:
- 7.2.3.3.1.1 v prostorech pro zavazadla (hmotnost B, bod 7.4.3.3.1 přílohy 11);
- 7.2.3.3.1.2 na střeše, je-li uzpůsobena k přepravě zavazadel (hmotnost BX, bod 7.4.3.3.1 přílohy 11).
- 7.3 Pevnost nástavby
- 7.3.1 Všechna jednopodlažní vozidla třídy II a III musí mít nástavby, které jsou v souladu s požadavky předpisu č. 66.
- 7.4 Zkouška stability
- 7.4.1 Stabilita vozidla musí být taková, aby bod, při kterém dochází k převrácení, nebyl překročen, jestliže se povrch, na kterém vozidlo stojí, nakloní na obě strany o 28 stupňů od vodorovné roviny.
- 7.4.2 Pro účely výše uvedené zkoušky musí mít vozidlo alespoň svou pohotovostní hmotnost, jak je uvedeno v bodě 2.18. tohoto předpisu, a zároveň musí platit tyto podmínky:
- 7.4.2.1 Na každé sedadlo pro cestující (u dvoupodlažních vozidel pouze v horním podlaží) se umístí zátěž o hmotnosti Q (jak je stanoveno v bodě 3.2.3.2.1 přílohy 11).

Pokud je jednopodlažní vozidlo určeno pro přepravu stojících cestujících nebo člena posádky, který nesedí, musí být těžiště zátěží o hmotnost Q nebo 75 kg, které představují stojící osoby, umístěny rovnoměrně v ploše pro stojící cestující nebo pro posádku ve výšce 875 mm. Pokud je dvoupodlažní vozidlo určeno pro přepravu člena posádky, který nesedí, těžiště zátěže o hmotnosti 75 kg, která představuje člena posádky, se musí nacházet v uličce horního podlaží ve výšce 875 mm.

Pokud je vozidlo vybaveno k převozu zavazadel na střeše, je třeba na střeše umístit a zajistit rovnoměrně rozloženou hmotnost (BX), která není menší než hmotnost deklarovaná výrobcem podle bodu 3.2.3.2.1 přílohy 11 a která představuje taková zavazadla. Ostatní prostory pro zavazadla nesmí obsahovat žádné zavazadlo.

7.4.2.2 Pokud má vozidlo z hlediska jakékoliv plochy prostoru pro cestující, v níž dochází ke změnám, proměnlivou kapacitu pro sedící cestující, stojící cestující, nebo je konstruováno k přepravě jednoho nebo více invalidních vozíků, musí být zátěž podle bodu 7.4.2.1 vždy větší než:

- a) hmotnost představovaná počtem sedících cestujících, kteří mohou obsadit plochu včetně hmotností na kterémkoli odnímatelném sedadle; nebo
- b) hmotnost představovaná počtem stojících cestujících, kteří mohou plochu obsadit; nebo
- c) hmotnost invalidních vozíků a jejich uživatelů, kteří mohou plochu obsadit, představovaná pro každý vozík celkovou hmotností 250 kg umístěnou ve výši 500 mm nad podlahou ve středu plochy pro každý invalidní vozík; nebo
- d) hmotnost sedících cestujících, stojících cestujících a uživatelů invalidních vozíků v kterékoli kombinaci, v níž mohou tito cestující plochu obsadit.

7.4.3 Výška jakéhokoli dorazu určeného k zamezení bočního vychýlení kola vozidla na nakloněném zkušebním zařízení nesmí být větší než dvě třetiny vzdálenosti mezi povrchem, na kterém vozidlo stojí, než je nakloněno, a tou částí ráfku, která je nejbližší povrchu, když je vozidlo naloženo podle bodu 7.4.2.

7.4.4 Během zkoušky nesmí žádné části vozidla přijít do vzájemného styku, pokud nejsou takto konstruovány pro běžné použití, a žádné části nesmí být ani zničeny, ani poškozeny.

7.4.5 Alternativně lze použít výpočetní metodu ke znázornění toho, že se vozidlo nepřevrátí za podmínek popsáných v bodech 7.4.1 a 7.4.2. Při takovém výpočtu musí být přihlédnuto k těmto parametrům:

- 7.4.5.1 hmotnosti a rozměry;
- 7.4.5.2 výška těžiště;
- 7.4.5.3 tuhost pružin;
- 7.4.5.4 svislá a vodorovná tuhost pneumatik;
- 7.4.5.5 vlastnosti řízení tlaku vzduchu ve vzduchových pružinách;
- 7.4.5.6 poloha momentového středu;
- 7.4.5.7 odolnost karoserie proti krutu.

Metoda výpočtu je popsána v dodatku 1 této přílohy.

7.5 Ochrana proti nebezpečí vzniku požáru

7.5.1 Motorový prostor

7.5.1.1 V motorovém prostoru se nesmí používat žádný hořlavý protihlukový materiál nebo materiál náchylný k nasáknutí palivem, mazivou či jinými hořlavými materiály, pokud materiál není krytý nepropustnou krycí vrstvou.

7.5.1.2 Je třeba zajistit opatření, která buď vhodným uspořádáním motorového prostoru, nebo odváděcími otvory pokud možno vyloučí hromadění paliva, mazacího oleje nebo jakéhokoli jiného hořlavého materiálu v kterékoli části motorového prostoru.

- 7.5.1.3 Mezi motorovým prostorem nebo jakýmkoli jiným zdrojem tepla (např. zařízením určeným k pohlcování energie, když je vozidlo v pohybu na svahu s velkým spádem, jakým je například retardér, nebo zařízení pro vytápění vnitřku karoserie, které však funguje jinak než na principu oběhu horké vody) a zbytkem vozidla se musí vytvořit přepážka z tepelně odolného materiálu. Veškeré upevňovací spony, těsnění atd. použité v souvislosti s takovou přepážkou musí být odolné proti ohni.
- 7.5.1.4 Zařízení pro vytápění fungující jinak než na principu horké vody může být instalováno v prostoru pro cestující, pokud je uzavřeno v pouzdře z materiálu odolného proti teplotám vytvářeným tímto zařízením, neuvolňuje jedovatý kouř a je umístěno tak, aby žádný cestující nemohl přijít do styku s jakýmkoli horkým povrchem.
- 7.5.1.5 U vozidel, kde se motor nachází za prostorem pro řidiče, musí být tento prostor vybavený poplašným zařízením, jež řidiče akusticky i vizuálně upozorní na případné překročení teploty v motorovém prostoru a v každém prostoru, v němž se nachází spalovací topení.
- 7.5.1.5.1 Poplašné zařízení je konstruováno tak, aby zjistilo takovou teplotu v motorovém prostoru a v každém prostoru, v němž se nachází spalovací topení, která překračuje teplotu při normálním provozu.
- 7.5.1.5.2 Podmínky bodu 7.5.1.5.1 se považují za splněné, pokud jsou z hlediska překročení teploty sledovány tyto části motorového prostoru a každého prostoru, v němž se nachází spalovací topení:
- 7.5.1.5.2.1 části, kde se v případě úniku mohou hořlavé kapaliny (tekutiny nebo plyn) dostat do kontaktu s nekrytými konstrukčními částmi, např. přeplňovacím dmychadlem nebo výfukovým systémem, včetně konstrukčních částí přimontovaných k motoru, jejichž pracovní teplota je stejná jako teplota vznícení hořlavých kapalin (tekutin nebo plynů) nebo vyšší; a
- 7.5.1.5.2.2 části, kde se v případě úniku mohou hořlavé kapaliny (tekutiny nebo plyn) dostat do kontaktu s krytými konstrukčními částmi, např. nezávislým topením, jejichž pracovní teplota je stejná jako teplota vznícení hořlavých kapalin (tekutin nebo plynů) nebo vyšší; a
- 7.5.1.5.2.3 části, kde se v případě úniku mohou hořlavé kapaliny (tekutiny nebo plyn) dostat do kontaktu s konstrukčními částmi, např. alternátorem, jejichž teplota v případě poruchy může být stejná jako teplota vznícení hořlavých kapalin (tekutin nebo plynů) nebo vyšší.
- 7.5.1.5.3 Poplašné zařízení musí být schopné provozu vždy, když je v provozu startér motoru, až do chvíle, než se uvede do provozu zařízení k zastavení motoru, bez ohledu na chování vozidla.
- 7.5.2 Elektrická výbava a vedení
- 7.5.2.1 Všechny kabely musí mít dobrou izolaci a všechny kabely a elektrické zařízení musí být schopny odolávat teplotám a vlhkosti, kterým jsou vystaveny. V motorovém prostoru musí být zvláštní pozornost věnována jejich schopnosti odolávat teplotním podmínkám a účinkům všech možných škodlivin.
- 7.5.2.2 Žádné kabely použité pro elektrické okruhy nesmějí být proudově zatěžovány více, než je pro ně stanoveno z hlediska způsobu instalace a maximální okolní teploty.
- 7.5.2.3 Každý elektrický okruh napájející nějakou součást zařízení jinou než startér, okruh zapalování (u zážehových motorů), žhavicí svíčky, zařízení k zastavení motoru, okruh nabíjení baterie a zemnicí spojka baterie musí mít pojistku nebo jistič okruhu. Okruhy napájející jiná zařízení však mohou být chráněny společnou pojistkou nebo společným jističem okruhu, pokud součet jejich jmenovité kapacity nepřekročí kapacitu pojistky nebo jističe okruhu. V případě více okruhů musí výrobce na žádost technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek dodat veškeré související technické informace.
- 7.5.2.4 Všechny kabely musí být dobře chráněny a uchyceny bezpečně v takové poloze, aby nemohly být poškozeny přetřnutím, otěrem nebo prodřením.
- 7.5.2.5 Pokud napětí v jednom nebo více elektrických okruzích vozidla přesáhne 100 V_{ef} (efektivní hodnota), musí být v každém přívodu napájení, který není elektricky spojen s kostrou, zapojen ručně ovládaný odpojovač, který umožňuje odpojení všech těchto okruhů od hlavního přívodu elektrické energie, a musí být umístěn

uvnitř vozidla tak, aby byl řidiči snadno dostupný, a podmínkou je, aby žádný takový odpojovač nebyl schopen odpojit jakýkoli elektrický okruh, který napájí předepsaná vnější zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci vozidla. Tento bod se nevztahuje na okruhy vysokonapětového zapalování, ani na samostatné vnitřní okruhy v rámci vybavení vozidla.

- 7.5.2.6 Všechny elektrické kabely musí být umístěny tak, aby žádná jejich část nepřišla do styku s vedením paliva ani s kteroukoli částí výfukového systému nebo aby nebyla vystavena nadměrnému teplu, pokud není zajištěna vhodná zvláštní izolace a ochrana, jako je tomu u elektromagnetického ovládání výfukového ventilu.
- 7.5.3 Baterie
- 7.5.3.1 Všechny baterie musí být dobře zajištěné a snadno přístupné.
- 7.5.3.2 Prostor pro baterie musí být oddělen od prostoru pro cestující a od prostoru řidiče a musí být odvětrán do okolního ovzduší.
- 7.5.3.3 Vývody baterie musí být chráněny proti nebezpečí zkratu.
- 7.5.4 Hasicí přístroje a vybavení pro první pomoc
- 7.5.4.1 Vozidlo musí mít prostor pro upevnění jednoho nebo více hasicích přístrojů, z nichž jeden musí být umístěn v blízkosti sedadla řidiče. Ve vozidlech třídy A nebo B musí tento prostor činit alespoň 8 dm³ a ve vozidlech třídy I, II nebo III alespoň 15 dm³. U dvoupodlažních vozidel musí být zajištěn přídatný prostor pro umístění hasicího přístroje v prvním podlaží.
- 7.5.4.2 Musí být zajištěn prostor pro upevnění jedné nebo více skříněk první pomoci. Vyhrazený prostor nesmí být menší 7 dm³, minimální rozměr nesmí být menší než 80 mm.
- 7.5.4.3 Hasicí přístroje a skříňky první pomoci mohou být zabezpečeny proti krádeži nebo vandalismu (např. vnitřním zámek nebo za rozbitelným sklem) za předpokladu, že umístění těchto předmětů je zřetelně označeno a je zajištěno, aby uvedené prostředky bylo možné v případě nouze snadno použít.
- 7.5.5 Materiály
- Do vzdálenosti 100 mm od výfukové soustavy, jakéhokoliv zařízení s vysokým elektrickým napětím nebo jiného významného zdroje tepla se nesmí nacházet žádný hořlavý materiál, pokud není účinně krytý. Pokud je třeba, musí být zajištěno krytí, aby se do styku s výfukovým systémem nebo jiným významným zdrojem tepla nedostal tuk či jiné hořlavé materiály. Pro účely tohoto bodu se za hořlavý materiál považuje materiál, který není uzpůsoben k tomu, aby odolával teplotám, které se mohou v daném místě vyskytovat.
- 7.6 Východy
- 7.6.1 Počet východů
- 7.6.1.1 Ve vozidle musí být minimálně dvoje dveře, buď dvoje provozní dveře, nebo jedny provozní a jedny nouzové. Každé dvoupodlažní vozidlo musí mít dvoje dveře v dolním podlaží (viz také bod 7.6.2.2). Minimální počet požadovaných provozních dveří je tento:

Počet cestujících	Počet provozních dveří		
	TŘÍDA I a A	TŘÍDA II	TŘÍDA III a B
9–45	1	1	1
46–70	2	1	1
71–100	3 (2 u dvoupodlažních vozidel)	2	1
> 100	4	3	1

- 7.6.1.2 V každé tuhé části kloubového vozidla musí být minimálně jedny provozní dveře, kromě přední části kloubového vozidla třídy I, kde musí být dveře dvoje.
- 7.6.1.3 Pro účely tohoto požadavku se za nouzové dveře nepovažují provozní dveře vybavené systémem servomotoru, pokud nemohou být v případě potřeby pohotově otevřeny ručně v době, kdy bylo aktivováno ovládání uvedené v bodě 7.6.5.1.
- 7.6.1.4 Minimální počet nouzových východů musí být takový, aby celkový počet východů v každém odděleném prostoru byl tento:

Počet cestujících a členů posádky připadajících na každý prostor	Minimální celkový počet východů
1–8	2
9–16	3
17–30	4
31–45	5
46–60	6
61–75	7
76–90	8
91–110	9
111–130	10
> 130	11

Počet východů na každém jednotlivém podlaží (u dvoupodlažního vozidla) a v každém odděleném prostoru musí být stanoven samostatně. Prostory toalet nebo kuchyňky se za účelem stanovení počtu únikových východů nepovažují za samostatné prostory. Únikové poklopy lze pouze započítat do výše uvedeného počtu únikových východů.

- 7.6.1.5 Každá z tuhých částí kloubového vozidla se pro účely stanovení minimálního počtu a umístění východů považuje za samostatné vozidlo. Spojovací ulička mezi těmito částmi se nepovažuje za východ. Prostory toalet nebo kuchyňky se za účelem stanovení počtu únikových východů nepovažují za samostatné prostory. Počet cestujících se stanoví pro každou z tuhých částí. Za hranici mezi tuhými částmi se považuje rovina, ve které leží vodorovná osa kloubu mezi propojenými tuhými částmi a která je kolmá k podélné ose vozidla, které se pohybuje přímým směrem.
- 7.6.1.6 Dvojdílné provozní dveře se považují za dvoje dveře a dvojdílné nebo vícedílné okno za dvě úniková okna.
- 7.6.1.7 Jestliže prostor pro řidiče není spojen s prostorem pro cestující uličkou, která vyhovuje jedné z podmínek popsaných v bodě 7.7.5.1.1, musí být splněny následující podmínky:
- 7.6.1.7.1 Prostor pro řidiče musí mít dva východy, které nesmějí být ve stejné boční stěně; pokud je jedním východem okno, musí vyhovovat požadavkům pro úniková okna uvedeným v bodech 7.6.3.1 a 7.6.8.
- 7.6.1.7.2 Vedle sedadla řidiče smí být jedno nebo dvě sedadla pro další osoby a v tomto případě musí být oba východy uvedené v bodě 7.6.1.7.1 dveřmi.

Dveře řidiče lze považovat za nouzové dveře pro osoby sedící na těchto sedadlech, pokud je možné projít zkušební kalibrem od těchto sedadel ven z vozidla dveřmi řidiče (viz příloha 4 obrázek 27).

Přístup ke dveřím řidiče se ověřuje podle požadavků bodu 7.7.3.2. s použitím zkušební kalibru o rozměrech 600 × 400 mm, jak je popsáno v bodě 7.7.3.3.

Dveře určené pro cestující musí být na straně vozidla protilehlé vůči straně, kde jsou dveře řidiče, a musí se považovat za nouzové dveře pro řidiče.

Do prostoru zahrnujícího prostor pro řidiče lze namontovat až pět přídatných sedadel za předpokladu, že tato přídatná sedadla a prostor pro ně vyhovuje všem požadavkům tohoto předpisu a že alespoň jedny dveře tvoří přístup do prostoru pro cestující vyhovující požadavkům bodu 7.6.3 na nouzové dveře.

- 7.6.1.7.3 Za okolností popsaných v bodech 7.6.1.7.1 a 7.6.1.7.2 se východy vytvořené v prostoru pro řidiče nesmějí počítat jako jedny z dveří požadovaných v bodech 7.6.1.1 až 7.6.1.2, ani jako jeden z východů požadovaných v bodě 7.6.1.4, kromě případu uvedeného v bodech 7.6.1.7.1 a 7.6.1.7.2. Body 7.6.3 až 7.6.7, 7.7.1, 7.7.2 a 7.7.7 pro takové východy neplatí.
- 7.6.1.8 Jestliže je prostor pro řidiče a jakákoli sousedící sedadla přístupná uličkou z hlavního prostoru pro cestující, která vyhovuje jedné z podmínek podle bodu 7.7.5.1.1, není z prostoru pro řidiče vyžadován žádný vnější východ.
- 7.6.1.9 Pokud jsou za okolností popsaných v bodě 7.6.1.8 zajištěny pro řidiče v jeho prostoru dveře nebo jiný východ, může se tento východ považovat za východ pro cestující jen za předpokladu, že:
- 7.6.1.9.1 vyhovuje požadavkům na rozměry nouzových dveří uvedeným v bodě 7.6.3.1;
- 7.6.1.9.2 splňuje požadavky uvedené v bodě 7.6.1.7.2;
- 7.6.1.9.3 prostor vyhrazený pro sedadlo řidiče je propojen s hlavním prostorem pro cestující vhodnou uličkou; tento požadavek se považuje za splněný, pokud lze zkušebním kalibrem popsaným v bodě 7.7.5.1 bez překážek pohybovat z uličky, dokud přední část kalibru nedosáhne na svislou rovinu tečnou k nejpřednějšímu bodu opěradla sedadla řidiče (příčměž toto sedadlo je ve své nejzadnější podélné poloze) a pokud je možné z této roviny pohybovat panelem popsaným v bodě 7.6.1.7.2 směrem k nouzovým dveřím ve směru stanoveném v tomto bodě (viz příloha 4 obrázek 28), přičemž sedadlo a volant jsou nastaveny do střední polohy.
- 7.6.1.10 Body 7.6.1.8 a 7.6.1.9 nevylučují, aby mezi sedadlem řidiče a prostorem pro cestující byly dveře nebo jiná překážka za předpokladu, že taková překážka může být ve stavu nouze řidičem rychle uvolněna. Dveře pro řidiče, které jsou v jeho prostoru chráněny takovou překážkou, se nesmějí považovat za východ pro cestující.
- 7.6.1.11 Kromě nouzových dveří a únikových oken musí být u vozidel třídy II, III a B namontovány únikové poklopy (u dvoupodlažních vozidel ve střeše horního podlaží). Tyto poklopy mohou být namontovány i ve vozidlech třídy I a A. Minimální počet poklopů musí být tento:

Počet cestujících (u dvoupodlažních vozidel v horním podlaží)	Počet poklopů
nepřesahující 50	1
přesahující 50	2

- 7.6.1.12 Každé spojovací schodiště se považuje za jeden východ z horního podlaží dvoupodlažního vozidla.
- 7.6.1.13 Všechny osoby nacházející se v dolním podlaží dvoupodlažního vozidla musí mít v nouzové situaci možnost úniku ven z vozidla bez nutnosti vystupovat do horního podlaží.
- 7.6.1.14 Ulička v horním podlaží dvoupodlažního vozidla musí být napojena jedním nebo několika spojovacími schodišti k přístupovému průchodu k provozním dveřím nebo do uličky dolního podlaží do vzdálenosti 3 m od provozních dveří:
- 7.6.1.14.1 pokud lze v horním podlaží přepravovat více než 50 cestujících, musí být ve vozidlech třídy I a II dvě spojovací schodiště nebo alespoň jedno schodiště spojovací a jedno poloviční;
- 7.6.1.14.2 pokud lze v horním podlaží přepravovat více než 30 cestujících, musí být u vozidel třídy III dvě spojovací schodiště nebo alespoň jedno spojovací schodiště a jedno poloviční schodiště.

- 7.6.1.15 U vozidla bez střechy musí být východy na podlaží bez střechy takové, aby splňovaly uvedené předpisy, pokud nejsou neslučitelné s chybějící střechou.
- 7.6.2 Umístění východů
- Vozidla s kapacitou větší než 22 cestujících musí splňovat níže uvedené požadavky. Vozidla s kapacitou nepřesahující 22 cestujících mohou splňovat buď níže uvedené požadavky, nebo požadavky podle přílohy 7 bodu 1.2.
- 7.6.2.1 Provozní dveře musí být umístěny na té straně vozidla, která je blíže straně vozovky odpovídající směru provozu ve státě, ve kterém má vozidlo získat povolení k provozu, a alespoň jedny z těchto dveří musí být v přední polovině vozidla. To nevyklučuje:
- 7.6.2.1.1 zabudování dveří speciálně konstruovaných pro užití cestujícími na invalidním vozíku v zadní stěně nebo v bočních stěnách vozidla, které slouží jako provozní dveře; nebo
- 7.6.2.1.2 zabudování doplňujících provozních dveří v zadní stěně vozidla, určených zejména pro nakládání/vykládání zboží nebo zavazadel, které ale mohou použít i cestující, pokud tak vyžadují okolnosti; nebo
- 7.6.2.1.3 zabudování jedné nebo několika doplňujících provozních dveří na opačné straně vozidla u vozidel konstruovaných pro situace, které vyžadují nakládání/vykládání z obou stran. Mezi příklady takových situací patří vozidla pro užití na letištní ploše, vozidla užívaná ve víceúčelových dopravních systémech, které používají nástupní ostrůvky, nebo vozidla, která překračují hranice států, ve kterých se nejezdí na téže straně silnice jako ve státě, kde má vozidlo získat povolení k provozu. Takto vybavená vozidla musí mít zařízení, které řidiči umožňuje zamezit používání dveří, které nejsou právě v provozu; nebo
- 7.6.2.1.4 zabudování provozních dveří v zadní stěně vozidla třídy A nebo B.
- 7.6.2.2 Dvoje dveře podle bodu 7.6.1.1 musí být od sebe odděleny tak, že vzdálenost mezi příčnými svislými rovinami procházejícími středy jejich plochy není menší než:
- 7.6.2.2.1 U jednopodlažního vozidla 40 % celkové délky prostoru pro cestující měřené rovnoběžně s podélnou osou vozidla.
- U kloubového vozidla je tento požadavek splněn, pokud jsou dvoje dveře v různých částech od sebe odděleny tak, že vzdálenost mezi dveřmi není menší než 40 % celkové délky veškerého prostoru pro cestující (všech částí).
- Jestliže jedny z těchto dvou dveří tvoří část dvojdílných dveří, měří se tato vzdálenost mezi dvěma částmi dveří, které jsou od sebe nejdále.
- 7.6.2.2.2 V případě dvoupodlažního vozidla musí být dvoje dveře podle bodu 7.6.1.1 odděleny tak, aby vzdálenost mezi příčnými svislými rovinami procházejícími středy jejich plochy byla nejméně 25 % celkové délky vozidla nebo 40 % celkové délky prostoru pro cestující v dolním podlaží; to neplatí, jestliže jsou tyto dvoje dveře na opačných stranách vozidla. Pokud jedny z těchto dvou dveří tvoří část dvojdílných dveří, tato vzdálenost se měří mezi těmi dvěma částmi dveří, které jsou od sebe nejdále.
- 7.6.2.3 Východy (u dvoupodlažních vozidel na každém podlaží) musí být umístěny tak, aby jejich počet na každé straně vozidla byl v podstatě tentýž. (Neznamená to, že je třeba zajistit další východy nad počet uvedený v bodě 7.6.1.). Počet východů nad rámec požadovaného minimálního počtu nemusí být na obou stranách tentýž.
- 7.6.2.4 Nejméně jeden východ musí být umístěn buď na zadní stěně, nebo na přední stěně vozidla. U vozidel třídy I a u vozidel se zadní stěnou trvale oddělenou od prostoru pro cestující je toto ustanovení splněno, jestliže je namontován únikový poklop. U dvoupodlažních vozidel se tento požadavek použije pouze na horní podlaží.
- 7.6.2.5 Východy na téže straně vozidla musí být vhodně rozmístěny po délce vozidla.
- 7.6.2.6 Přípustné jsou dveře na zadní stěně vozidla za předpokladu, že nejsou provozními dveřmi.

- 7.6.2.7 Jsou-li namontovány únikové poklopy, musí být umístěny takto: jestliže existuje pouze jeden poklop, musí být umístěn ve střední třetině prostoru pro cestující, jestliže existují dva poklopy, musí být odděleny vzdáleností nejméně 2 m, měřeno rovnoběžně s podélnou osou vozidla mezi bližšími okraji otvorů.
- 7.6.3 Minimální rozměry východů
- 7.6.3.1 Vozidla třídy I, II nebo III musí splňovat tyto požadavky:
- 7.6.3.1.1 Otvor provozních dveří, který tvoří přístup do vozidla, musí splňovat požadavky bodu 7.7.1 této přílohy.
- 7.6.3.1.2 Otvor nouzových dveří musí mít výšku alespoň 1 250 mm a šířku alespoň 550 mm.
- 7.6.3.1.3 Únikové okno musí mít plochu alespoň 400 000 mm². Do této plochy musí být možné vepsat obdélník o rozměrech 500 mm × 700 mm.
- 7.6.3.1.4 V případě únikového okna umístěného v zadní stěně vozidla musí toto okno splňovat požadavky uvedené v bodě 7.6.3.1.3, nebo musí být možné do otvoru tohoto únikového okna vepsat obdélník o rozměrech 350 mm × 1 550 mm a jeho hrany musí být zaobleny v poloměru nepřesahujícím 250 mm.
- 7.6.3.1.5 Otvor únikového poklopu musí mít plochu alespoň 400 000 mm². Do této plochy musí být možné vepsat obdélník o rozměrech 500 mm × 700 mm.
- 7.6.3.2 Vozidla třídy A nebo B mohou splňovat buď požadavky uvedené v bodě 7.6.3.1 (třída A musí splňovat požadavky pro třídu I a třída B musí splňovat požadavky pro třídu II a III), nebo požadavky uvedené v příloze 7 bodě 1.1.
- 7.6.4 Technické požadavky na veškeré provozní dveře
- 7.6.4.1 Pokud vozidlo stojí, musí být všechny provozní dveře snadno otevíratelné zevnitř i zvnějšku vozidla (ale ne nezbytně, když je vozidlo v pohybu). Tento požadavek však nelze vykládat tak, aby vylučoval možnost uzamčení dveří zvnějšku za předpokladu, že dveře lze kdykoli otevřít zevnitř.
- 7.6.4.2 Každý ovladač nebo zařízení pro otevírání dveří zvnějšku musí být umístěn ve výšce mezi 1 000 mm a 1 500 mm nad zemí a ne dále než 500 mm od dveří. U vozidel třídy I, II a III musí být každý ovladač nebo zařízení pro otevírání dveří zevnitř umístěn ve výšce mezi 1 000 mm až 1 500 mm nad horním povrchem podlahy nebo nad nejbližším schodem k ovladači a ne dále než 500 mm od dveří. Toto neplatí pro ovladače umístěné v prostoru pro řidiče.
- 7.6.4.3 Každé jednodílné ručně ovládané provozní dveře, které jsou zavěšeny nebo otočně uloženy, musí být zavěšeny nebo otočně uloženy tak, aby otevřené dveře, pokud se dostanou za pohybu vozidla do styku s nehybným předmětem, měly tendenci se uzavřít.
- 7.6.4.4 Jsou-li u ručně ovládaných provozních dveří namontovány zámky, kterými se dveře zavírají přibouchnutím, musí se jednat o zámky dvoupohového typu.
- 7.6.4.5 Na vnitřní straně provozních dveří nesmí být žádné zařízení určené k zakrytí vnitřních schodů, když jsou dveře zavřené. Pokud jsou dveře zavřené, není vyloučeno, aby do prostoru schodiště vyčníval mechanismus zavírání dveří nebo jiné vybavení připevněné k vnitřní straně dveří, které netvoří rozšíření podlahy, na němž by cestující mohl stát. Tento mechanismus a zařízení by nemělo být pro cestující nebezpečné.
- 7.6.4.6 Není-li dostatečný přímý výhled, musí se namontovat optická nebo jiná zařízení umožňující řidiči zjišťovat ze svého sedadla přítomnost cestujících v bezprostřední blízkosti uvnitř i vně všech bočních provozních dveří, které nejsou automaticky ovládanými provozními dveřmi.

U dvoupodlažních vozidel třídy I tento požadavek platí i pro vnitřní stranu všech provozních dveří a pro bezprostřední okolí každého spojovacího schodiště v horním podlaží.

U provozních dveří v zadní stěně vozidla s kapacitou nepřesahující 22 cestujících je tento požadavek splněn, pokud je řidič schopen zjistit přítomnost osoby vysoké 1,3 m, která stojí 1 m za vozidlem.

Pro splnění požadavků tohoto bodu lze používat zpětná zrcátka za předpokladu, že jsou stále splněny požadavky na pole výhledu za jízdy.

U dveří umístěných za kloubovou částí kloubového vozidla se zrcátka nepovažují za dostačující optické zařízení.

- 7.6.4.7 Všechny dveře, které se otevírají směrem do vnitřního prostoru vozidla, včetně jejich mechanismu, musí být konstruovány tak, aby jejich pohyb nemohl za běžných podmínek použití způsobit zranění cestujících. Pokud je to nezbytné, musí se namontovat vhodné ochranné zařízení.
- 7.6.4.8 Jsou-li provozní dveře umístěny vedle dveří na toaletu nebo jiného vnitřního prostoru, musí být provozní dveře zabezpečeny proti bezděčné manipulaci. Tento požadavek se však nepoužije, jsou-li dveře automaticky uzamčeny při pohybu vozidla, jehož rychlostí překročí 5 km/h.
- 7.6.4.9 U vozidel s kapacitou nepřesahující 22 cestujících nesmí být u provozních dveří, které jsou v zadní stěně vozidla, možno otevřít křídla dveří o více než 115° ani o méně než 85°, a pokud jsou otevřena, musí být schopna se automaticky udržet v této poloze. To nevylučuje možnost překročit tento doraz a otevřít dveře za uvedený úhel, pokud je to bezpečné; například pro nacouvání k nakládací plošině nebo pro otevření dveří o 270° k zajištění volného nakládacího prostoru za vozidlem.
- 7.6.4.10 Provozní dveře v jakékoliv otevřené poloze nesmí bránit použití povinného východu nebo požadovanému přístupu k takovému východu.
- 7.6.5 Dodatečné technické požadavky na provozní dveře ovládané servomotorem
- 7.6.5.1 V případě nouze musí být možné s vozidlem v klidu nebo v pohybu rychlostí do 5 km/h otevřít všechny provozní dveře ovládané servomotorem zevnitř, a pokud nejsou dveře zamknuty, musí být možno otevřít je z venku nezávisle na tom, zda je napájení energií v činnosti, či nikoliv, a to pomocí ovladačů, které:
- 7.6.5.1.1 jsou nadřazeny všem ostatním ovladačům dveří;
- 7.6.5.1.2 v případě vnitřních ovladačů jsou umístěny na dveřích nebo do vzdálenosti 300 mm od nich ve výšce nejméně 1 600 mm nad prvním schodem (s výjimkou případu vnitřních ovladačů pro dveře podle přílohy 8 bodu 3.9.1);
- 7.6.5.1.3 jsou snadno viditelné a zřetelně identifikovatelné při přiblížení se ke dveřím a při stání přede dveřmi a, jsou-li tato zařízení přídavná k běžným ovladačům pro otevírání, musí být zřetelně označena pro použití v případě nouze;
- 7.6.5.1.4 lze je obsluhovat jednou osobou stojící bezprostředně přede dveřmi;
- 7.6.5.1.5 mohou dveře otevřít na šířku, kterou může projít kalibr uvedený v bodě 7.7.1.1 během 8 sekund po spuštění ovladače, nebo umožnit, aby se dveře daly snadno otevřít rukou na šířku, kterou může projít kalibr uvedený v bodě 7.7.1.1 během 8 sekund po spuštění ovladače;
- 7.6.5.1.6 mohou být chráněny zařízením, které lze snadno odstranit nebo rozbít za účelem získání přístupu k nouzovému ovladači; chod nouzového ovládání nebo odejmutí ochranného krytu nad ovladačem musí být oznámeny řidiči zvukově i opticky; a
- 7.6.5.1.7 v případě dveří ovládaných řidičem, které nesplňují požadavky bodu 7.6.5.6.2, se po otevření dveří a vrácení ovladačů do jejich normální polohy dveře nesmějí zavřít do doby, než řidič aktivuje ovladač pro zavírání dveří.
- 7.6.5.1.8 Dveře musí být zajištěny proti otevření v případě, že se vozidlo pohybuje rychlostí vyšší než 5 km/h.
- 7.6.5.2 Může být použito zařízení, které je ovládáno řidičem z jeho sedadla a které učiní vnější nouzové ovladače neúčinnými za účelem uzamčení provozních dveří zvenjšku. V tomto případě musí být vnější nouzové ovladače znovu automaticky uvedeny v činnost buď nastartováním motoru, nebo dříve, než vozidlo dosáhne rychlosti 20 km/h. Následné vyřazení vnějších nouzových ovladačů z činnosti nesmí nastat automaticky, ale musí vyžadovat další zásah řidiče.

- 7.6.5.3 Všechny provozní dveře ovládané řidičem musí být ovladatelné řidičem sedícím na sedadle řidiče, a to pomocí ovladačů, které jsou s výjimkou nožního ovládání jasně a zřetelně označeny.
- 7.6.5.4 Každými provozními dveřmi ovládanými servomotorem musí být uvedeny v činnost optické sdělovače, které musí být za jakýchkoli běžných světelných podmínek zřetelně viditelné řidiči sedícím v obvyklé poloze při řízení tak, aby jej upozornily na to, že určité dveře nejsou zcela zavřené. Tento sdělovač musí signalizovat vždy, pokud je tuhá konstrukce dveří v poloze mezi zcela otevřenou polohou a bodem vzdáleným 30 mm od plně uzavřené polohy. Jeden sdělovač může sloužit pro jedny dveře nebo více dveří. Žádný takový sdělovač však nesmí být namontován pro přední provozní dveře, které nevyhovují požadavkům bodů 7.6.5.6.1.1 a 7.6.5.6.1.2.
- 7.6.5.5 Pokud má řidič k dispozici ovladače pro otevírání a uzavírání provozních dveří ovládaných servomotorem, musí být takové, aby řidiči umožnily změnit směr pohybu dveří v libovolném okamžiku procesu jejich zavírání nebo otvírání.
- 7.6.5.6 Konstrukce a systém ovládání všech provozních dveří ovládaných servomotorem musí být takové, aby při zavírání nemohly cestující zranit ani zachytit.
- 7.6.5.6.1 Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže jsou splněny tyto dva požadavky:
- 7.6.5.6.1.1 Prvním požadavkem je, aby se při uzavírání dveří v kterémkoli měřicím bodě popsaném v příloze 6 a při reakci proti síle sevření nepřesahující 150 N dveře znovu automaticky plně otevřely a aby, s výjimkou automaticky ovládaných provozních dveří, zůstaly otevřené, dokud není aktivován ovladač pro zavírání. Síla sevření se může měřit jakoukoli metodou, kterou uzná příslušný orgán. Pokyny jsou uvedeny v příloze 6 tohoto předpisu. Špičková síla může být po krátký časový úsek vyšší než 150 N za předpokladu, že nepřesáhne 300 N. Systém opětovného otevření lze zkontrolovat pomocí zkušební tyče s průřezem o výšce 60 mm, šířce 30 mm a s poloměrem zaoblení hran 5 mm.
- 7.6.5.6.1.2 Druhým požadavkem je, aby v případě, kdy je mezi dveře sevřeno zápěstí nebo prsty cestujícího:
- 7.6.5.6.1.2.1 se dveře znovu automaticky plně otevřely a, s výjimkou automaticky ovládaných provozních dveří, zůstaly otevřené, dokud není aktivován ovladač zavírání; nebo
- 7.6.5.6.1.2.2 se zápěstí nebo prsty mohly snadno vyjmout ze dveří bez nebezpečí poranění cestujícího. Tento požadavek lze zkontrolovat rukou nebo pomocí zkušební tyče uvedené v bodě 7.6.5.6.1.1, zúžené na jednom konci na délce 300 mm z tloušťky 30 mm na tloušťku 5 mm. Tyč nesmí být vyleštěná ani namazaná. Jestliže dveře tyč sevrou, musí být možné ji snadno vyjmout; nebo
- 7.6.5.6.1.2.3 dveře zůstaly v poloze umožňující volný průchod zkušební tyče o průřezu s výškou 60 mm, šířkou 20 mm a s poloměrem zaoblení hran 5 mm. Tato poloha nesmí být dále než 30 mm od zcela uzavřené polohy.
- 7.6.5.6.2 Pro přední provozní dveře se požadavek bodu 7.6.5.6 považuje za splněný, jestliže dveře:
- 7.6.5.6.2.1 splňují požadavky bodů 7.6.5.6.1.1 a 7.6.5.6.1.2, nebo
- 7.6.5.6.2.2 jsou opatřeny měkkými hranami; ty však nesmějí být tak měkké, aby, pokud se dveře uzavřou okolo zkušební tyče podle bodu 7.6.5.6.1.1, dosáhla tuhá konstrukce dveří zcela uzavřené polohy.
- 7.6.5.7 Pokud jsou provozní dveře ovládané servomotorem udržovány v uzavřené poloze jen stálou dodávkou energie, musí být použito optické varovné zařízení, které řidiče informuje o jakékoli závadě v dodávce energie pro ovládání dveří.
- 7.6.5.8 Je-li ve vozidle instalováno ochranné zařízení proti rozjezdu, musí být toto zařízení účinné jen při rychlostech do 5 km/h a nad tuto rychlost musí být neúčinné.
- 7.6.5.9 Není-li vozidlo opatřeno ochranným zařízením proti rozjezdu, musí se uvést v činnost zvuková výstraha hlásící řidiči při rozjezdu vozidla, že některé z dveří ovládaných servomotorem nejsou zcela zavřené. Tato zvuková výstraha se musí uvést v činnost při rychlosti přesahující 5 km/h u dveří, které splňují požadavky bodu 7.6.5.6.1.2.3.

- 7.6.6 Dodatečné technické požadavky na automaticky ovládané provozní dveře
- 7.6.6.1 Uvedení ovladačů otvírání v činnost
- 7.6.6.1.1 S výjimkou podmínek uvedených v bodě 7.6.5.1 musí být možné uvést v činnost ovladače všech automaticky ovládaných provozních dveří a vypnout je jen řidičem z jeho sedadla.
- 7.6.6.1.2 Uvedení v činnost a vypnutí může být buď přímé pomocí vypínače, nebo nepřímé, například otevřením a uzavřením předních provozních dveří.
- 7.6.6.1.3 Uvedení ovladačů otvírání řidičem v činnost musí být signalizováno uvnitř vozidla, a pokud se dveře mají otvírat zvnějšku, musí být uvedení v činnost signalizováno také vně vozidla; indikátor (např. osvětlené tlačítko, osvětlená značka) musí být umístěn na příslušných dveřích nebo v jejich bezprostřední blízkosti.
- 7.6.6.1.4 V případě přímého uvedení v činnost pomocí spínače musí být funkční stav systému jasně signalizován řidiči, například polohou spínače nebo kontrolkou či osvětleným spínačem. Spínač musí být zvlášť označen a umístěn tak, aby nemohl být zaměněn s žádnými jinými ovladači.
- 7.6.6.2 Otevírání automaticky ovládaných provozních dveří
- 7.6.6.2.1 Po uvedení ovladačů otevírání dveří řidičem v činnost musí mít cestující možnost otevřít dveře takto:
- 7.6.6.2.1.1 zevnitř, například stisknutím tlačítka nebo průchodem světelnou bariérou, a
- 7.6.6.2.1.2 z vnějšku, s výjimkou dveří určených jen jako východ a takto označených, například stisknutím osvětleného tlačítka, tlačítka pod osvětlenou značkou nebo podobným zařízením označeným vhodným pokynem.
- 7.6.6.2.2 Stisknutí tlačítek uvedených v bodě 7.6.6.2.1.1 a použitím prostředků pro komunikaci s řidičem uvedených v bodě 7.7.9.1 může být vyvolán signál, který je uložen a který poté, co řidič uvede ovladač otvírání v činnost, otevře dveře.
- 7.6.6.3 Uzavírání automaticky ovládaných provozních dveří
- 7.6.6.3.1 Pokud se automaticky ovládané provozní dveře otevřely, musí se opět po uplynutí určitého časového intervalu automaticky uzavřít. Jestliže cestující během tohoto časového intervalu nastupuje nebo vystupuje z vozidla, musí bezpečnostní zařízení (např. náslapný kontakt, světelná bariéra, jednocestný průchod) zajistit, aby se do zavření dveří dostatečně prodloužila.
- 7.6.6.3.2 Jestliže cestující nastupuje nebo vystupuje z vozidla, když se dveře zavírají, uzavírání se automaticky přeruší a dveře se vrátí do otevřené polohy. Změna chodu může být uvedena v činnost jedním z bezpečnostních zařízení uvedených v bodě 7.6.6.3.1 nebo jakýmkoli jiným zařízením.
- 7.6.6.3.3 Dveře, které se automaticky uzavřely podle bodu 7.6.6.3.1, musí mít cestující možnost opět otevřít podle bodu 7.6.6.2; to neplatí, pokud řidič vypnul ovladače otvírání.
- 7.6.6.3.4 Poté, co řidič vypnul ovladače otvírání automaticky ovládaných provozních dveří, musí se otevřené dveře zavřít podle bodů 7.6.6.3.1 a 7.6.6.3.2.
- 7.6.6.4 Pozastavení automatického zavírání dveří označených pro zvláštní použití, například pro cestující s kočárky, cestující se sníženou pohyblivostí apod.
- 7.6.6.4.1 Řidič musí mít možnost pozastavit automatické zavírání pomocí zvláštního ovladače. Cestující musí mít také možnost pozastavit automatické zavírání přímo stisknutím zvláštního tlačítka.
- 7.6.6.4.2 Pozastavení automatického zavírání musí být signalizováno řidiči, např. optickým sdělovačem.
- 7.6.6.4.3 Řidič musí mít v každém případě možnost automatické zavírání obnovit.
- 7.6.6.4.4 Bod 7.6.6.3 platí pro následující zavření dveří.

- 7.6.7 Technické požadavky na nouzové dveře
- 7.6.7.1 Nouzové dveře vozidla v klidu musí být možné snadno otevřít zevnitř i zvnějšku. Tento požadavek však nesmí být vykládán tak, že vylučuje možnost uzamčení dveří zvnějšku za předpokladu, že dveře lze vždy otevřít zevnitř pomocí běžného otvíracího mechanismu.
- 7.6.7.2 Nouzové dveře smějí být dveřmi typu ovládaného servomotorem jen tehdy, pokud se poté, co byl jeden z ovladačů předepsaných v bodě 7.6.5.1 uveden do činnosti a pak znovu vrácen do své obvyklé polohy, nezavrou do doby, než řidič následně spustí ovladač zavírání. Uvedením jednoho z ovladačů předepsaných v bodě 7.6.5.1 v činnost se dveře musí otevřít na šířku, kterou může projít kalibr uvedený v bodě 7.7.2.1 během maximálně 8 sekund po spuštění ovladače, nebo umožnit, aby se dveře daly snadno otevřít rukou na šířku, kterou může projít uvedený kalibr během 8 sekund po spuštění ovladače. Kromě toho nouzové dveře nesmějí být dveřmi posuvného typu, s výjimkou vozidel, jejichž kapacita nepřevyšuje 22 cestujících. U těchto vozidel mohou být za nouzové dveře uznány dveře posuvné, u nichž se prokáže, že je možné je otevřít bez použití nářadí po zkoušce čelním nárazem do bariéry podle předpisu č. 33.
- 7.6.7.3 Každý ovladač nebo zařízení k otevírání nouzových dveří (ve spodním podlaží u dvoupodlažního vozidla) zvnějšku vozidla musí být umístěny ve výšce od 1 000 mm do 1 500 mm od země a maximálně ve vzdálenosti 500 mm od dveří. U vozidel třídy I, II a III musí být každý ovladač nebo zařízení pro otevírání nouzových dveří zvnitřku vozidla umístěny ve výšce 1 000 mm až 1 500 mm od horního povrchu podlahy či schodu nejbližšího k ovladači a maximálně ve vzdálenosti 500 mm od dveří. Tento požadavek se nevztahuje na ovladače umístěné v prostoru pro řidiče.
- Ovladač pro otvírání dveří ovládaných servomotorem uvedený v bodě 7.6.7.2 může být případně umístěn podle bodu 7.6.5.1.2.
- 7.6.7.4 Zavěšené nouzové dveře namontované na boku vozidla, musí být zavěšeny na své přední hraně a otevírat se směrem ven. Zádržné pásy, řetězy nebo jiná zádržná zařízení jsou povolena jen za předpokladu, že nebrání otevření dveří do úhlu alespoň 100° a umožňují jim zůstat otevřené v této poloze. Je-li zajištěna dostatečná volná šířka přístupové cesty nouzovými dveřmi, požadavek na minimální úhel 100° neplatí.
- 7.6.7.5 Nouzové dveře musí být zajištěny proti bezděčné manipulaci. Tento požadavek však neplatí, jestliže se nouzové dveře automaticky uzamknou, pohybuje-li se vozidlo rychlostí vyšší než 5 km/h.
- 7.6.7.6 Všechny nouzové dveře musí být opatřeny zvukovým zařízením, které upozorní řidiče, když nejsou bezpečně uzavřeny. Toto varovné zařízení musí být ovládáno dveřní západkou nebo klikou dveří, nikoliv pohybem samotných dveří.
- 7.6.8 Technické požadavky na úniková okna
- 7.6.8.1 Všechna zavěšená nebo odhoditelná úniková okna se musí otvírat směrem ven. Odhoditelné typy se nesmějí při použití od vozidla zcela oddělit. Použití odhoditelných oken musí být takové, aby se účinně zabránilo jejich bezděčnému uvolnění.
- 7.6.8.2 Každé únikové okno musí:
- 7.6.8.2.1 být možné snadno a okamžitě použít zevnitř i z vnějšku vozidla pomocí zařízení uznaného za vyhovující; nebo
- 7.6.8.2.2 být zhotoveno ze snadno rozbitného bezpečnostního skla. Toto ustanovení vylučuje možnost použití tabulí z vrstveného skla nebo z plastů. U každého únikového okna musí být osobám ve vozidle k dispozici snadno dostupné zařízení pro rozbití kteréhokoli okna. Zařízení pro rozbití skla únikového okna v zadní části vozidla musí být umístěno centrálně nad únikovým oknem nebo pod ním, nebo případně vedle každého konce okna.
- 7.6.8.3 Každé únikové okno, které lze z vnějšku zamknout, musí být konstruováno tak, aby mohlo být kdykoli otevřeno zevnitř vozidla.
- 7.6.8.4 Je-li únikové okno zavěšeno vodorovně na horní straně, musí být opatřeno vhodným mechanismem, který je udržuje plně otevřené. Každé zavěšené únikové okno musí fungovat tak, aby nebránilo volnému průchodu zevnitř nebo zvnějšku vozidla.

- 7.6.8.5 Výška dolního okraje únikového okna namontovaného na boku vozidla nad úrovní podlahy bezprostředně pod ním (s vyloučením místních změn, jako je přítomnost kola nebo převodové skříně) nesmí být větší než 1 200 mm a menší než 650 mm v případě zavěšeného únikového okna, nebo 500 mm v případě okna zhotoveného z rozbitného skla.
- U zavěšeného únikového okna se však výška dolního okraje může snížit až na minimum 500 mm za předpokladu, že okenní otvor je vybaven do výšky 650 mm ochranným zařízením zabraňujícím možnému vypadnutí cestujících z vozidla. Pokud je okenní otvor vybaven takovým ochranným zařízením, nesmí být velikost otvoru nad ochranným zařízením menší, než jsou minimální rozměry předepsané pro únikové okno.
- 7.6.8.6 Každé zavěšené únikové okno, které není zřetelně viditelné ze sedadla řidiče, musí být opatřeno zvukovým výstražným zařízením upozorňujícím řidiče v případě, že není zcela zavěšené. Toto zařízení musí být uvedeno v činnost pohybem okenní západky, nikoli pohybem vlastního okna.
- 7.6.9 Technické požadavky na únikové poklopy
- 7.6.9.1 Každý únikový poklop se musí otvírat tak, aby nebránil volnému průchodu zevnitř nebo zvnějšku vozidla.
- 7.6.9.2 Střešní únikové poklopy musí být odhoditelné, závěsné nebo zhotovené ze snadno rozbitelného bezpečnostního skla. Podlahové poklopy musí být buď závěsné, nebo odhoditelné a musí být opatřeny zvukovým výstražným zařízením, které upozorňuje řidiče v případě, že poklop není bezpečně uzavřen. Toto zařízení musí být uvedeno v činnost zámkem podlahového únikového poklopu, nikoli pohybem vlastního poklopu. Podlahové únikové poklopy musí být zabezpečeny proti bezděčné manipulaci. Tento požadavek však neplatí, je-li podlahový poklop automaticky uzavřen, když se vozidlo pohybuje rychlostí vyšší než 5 km/h.
- 7.6.9.3 Odhoditelné typy se při použití nesmějí zcela oddělit od vozidla, aby takový poklop nepředstavoval nebezpečí pro ostatní účastníky silničního provozu. Odhoditelné únikové poklopy musí být takové, aby se účinně zabránilo bezděčné manipulaci. Podlahové odhoditelné poklopy smí být možné vyhodit jen do prostoru pro cestující.
- 7.6.9.4 Závěsné únikové poklopy se musí otáčet kolem svého okraje směrem k přední nebo zadní části vozidla v úhlu alespoň 100°. Závěsné podlahové poklopy se smí otvírat pouze do prostoru pro cestující.
- 7.6.9.5 Únikové poklopy musí být možné snadno otevřít nebo odstranit zevnitř i zvnějšku. Tento požadavek však nesmí být vykládán tak, aby vylučoval možnost uzamknout únikový poklop za účelem zabezpečení vozidla, které je bez dohledu, a to za předpokladu, že únikový poklop je možno kdykoli otevřít nebo odstranit zevnitř pomocí běžného otevíracího nebo odstraňovacího mechanismu. V případě poklopu ze snadno rozbitelného materiálu musí být v blízkosti poklopu k dispozici zařízení, jež je snadno dostupné osobám ve vozidle a umožňuje rozbití poklopu.
- 7.6.10 Technické požadavky na zasouvateľné schody
- Zasouvateľné schody, jsou-li namontovány, musí splňovat tyto požadavky:
- 7.6.10.1 činnost zasouvateľných schodů může být synchronizována s činností příslušných provozních nebo nouzových dveří;
- 7.6.10.2 jestliže jsou dveře zavřeny, pak žádná část zasouvateľného schodu nesmí přesahovat přiléhající obrys karoserie o více než 10 mm;
- 7.6.10.3 když jsou dveře otevřené a zasouvateľné schody jsou ve vysunutě poloze, musí plocha povrchu odpovídat požadavkům bodu 7.7.7 této přílohy;
- 7.6.10.4 u schodů ovládaných servomotorem nesmí být možné, aby se vozidlo dalo z klidu do pohybu vlastní motorickou silou, jsou-li schody ve vysunutě poloze. U ručně ovládaných schodů musí řidiče varovat zvukový signál, že schody nejsou zcela zasunuty;
- 7.6.10.5 schody ovládané servomotorem se nesmějí vysunout, když je vozidlo v pohybu. Jestliže zařízení k ovládání schodů selže, musí se schody zasunout a zůstat v zasunutě poloze. V případě takové poruchy nebo poškození či zatarasení schodů však nesmí být znemožněna činnost příslušných dveří;

- 7.6.10.6 jestliže na zasouvatelých schodech ovládaných servomotorem stojí cestující, nesmí být možné zavřít příslušné dveře. Soulad s tímto požadavkem se ověří umístěním zátěže o hmotnosti 15 kg, představující malé dítě, do středu schodu. Tento požadavek neplatí pro žádné dveře v přímém zorném poli řidiče;
- 7.6.10.7 (vyhrazeno)
- 7.6.10.8 rohy zasouvatelých schodů směřující vpřed nebo vzad musí být zaobleny poloměrem nejméně 5 mm; hrany musí být zaobleny poloměrem nejméně 2,5 mm;
- 7.6.10.9 pokud jsou dveře pro cestující otevřené, musí být zasouvatelé schody bezpečně zajištěny ve vysunuté poloze. Umístí-li se zátěž o hmotnosti 136 kg do středu jednoduchého schodu nebo zátěž o hmotnosti 272 kg do středu dvojitého schodu, nesmí průhyb v žádném bodě schodu přesáhnout 10 mm, měřeno vůči karoserii vozidla.
- 7.6.11 Označení
- 7.6.11.1 Každý únikový východ a každý jiný východ, který splňuje požadavky na únikový východ, musí být označen uvnitř i vně vozidla nápisem „Únikový východ“ a případně doplněn odpovídajícím symbolem podle normy ISO 7010:2003.
- 7.6.11.2 Nouzové ovladače provozních dveří a všech únikových východů musí být označeny uvnitř i vně vozidla buď odpovídajícím symbolem, nebo jasně formulovaným nápisem.
- 7.6.11.3 Na každém nouzovém ovladači východu nebo v jeho blízkosti musí být umístěny jasné pokyny pro jeho ovládání.
- 7.6.11.4 Jazyk, v němž mají být napsána jakákoli textová označení určená ke splnění bodů 7.6.11.1 až 7.6.11.3, musí stanovit schvalovací orgán se zřetelem na stát/státy, ve kterém/kterých žadatel zamýšlí vozidla uvádět na trh, popřípadě v součinnosti s příslušnými orgány dotčeného státu / dotčených států. Jestliže orgán státu/států, kde má být vozidlo registrováno, nechá změnit jazyk těchto textů, nevyvolá tato změna žádný nový postup schvalování typu.
- 7.6.12 Osvětlení provozních dveří
- 7.6.12.1 Může být namontováno osvětlení provozních dveří, které má osvětlovat rovnou, vodorovnou část podlahy, jak je uvedeno v bodě 7.6.12.2.2, aby se cestujícím usnadnil nástup a výstup a aby řidič ze svého sedadla mohl zaznamenat přítomnost cestujících v této části prostoru.
- 7.6.12.2 Osvětlení provozních dveří, pokud je namontováno, musí:
- 7.6.12.2.1 být bílé barvy;
- 7.6.12.2.2 osvětlovat rovnou, vodorovnou část podlahy o šířce 2 m, měřeno od roviny rovnoběžné se střední podélnou vrislou rovinou vozidla, která prochází nejzadnějším bodem zavřených provozních dveří, a o délce od příčné roviny procházející nejpřednějším okrajem zavřených provozních dveří k příčné rovině procházející osou nejpřednějších kol umístěných za provozními dveřmi, nebo v případě, kdy taková kola neexistují, k příčné rovině procházející zadní částí vozidla;
- 7.6.12.2.3 mít omezenou schopnost oslňovat mimo oblast na podlaze o maximální šířce 5 m, měřeno od strany vozidla, a o maximální délce omezené příčnou rovinou procházející přídílí vozidla a příčnou rovinou procházející zádi vozidla;
- 7.6.12.2.4 jestliže je spodní okraj osvětlovacího zařízení ve výšce méně než 2 m od podlahy, nesmí přesahovat o více než 50 mm celkovou šířku vozidla, měřeno bez tohoto zařízení, a musí být zaobleno poloměrem alespoň 2,5 mm;
- 7.6.12.2.5 se spouštět a vypínat ručně zvláštním spínačem; a
- 7.6.12.2.6 být namontováno tak, aby se zařízení mohlo spustit pouze tehdy, když jsou provozní dveře uvedeny do činnosti a rychlost vozidla není vyšší než 5 km/h, a vypnulo se automaticky předtím, než vozidlo dosáhne rychlosti vyšší než 5 km/h.

- 7.7 Vnitřní uspořádání
- 7.7.1 Přístup k provozním dveřím (viz příloha 4 obrázek 1)
- 7.7.1.1 Volný prostor rozprostírající se uvnitř vozidla od boční stěny, ve které jsou dveře namontovány, musí umožnit volný průchod zkušebnímu kalibru buď o rozměrech zkušebnímu kalibru 1, nebo zkušebnímu kalibru 2 podle přílohy 4 obrázku 1.
- Tento zkušební kalibr se udržuje rovnoběžně s otvorem dveří a posouvá se z výchozí polohy, ve které je rovina povrchu panelu ve směru do vozidla tečná k nejvzdálenějšímu okraji otvoru, do polohy, v níž se dotýká prvního schodu, a poté se udržuje kolmo k pravděpodobnému směru pohybu osoby, která používá vchod.
- 7.7.1.2 (Vyhrazeno)
- 7.7.1.3 Pokud projde osa tohoto zkušebnímu kalibru vzdálenost 300 mm ze své výchozí polohy a zkušební kalibr se dotkne povrchu schodu nebo podlahy, musí být panel podržen v této poloze.
- 7.7.1.4 Válcová figurína (viz příloha 4 obrázek 6) použitá pro měření světlosti uličky se pak přesouvá z výchozí polohy v uličce ve směru pravděpodobného pohybu osoby opouštějící vozidlo, dokud její osa nedosáhne svislé roviny, která obsahuje horní hranu vrchního schodu, nebo dokud se rovina tečná k hornímu válci nedotkne dvojdílného panelu, přičemž platí to, co nastane dříve, a v této poloze musí být figurína podržena (příloha 4 obrázek 2).
- 7.7.1.5 Mezi válcovou figurínou v poloze stanovené v bodě 7.7.1.4 a dvojdílným panelem v poloze stanovené v bodě 7.7.1.3 musí zůstat volný prostor, jehož horní a dolní meze jsou znázorněny na obrázku 2 v příloze 4. Tento volný prostor musí umožňovat volný průchod svislému panelu, jehož tvar a rozměry jsou stejné jako u válcového tvaru (bod 7.7.5.1) a střední průřez a tloušťka nejsou větší než 20 mm. Tento panel se přesouvá v pravděpodobném směru pohybu osoby používající vstup z tečné polohy válcového tvaru, dokud se jeho vnější strana nedostane do kontaktu s vnitřní stranou dvojdílného panelu, a tak se dotkne roviny nebo rovin určených horními okraji schodu (viz příloha 4 obrázek 2).
- 7.7.1.6 Volný průchod pro tuto figurínu nezahrnuje žádný prostor do 300 mm před jakýmkoli nestlačeným sedákem sedadla směřovaného dopředu nebo dozadu, nebo do 225 mm u bočně orientovaných sedadel a do výšky sedáku sedadla (viz příloha 4 obrázek 25).
- 7.7.1.7 V případě sklápěcích sedadel se tento prostor stanoví se sedadly v poloze užívání.
- 7.7.1.8 Sklápěcí sedadlo/sedadla pro posádku však může/mohou v poloze pro používání překážet přístupu k provozním dveřím za předpokladu, že:
- 7.7.1.8.1 je zřetelně uvedeno jak ve vozidle samotném, tak ve formuláři sdělení (viz příloha 1), že sedadlo je určeno pouze pro člena posádky;
- 7.7.1.8.2 když se sedadlo právě nepoužívá, automaticky se sklopí, což je nezbytné pro splnění požadavků bodů 7.7.1.1 nebo 7.7.1.2 a 7.7.1.3, 7.7.1.4 a 7.7.1.5;
- 7.7.1.8.3 dveře se nepovažují za povinný východ pro účely bodu 7.6.1.4;
- 7.7.1.8.4 když je sedadlo v poloze pro používání a ve sklopené poloze, nesmí být žádná jeho část před svislou rovinou procházející středem sedáku sedadla řidiče v jeho nejzazší poloze a středem vnějšího zpětného zrcátka namontovaného na opačné straně vozidla.
- 7.7.1.9 V případě vozidel s kapacitou menší než 22 cestujících se musí přístup ke dveřím a cesta, kterou prochází cestující ke dveřím, považovat za přístup bez překážek, jestliže:
- 7.7.1.9.1 je, měřeno rovnoběžně s podélnou osou vozidla, volný průchod nejméně 220 mm v kterémkoli bodě a 550 mm v kterémkoli bodě ležícím více než 500 mm nad podlahou nebo schody (příloha 4 obrázek 3);
- 7.7.1.9.2 je, měřeno kolmo na podélnou osu vozidla, volný průchod 300 mm v kterémkoli bodě a 550 mm v kterémkoli bodě ležícím více než 1 200 mm nad podlahou nebo schody nebo méně než 300 mm pod stropem (viz příloha 4 obrázek 4).

- 7.7.1.10 Rozměry provozních dveří a nouzových dveří podle bodu 7.6.3.1 a požadavky bodů 7.7.1.1 až 7.7.1.7, 7.7.2.1 až 7.7.2.3, 7.7.5.1 a 7.7.8.5 neplatí pro vozidlo třídy B s technicky přípustnou nejvyšší hmotností nepřesahující 3,5 tuny a sedadly pro maximálně 12 cestujících, ve kterém má cestující z každého sedadla přístup bez překážek nejméně ke dvěma dveřím.
- 7.7.1.11 Maximální sklon podlahy v přístupovém průchodu nesmí být větší než 5 %.
- 7.7.1.12 Povrch přístupových průchodů musí mít protiskluzové vlastnosti.
- 7.7.2 Přístup k nouzovým dveřím (viz příloha 4 obrázek 5)
Následující požadavky neplatí pro dveře řidiče, které se používají jako únikové východy ve vozidle s kapacitou nepřesahující 22 cestujících.
- 7.7.2.1 S výjimkou ustanovení v bodě 7.7.2.4 musí volný prostor mezi uličkou a otvorem nouzových dveří umožňovat volný průchod svislého válce o průměru 300 mm ve výšce 700 mm od podlahy, na němž je posazen druhý svislý válec o průměru 550 mm, přičemž celková výška sestavy je 1 400 mm.

Průměr horního válce se může nahoře snížit na 400 mm, pokud zkosení hran nepřesahuje 30° od vodorovné roviny.
- 7.7.2.2 Základna prvního válce musí ležet v průmětu druhého válce.
- 7.7.2.3 Pokud jsou podél tohoto průchodu namontována sklápěcí sedadla, musí být volný průchod pro válec určen při sedadlech v poloze jejich používání.
- 7.7.2.4 Místo dvojitého válce lze případně použít měřicí zařízení popsané v bodě 7.7.5.1 (viz příloha 4 obrázek 6).
- 7.7.3 Přístup k únikovým oknům
- 7.7.3.1 Každým únikovým oknem musí být možné z uličky prostrčit zkušební kalibr ven z vozidla.
- 7.7.3.2 Směr pohybu zkušební kalibru musí být ve směru očekávaného pohybu cestujícího opouštějícího vozidlo. Zkušební kalibr musí být udržován kolmo ke směru tohoto pohybu.
- 7.7.3.3 Zkušební kalibr má tvar tenké desky o rozměrech 600 mm x 400 mm s poloměrem zaoblení rohů 200 mm. V případě únikového okna v zadní stěně vozidla však může mít zkušební kalibr případně rozměry 1 400 mm x 350 mm s poloměrem zaoblení rohů 175 mm.
- 7.7.4 Přístup k únikovým poklopům
- 7.7.4.1 Únikové poklopy ve střeše
- 7.7.4.1.1 S výjimkou vozidel třídy I a A musí být alespoň jeden únikový poklop umístěn tak, aby se čtyřboký komolý jehlan o úhlu stran 20° a výšce 1 600 mm dotýkal části sedadla nebo rovnocenné opory. Osa jehlanu musí být svislá a jeho menší základna se musí dotýkat plochy otvoru únikového poklopu. Opory mohou být sklápěcí nebo otočné za předpokladu, že mohou být v poloze jejich používání aretovány. Tato poloha musí být užita pro ověření.
- 7.7.4.1.2 Je-li konstrukční tloušťka střechy větší než 150 mm, musí se menší průřez jehlanu dotýkat plochy otvoru únikového poklopu na úrovni vnějšího povrchu střechy.
- 7.7.4.2 Únikové poklopy v podlaze

U únikového poklopu namontovaného v podlaze musí poklop poskytovat přímý a volný výstup ven z vozidla a musí být namontován tam, kde je nad poklopem volný prostor odpovídající výšce uličky. Jakýkoli zdroj tepla nebo pohybující se konstrukční část musí být vzdáleny alespoň 500 mm od jakékoli části otvoru poklopu.

Musí být možné prostrčit zkušební kalibr ve tvaru tenké desky o rozměrech 600 mm x 400 mm s poloměrem zaoblení rohů 200 mm ve vodorovné poloze z výšky 1 m nad podlahou vozidla od země.
- 7.7.5 Uličky (viz příloha 4 obrázek 6)
- 7.7.5.1 Ulička(y) vozidla musí být konstruována(y) a vyrobena(y) tak, aby umožnila(y) volný průchod měřicího zařízení sestávajícího ze dvou sousedících válců s obráceným komolým kuzelem mezi ně vloženým, přičemž měřicí zařízení má rozměry uvedené v příloze 4 na obrázku 6.

Měřicí zařízení se může dotknout závěsných držadel, jsou-li namontována, nebo jiných pružných předmětů, například částí bezpečnostních pásů, a odsunout je.

- 7.7.5.1.1 Pokud před sedadlem nebo před řadou sedadel není žádný východ
- 7.7.5.1.1.1 U sedadel směřovaných dopředu musí přední okraj válcového měřicího zařízení podle bodu 7.7.5.1 dosáhnout alespoň k příčné svislé rovině tečné k nejpřednějšímu bodu opěradla sedadla z nejpřednější řady sedadel a v této poloze být podržen. Z této roviny musí být možné pohybovat panelem podle obrázku 7 v příloze 4 takovým způsobem, aby se počínaje od bodu dotyku s válcovým měřicím zařízením panel směřující k vnějšku vozidla přemístil vpřed o vzdálenost 660 mm.
- 7.7.5.1.1.2 U bočně orientovaných sedadel musí přední část válcového měřicího zařízení dosáhnout alespoň příčné roviny, která se kryje se svislou rovinou procházející středem předního sedadla (příloha 4 obrázek 7).
- 7.7.5.1.1.3 U sedadel směřovaných dozadu musí přední část válcového měřicího zařízení dosáhnout alespoň příčné svislé roviny tečné k přední části sedáků přední řady nebo předního sedadla (příloha 4 obrázek 7).
- 7.7.5.2 (Vyhrazeno)
- 7.7.5.3 U vozidel třídy III mohou být sedadla na jedné straně nebo na obou stranách uličky pohyblivá do stran, pak je možno šířku uličky snížit na hodnotu odpovídající průměru spodního válce 220 mm za předpokladu, že ovladačem každého sedadla, snadno přístupným osobě stojící v uličce, bude možno snadno vrátit, pokud možno automaticky, sedadlo do polohy odpovídající minimální šířce 300 mm, a to i když je sedadlo zatíženo.
- 7.7.5.4 U kloubových vozidel musí měřicí zařízení uvedené v bodě 7.7.5.1. projít bez překážek kloubovou částí v kterémkoli podlaží, kde je cestujícím umožněn průchod oběma částmi. Žádná část poddajného krytu této části, včetně částí měchů, nesmí do uličky zasahovat.
- 7.7.5.5 V uličkách mohou být namontovány schody. Šířka těchto schodů nesmí být menší než šířka uličky u horního konce schodů.
- 7.7.5.6 Sklápěcí sedadla umožňující cestujícím sedět v uličce nejsou přípustná. Sklápěcí sedadla jsou však přípustná v jiných prostorách vozidla, pokud nepřekáží průchodu zkušebního kalibru pro uličky uličkou za situace, kdy jsou sedadla v otevřené poloze (pro sezení).
- 7.7.5.7 Sedadla pohyblivá do strany, která v některé poloze zasahují do uličky, nejsou přípustná, s výjimkou vozidel třídy III a při splnění podmínek uvedených v bodě 7.7.5.3.
- 7.7.5.8 U vozidel, pro která platí bod 7.7.1.9., není ulička nutná za předpokladu, že jsou dodrženy přístupové rozměry stanovené v uvedeném bodu.
- 7.7.5.9 Povrch uliček musí mít protiskluzové vlastnosti.
- 7.7.6 Sklon uličky
- Sklon uličky nesmí přesahovat:
- 7.7.6.1 v podélném směru:
- 7.7.6.1.1 8 % u vozidla třídy I, II nebo A, nebo
- 7.7.6.1.2 12,5 % u vozidel třídy III a B, a
- 7.7.6.2 v příčném směru 5 % u všech tříd.
- 7.7.7 Schody (viz příloha 4 obrázek 8)
- 7.7.7.1 Maximální a minimální výška a minimální hloubka schodů pro cestující u provozních a nouzových dveří a uvnitř vozidla je uvedena v příloze 4 na obrázku 8.
- 7.7.7.1.1 Jakýkoli přechod ze snížené uličky do prostoru k sezení se nepovažuje za schod. Svislá vzdálenost mezi povrchem uličky a podlahou prostoru k sezení však nesmí být větší než 350 mm.

- 7.7.7.2 Výška schodu se měří ve středu jeho šířky u vnějšího okraje, vybavení pneumatikami a jejich tlak musí odpovídat údajům stanovenému výrobcem pro maximální technicky přípustnou hmotnost naloženého vozidla (M).
- 7.7.7.3 Výška prvního schodu od země se měří u vozidla stojícího na rovné ploše v jeho pohotovostní hmotnosti, jak je uvedena v bodě 2.18. tohoto předpisu, a vybaveného pneumatikami, jejichž tlak musí odpovídat tlaku stanovenému výrobcem pro maximální technicky přípustnou hmotnost naloženého vozidla (M) uvedenou v bodě 2.19 tohoto předpisu.
- 7.7.7.4 Pokud je více než jeden schod, smí každý schod zasahovat až 100 mm do oblasti svislého průmětu dalšího schodu a průmět horní hrany na plochu schodu pod ním musí být vzdálen od jeho hrany alespoň 200 mm (viz příloha 4 obrázek 8), přičemž náběhy schodů musí být zkonstruovány tak, aby se minimalizovalo nebezpečí klopýtnutí. Všechny náběhy schodů musí být v barvě kontrastní vůči jejich okolí.
- 7.7.7.5 Šířka a tvar každého schodu musí být takové, aby na schod bylo možné umístit obdélník podle níže uvedených tabulek a maximálně 5 % plochy příslušného obdélníku smí schod přesahovat. U dvojdielných dveří musí tento požadavek splňovat každá jejich polovina.

Počet cestujících		> 22	≤ 22
Plocha	První schod (mm)	400 × 300	400 × 200
	Další schody (mm)	400 × 200	400 × 200

- 7.7.7.6 Všechny schody musí mít protiskluzový povrch.
- 7.7.7.7 Maximální sklon schodu v kterémkoli směru nesmí být větší než 5 %.
- 7.7.8 Sedadla pro cestující (včetně sklápěcích sedadel) a prostor pro sedící cestující
- 7.7.8.1 Minimální šířka sedadla (viz příloha 4 obrázek 9)
- 7.7.8.1.1 Minimální šířka sedáku, rozměr „F“ (příloha 4 obrázek 9), měřená od svislé roviny procházející středem tohoto místa k sezení musí být:
- 7.7.8.1.1.1 200 mm u třídy I, II, A nebo B; nebo
- 7.7.8.1.1.2 225 mm u třídy III.
- 7.7.8.1.2 Minimální šířka prostoru, který má být k dispozici pro každé místo k sezení, rozměr „G“ (příloha 4 obrázek 9), měřená od svislé roviny procházející středem tohoto místa k sezení ve výšce 270 mm až 650 mm nad nestlačeným sedákem nesmí být menší než:
- 7.7.8.1.2.1 250 mm u samostatných sedadel; nebo
- 7.7.8.1.2.2 225 mm u řady sedadel pro dva nebo více cestujících.
- 7.7.8.1.3 U vozidel o šířce 2,35 m nebo užších musí být šířka prostoru, který má být k dispozici pro každé místo k sezení, měřená od svislé roviny procházející středem tohoto místa k sezení ve výšce 270 mm až 650 mm nad nestlačeným sedákem 200 mm (viz příloha 4 obrázek 9A). V případě dodržení tohoto bodu se nepoužijí požadavky bodu 7.7.8.1.2.
- 7.7.8.1.4 U vozidel s kapacitou nepřesahující 22 cestujících se u sedadel přilehlých ke stěně vozidla do prostoru, který má být k dispozici, v jeho horní části nezahrnuje trojúhelníková plocha o šířce 20 mm a výšce 100 mm (viz příloha 4 obrázek 10). Za vyjmutý by se měl považovat i prostor pro bezpečnostní pásy a jejich ukotvení, jakož i prostor pro sluneční clony.
- 7.7.8.1.5 Při měření šířky uličky se nebere v úvahu, zda výše uvedený prostor, který má být k dispozici, zasahuje do uličky, či nikoli.
- 7.7.8.2 Minimální hloubka sedáku (rozměr K, viz příloha 4 obrázek 11)
Minimální hloubka sedáku musí být:
- 7.7.8.2.1 350 mm u vozidel třídy I, A nebo B, a
- 7.7.8.2.2 400 mm u vozidel třídy II nebo III.

7.7.8.3 Výška sedáku (rozměr H, viz příloha 4 obrázek 11a)

Výška nestlačeného sedáku nad podlahou musí být taková, aby vzdálenost od podlahy k vodorovné rovině tečné k přednímu hornímu povrchu sedáku byla mezi 400 mm a 500 mm; tato výška se však může snížit na minimálně 350 mm u podběhů kol (přičemž se berou v úvahu odchylky povolené podle bodu 7.7.8.5.2) a u prostoru motoru/převodovky.

7.7.8.4 Vzdálenost mezi sedadly (viz příloha 4 obrázek 12)

7.7.8.4.1 U sedadel směřujících stejným směrem nesmí být vzdálenost mezi přední stranou opěradla sedadla a zadní stranou opěradla sedadla před ním (rozměr H), měřená vodorovně a ve všech výškách nad podlahou mezi úrovní horního povrchu sedáku a bodem, který je 620 mm nad podlahou, menší než:

H	
Třída I, A a B	650 mm
Třída II a III	680 mm

7.7.8.4.2 Veškerá měření se provádějí s nestlačeným sedákem a opěradlem sedadla, ve svislé rovině procházející osou samostatného místa k sezení.

7.7.8.4.3 Pokud příčná sedadla směřují proti sobě, nesmí být minimální vzdálenost mezi předními stranami opěradel sedadel, měřená v úrovni nejvyšších bodů sedáků, menší než 1 300 mm.

7.7.8.4.4 Měření u sklápěcích sedadel pro cestující a nastavitelného sedadla řidiče se provádí tehdy, když se opěradla a ostatní nastavení sedadel nachází v obvyklé poloze používání určené výrobcem.

7.7.8.4.5 Při měření musí být případný sklápěcí stolek namontovaný na opěradle sedadla ve sklopené (složené) poloze.

7.7.8.4.6 Sedadla, která jsou namontována na kolejnice, nebo jiný systém, který umožňuje obsluhu nebo uživateli snadno měnit uspořádání vnitřního prostoru vozidla, se měří v obvyklé poloze používání uvedené výrobcem v žádosti o schválení.

7.7.8.5 Prostor pro sedící cestující (viz příloha 4 obrázek 13)

7.7.8.5.1 U sedadla za přepážkou nebo za tuhou konstrukcí jinou než sedadlo musí minimální volný prostor před každým sedadlem pro cestující (podle definice v bodě 7.7.8.6) odpovídat hodnotám uvedeným v příloze 4 na obrázku 13. Přepážka, jejíž obrys odpovídá přibližně obrysu skloněné zadní části sedadla, může zasahovat do tohoto prostoru. U sedadel vedle sedadla řidiče ve vozidlech třídy A nebo B jsou přípustné výčnělky palubní desky, přístrojového panelu, řadicí páky, čelního skla, slunečních clon, bezpečnostních pásů a jejich ukotvení.

7.7.8.5.2 U sedadla za jiným sedadlem a/nebo u sedadla směřujícího do uličky musí být zajištěn volný prostor pro nohy o hloubce minimálně 300 mm a o šířce podle bodu 7.7.8.1.1, jak je uvedeno v příloze 4 na obrázku 11b. V tomto prostoru mohou být umístěny nohy sedadla, nožní opěry pro cestujícího a výčnělky podle bodu 7.7.8.6 za předpokladu, že zbývá přiměřený prostor pro nohy cestujícího. Tento prostor pro nohy může být částečně umístěn v uličce a/nebo nad uličkou, ale nesmí tvořit žádnou překážku při měření minimální šířky uličky podle bodu 7.7.5. U sedadel vedle sedadla řidiče ve vozidlech třídy A nebo B jsou přípustné výčnělky bezpečnostních pásů a jejich ukotvení.

7.7.8.5.3 Minimálním počtem vyhrazených sedadel splňujících požadavky přílohy 8 bodu 3.2 se rozumí čtyři sedadla ve třídě I, dvě sedadla ve třídě II a jedno sedadlo ve třídě A. Sedadlo, které se sklápí, když není používáno, nesmí být označeno jako vyhrazené sedadlo.

7.7.8.6 Volný prostor nad místy k sezení

7.7.8.6.1 U jednopodlažních vozidel nad každým místem k sezení, s výjimkou sedadla (sedadel) vedle řidiče u vozidla třídy A nebo B, a jeho příslušným prostorem pro nohy se musí naměřit volný prostor o výšce alespoň 900 mm, měřeno od nejvyššího bodu nestlačeného sedáku, a alespoň 1 350 mm od střední úrovně podlahy

v prostoru pro nohy. U vozidel, na něž se vztahuje bod 7.7.1.10, a u sedadla (sedadel) vedle řidiče u vozidla třídy A nebo B mohou být tyto rozměry zmenšeny na 1 200 mm, měřeno od podlahy, a na 800 mm, měřeno od nejvyššího bodu nestlačeného sedáku.

U dvoupodlažních vozidel musí mít každé místo k sezení nad sebou volnou výšku nejméně 900 mm, měřeno od nejvyššího bodu nestlačeného sedáku. Tato volná výška se musí rozprostírat nad svislým průmětem celé plochy sedadla a příslušného prostoru pro nohy. V případě horního podlaží se tato volná výška může snížit na 850 mm.

- 7.7.8.6.2 Tento volný prostor se rozšíří do oblasti vymezené:
- 7.7.8.6.2.1 podélnými svislými rovinami vzdálenými 200 mm na obě strany od střední svislé roviny místa k sezení, a
- 7.7.8.6.2.2 příčnou svislou rovinou procházející nejzadnějším horním bodem opěradla sedadla a příčnou svislou rovinou 280 mm před nejpřednějším bodem nestlačeného sedáku, měřeno vždy ve svislé střední rovině místa k sezení.
- 7.7.8.6.3 Z okrajů volného prostoru vymezeného v bodech 7.7.8.6.1 a 7.7.8.6.2 lze vyjmout tyto plochy:
- 7.7.8.6.3.1 u horní části krajních sedadel přiléhajících ke stěně vozidla plocha s pravouhlým průřezem o výšce 150 mm a šířce 100 mm (viz příloha 4 obrázek 14);
- 7.7.8.6.3.2 u horní části krajních sedadel plocha s trojúhelníkovým průřezem, jehož vrchol je umístěn 700 mm od horní části a jehož základna je 100 mm široká (viz příloha 4 obrázek 15). Prostor pro bezpečnostní pásy, jejich ukotvení a sluneční clony je rovněž vyňat;
- 7.7.8.6.3.3 u prostoru pro nohy u krajních sedadel plocha o průřezu nepřesahujícím 0,02 m² (0,03 m² u nízkopodlažních vozidel) a s maximální šířkou 100 mm (150 mm u nízkopodlažních vozidel) (viz příloha 4 obrázek 16).
- 7.7.8.6.3.4 U vozidla s kapacitou do 22 cestujících, u míst k sezení nejbližších k zadním rohům karoserie může mít vnější zadní okraj volného prostoru, viděno v půdorysu, zaoblení o poloměru maximálně 150 mm (viz příloha 4 obrázek 17).
- 7.7.8.6.4 Ve volném prostoru vymezeném v bodech 7.7.8.6.1, 7.7.8.6.2 a 7.7.8.6.3 jsou povoleny tyto další výčnělky:
- 7.7.8.6.4.1 výčnělek opěradla dalšího sedadla, jeho opor a přidavných prvků (např. sklápěcího stolku);
- 7.7.8.6.4.2 u vozidla s kapacitou do 22 cestujících výčnělek podběhu kola za předpokladu, že je splněna jedna z těchto dvou podmínek:
- 7.7.8.6.4.2.1 uvedený výčnělek nepřesahuje za střední svislou rovinu místa k sezení (viz příloha 4 obrázek 18); nebo
- 7.7.8.6.4.2.2 nejbližší okraj plochy o hloubce 300 mm pro nohy sedícího cestujícího je vysunut maximálně 200 mm od okraje nestlačeného sedáku a maximálně 600 mm před opěradlo sedadla, měřeno ve střední svislé rovině místa k sezení (viz příloha 4 obrázek 19). U dvou sedadel směřujících proti sobě platí toto ustanovení jen pro jedno ze sedadel a zbývající prostor pro nohy sedících cestujících musí mít rozměr alespoň 400 mm;
- 7.7.8.6.4.3 u sedadel vedle sedadla řidiče ve vozidlech s kapacitou do 22 cestujících výčnělek palubní desky / přístrojového panelu, čelního skla, slunečních clon, bezpečnostních pásů, jejich ukotvení a přední kapoty;
- 7.7.8.6.4.4 výčnělek otevřeného výklopného okna a jeho úchyty.
- 7.7.9 Dorozumívání se s řidičem
- 7.7.9.1 U vozidel třídy I, II a A musí být zajištěny prostředky umožňující cestujícím signalizovat řidiči, že je třeba vozidlo zastavit. Ovladače všech těchto dorozumívacích zařízení musí být možné uvést v činnost dlaní jedné ruky. Vhodná dorozumívací zařízení musí být rozmístěna v přiměřeném počtu a rovnoměrně v celém vozidle a maximálně ve výšce 1 500 mm od podlahy; tím se nevylučuje možnost instalace dalších dorozumívacích zařízení ve větší výšce. Ovladače musí být v barvě kontrastní vůči jejich okolí. Na uvedení

ovladačů v činnosti musí být upozorněni také cestující, a to jednou nebo několika světelnými značkami. Tato značka musí zobrazovat slova „zastavení autobusu“ nebo podobná slova a/nebo vhodný piktogram a musí zůstat rozsvícena, dokud se provozní dveře neotevrou. Kloubová vozidla musí mít takové značky v každé tuhé části vozidla. Dvoupodlažní vozidla je musí mít na každém podlaží. Na jakákoli textová označení se použijí ustanovení bodu 7.6.11.4.

- 7.7.9.2 Dorozumívání se s prostorem pro posádku
Pokud není v prostoru pro posádku přístup do prostoru pro řidiče nebo do prostoru pro cestující, musí být zajištěny prostředky pro dorozumívání se mezi řidičem a prostorem pro posádku.
- 7.7.9.3 Dorozumívání se s prostorem toalety
V prostoru toalety musí být k dispozici prostředek pro přivolání pomoci v případě nouze.
- 7.7.10 Zařízení pro výrobu horkých nápojů a kuchyňské zařízení
- 7.7.10.1 Zařízení pro výrobu horkých nápojů a kuchyňské zařízení musí být namontováno nebo zajištěno tak, aby se při prudkém brzdění nebo při odstředivých silách v zatáčkách nemohl na žádného cestujícího vylít žádný horký pokrm nebo nápoj.
- 7.7.10.2 U vozidel vybavených zařízením pro výrobu horkých nápojů nebo kuchyňským zařízením musí mít všechna sedadla pro cestující příslušné vybavení pro odložení horkého pokrmu nebo nápoje za jízdy vozidla.
- 7.7.11 Dveře do vnitřních prostorů
Každé dveře na toaletu nebo do jiného vnitřního prostoru:
- 7.7.11.1 se musí samy zavírat a pokud by mohly překážet cestujícím v případě nouze, jsou-li otevřené, nesmějí být vybaveny žádným zařízením, které by je areovalo v otevřené poloze;
- 7.7.11.2 nesmějí v otevřené poloze zakrývat žádnou kliku, ovládací zařízení pro otevírání nebo povinné značení jakýchkoli provozních dveří, nouzových dveří, únikových východů, hasicích přístrojů nebo skřínek první pomoci;
- 7.7.11.3 musí být opatřeny prostředky umožňujícími otevření dveří zevnějšku prostoru v případě nouze;
- 7.7.11.4 nesmí být možné uzamknout je zevnějšku, aniž by bylo možné je vždy otevřít zevnitř.
- 7.7.12 Spojovací schodiště dvoupodlažního vozidla (viz příloha 4 obrázek 1)
- 7.7.12.1 Minimální šířka každého spojovacího schodiště musí být řešena tak, aby umožňovala volný průchod šablony přístupu k jednoduchým dveřím, jak je znázorněno na obrázku 1 přílohy 4. Panel musí být posouván od uličky dolního podlaží až k poslednímu schodu ve směru pravděpodobného pohybu osoby používající schodiště.
- 7.7.12.2 Spojovací schodiště musí být konstruována tak, aby při prudkém brzdění vozidla pohybujícího se směrem dopředu nenastalo nebezpečí, že cestující budou svrženi dolů.
- Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:
- 7.7.12.2.1 žádná část schodiště neklesá dopředu;
- 7.7.12.2.2 schodiště je vybaveno madlem nebo podobným zařízením;
- 7.7.12.2.3 v horní části schodiště je automatické zařízení, které zabráňuje použití schodiště v době, kdy je vozidlo v pohybu; toto zařízení musí být v případě nouze snadno obsluhovatelné.
- 7.7.12.3 Pomocí válce podle bodu 7.7.5.1 se musí ověřit, zda podmínky přístupu z uličky (horní i dolní) na schodiště jsou přiměřené.
- 7.7.13 Prostor pro řidiče
- 7.7.13.1 Řidič musí být chráněn před stojícími cestujícími a cestujícími sedícími přímo za prostorem pro řidiče, kteří by mohli být během brzdění nebo zatáčení vrženi do prostoru pro řidiče. Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže:

- 7.7.13.1.1 zadní část prostoru pro řidiče je uzavřena přepážkou; nebo
- 7.7.13.1.2 sedadla pro cestující, která se nacházejí přímo za prostorem pro řidiče, jsou opatřena zábranou nebo, v případě vozidel třídy A nebo B, bezpečnostním pásem. U vozidel, kde je přímo za prostorem pro řidiče prostor pro stojící cestující, se nepoužije varianta bezpečnostního pásu. Pokud je namontována zábrana, musí splňovat požadavky uvedené v bodech 7.7.13.1.2.1 až 7.7.13.1.2.3 (viz příloha 4 obrázek 30).
- 7.7.13.1.2.1 Minimální výška zábrany, měreno od podlahy, na které spočívají nohy cestujícího, je 800 mm.
- 7.7.13.1.2.2 Šířka zábrany musí zasahovat od stěny vozidla dovnitř alespoň 100 mm za podélnou osu příslušného nejvnitřnějšího sedadla pro cestující, ale v každém případě musí zasahovat alespoň k nejvnitřnějšímu bodu sedadla řidiče.
- 7.7.13.1.2.3 Vzdálenost mezi horním okrajem plochy určené k udržení jakéhokoli předmětu (např. stůl) a horním okrajem zábrany musí být alespoň 90 mm.
- 7.7.13.2 Prostor pro řidiče musí být chráněn proti předmětům, které by se mohly v případě prudkého brzdění skutálet z prostoru pro cestující, který se nachází přímo za prostorem pro řidiče. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud se do prostoru pro řidiče z prostoru pro cestující, který se nachází přímo za prostorem pro řidiče, nemůže skutálet míč o průměru 50 mm.
- 7.7.13.3 Řidič musí být chráněn před sluncem, oslněním a před odrazy umělého vnitřního osvětlení. Jakékoli osvětlení, které by mohlo mít nepříznivý a zásadní vliv na výhled řidiče, musí být možné uvést v činnost pouze tehdy, když je vozidlo v klidu.
- 7.7.13.4 Vozidlo musí být vybaveno zařízením pro odmrazování a odmlžování čelního skla.
- 7.7.14 Sedadlo řidiče
- 7.7.14.1 Sedadlo řidiče musí být nezávislé na ostatních sedadlech.
- 7.7.14.2 Opěradlo musí být buď zakřivené, nebo musí být v prostoru pro řidiče loketní opěrky umístěné tak, aby řidič nebyl během manévrování s vozidlem omezován, ani neztratil rovnováhu při příčných zrychleních, ke kterým může během jízdy dojít.
- 7.7.14.3 Minimální šířka sedáku (rozměr F, viz příloha 4 obrázek 9), měřená od svislé roviny procházející středem sedadla, je:
- 7.7.14.3.1 200 mm u třídy A nebo B;
- 7.7.14.3.2 225 mm u třídy I, II, nebo III.
- 7.7.14.4 Minimální hloubka sedáku (rozměr K, viz příloha 4 obrázek 11a), měřená od svislé roviny procházející středem sedadla, je:
- 7.7.14.4.1 350 mm u třídy A nebo B;
- 7.7.14.4.2 400 mm u třídy I, II, nebo III.
- 7.7.14.5 Minimální celková šířka opěradla, měreno do výšky 250 mm nad vodorovnou rovinou tečnou k hornímu povrchu nestlačeného sedáku, je 450 mm.
- 7.7.14.6 Vzdálenost mezi loketními opěrkami musí zajistit volný prostor pro řidiče, jak je stanoveno v bodě 7.7.14.2, o velikosti alespoň 450 mm.
- 7.7.14.7 Sedadlo musí být nastavitelné, pokud jde o vodorovnou a svislou polohu i sklon opěradla. Musí se automaticky zablokovat v určené poloze a, pokud je vybaveno otočným mechanismem, musí se automaticky zablokovat v poloze pro řízení. Sedadlo musí být vybaveno systémem odpružení.
- 7.7.14.7.1 Systém odpružení a nastavení svislé polohy nejsou povinné u vozidel třídy A nebo B.

- 7.8 Umělé vnitřní osvětlení
- 7.8.1 Vnitřní elektrické osvětlení musí být zajišťovat osvětlení:
- 7.8.1.1 všech prostorů pro cestující, prostorů pro posádku, prostorů toalety a kloubové části kloubového vozidla;
- 7.8.1.2 každého schodu nebo schodů;
- 7.8.1.3 přístupu ke každému východu a prostor bezprostředně u provozních dveří, včetně pomocného zařízení pro nastupování, když je v provozu;
- 7.8.1.4 vnitřních označení a vnitřních ovladačů všech východů;
- 7.8.1.5 všech míst, kde jsou překážky.
- 7.8.1.6 U dvoupodlažních vozidel bez střechy musí být co nejbližší horní části každého schodiště vedoucího na horní podlaží alespoň jedno osvětlovací zařízení.
- 7.8.2 Musí být zavedeny alespoň dva okruhy vnitřního osvětlení tak, aby případný výpadek jednoho okruhu neovlivnil druhý. Okruh obsluhující jen trvalé osvětlení vstupu a výstupu se považuje za jeden z těchto okruhů.
- 7.8.3 (Vyhrazeno)
- 7.8.4 Nevyžadují se jednotlivá svítidla pro každý prvek v bodě 7.8.1, pokud je za běžného provozu zajištěno odpovídající osvětlení.
- 7.8.5 Ovladačem povinného vnitřního osvětlení musí být ruční spínač ovládaný řidičem nebo ovládaný automaticky.
- 7.9 Kloubová část kloubových vozidel
- 7.9.1 Kloubová část, která spojuje tuhé části vozidla, musí být konstruována a vyrobena tak, aby umožňovala otáčivý pohyb kolem alespoň jedné vodorovné osy a alespoň jedné svislé osy.
- 7.9.2 Pokud kloubové vozidlo v pohotovostní hmotnosti stojí na vodorovném rovném povrchu, nesmí být mezi podlahou žádné tuhé části a podlahou točnice nebo prvku, který ji nahrazuje, nekrytá mezera o šířce přesahující:
- 7.9.2.1 10 mm, jestliže jsou všechna kola vozidla ve stejné rovině; nebo
- 7.9.2.2 20 mm, jestliže kola nápravy sousedící s kloubovou částí spočívají na ploše, která je o 150 mm výše než plocha, na které spočívají kola ostatních náprav.
- 7.9.3 Výškový rozdíl mezi úrovní podlahy tuhých částí a podlahou točnice, měřeno ve spoji, nesmí přesahovat:
- 7.9.3.1 20 mm za podmínek popsaných v bodě 7.9.2.1; nebo
- 7.9.3.2 30 mm za podmínek popsaných v bodě 7.9.2.2.
- 7.9.4 U kloubových vozidel musí být fyzicky zabráněno přístupu cestujících do kteréhokoli místa kloubové části, v níž:
- 7.9.4.1 je v podlaze nezakrytá mezera, která není v souladu s požadavky bodu 7.9.2;
- 7.9.4.2 podlaha neunesla hmotnost cestujících;
- 7.9.4.3 pohyby stěn představují nebezpečí pro cestující.
- 7.10 Řiditelnost kloubových vozidel
- Pokud se kloubové vozidlo pohybuje v přímém směru, musí se střední podélné roviny jeho tuhých částí shodovat a tvořit souvislou rovinu bez jakéhokoli odklonu.
- 7.11 Madla a držadla
- 7.11.1 Obecné požadavky
- 7.11.1.1 Madla a držadla musí být dostatečně pevná.

- 7.11.1.2 Musí být konstruována a namontována tak, aby nepředstavovala žádné nebezpečí zranění pro cestující.
- 7.11.1.3 Madla a držadla musí mít průřez umožňující cestujícím uchopit je snadno a pevně. Každé madlo musí mít délku alespoň 100 mm, aby mohlo být uchopeno rukou. Žádný rozměr průřezu nesmí být menší než 20 mm, ani větší než 45 mm, s výjimkou madel na dveřích a sedadlech a, u vozidel třídy II, III nebo B, v přístupových průchodech. V těchto případech jsou přípustná madla s minimálním rozměrem 15 mm za předpokladu, že další rozměr je alespoň 25 mm. Madla nesmějí mít ostré ohyby.
- 7.11.1.4 Mezera mezi madlem nebo držadlem po většině jeho délky a přiléhající částí karoserie nebo stěn vozidla musí být široká alespoň 40 mm. V případě madla na dveřích a na sedadle nebo v přístupovém průchodu vozidla třídy II, III nebo B se však připouští mezera o šířce alespoň 35 mm.
- 7.11.1.5 Povrch každého madla, držadla nebo sloupku musí být v barvě kontrastní vůči okolí a nesmí být kluzký.
- 7.11.2 Doplnující požadavky na madla a držadla u vozidel, která jsou určena pro dopravu stojících cestujících
- 7.11.2.1 Madla a/nebo držadla musí být zajištěna v dostatečném počtu pro každé místo určené pro stojící cestující podle bodu 7.2.2. Pro tento účel mohou být závěsná držadla, jsou-li namontována, považována za držadla za předpokladu, že jsou držena ve své poloze odpovídajícími prostředky. Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže ze všech možných poloh zkušebního zařízení zobrazeného na obrázku 20 v příloze 4 tohoto předpisu lze pohyblivým ramenem zařízení dosáhnout alespoň dvou madel nebo držadel. Zkušební zařízení se může volně otáčet kolem své svislé osy.
- 7.11.2.2 Při uplatnění postupu uvedeného v bodě 7.11.2.1 lze uvažovat jen taková madla a držadla, která nejsou níže než 800 mm a výše než 1 950 mm nad podlahou.
- 7.11.2.3 Pro každou polohu, kterou může stojící cestující obsadit, nesmí být v této poloze alespoň jedno ze dvou požadovaných madel nebo držadel výše než 1 500 mm nad úrovní podlahy. To neplatí pro plochu u dveří, kde by dveře nebo jejich mechanismus v otevřené poloze zabraňoval použití tohoto držadla. Výjimku lze připustit také ve středu velké plošiny, ale součet těchto výjimek nesmí přesáhnout 20 % celkové plochy pro stojící cestující.
- 7.11.2.4 Plochy, které lze obsadit stojícími cestujícími a které nejsou odděleny sedadly od bočních stěn nebo od zadní stěny vozidla, musí být opatřeny vodorovnými madly rovnoběžnými se stěnami a namontovanými ve výšce mezi 800 mm a 1 500 mm nad podlahou.
- 7.11.3 Madla a držadla u provozních dveří
- 7.11.3.1 Dveřní otvory musí být po obou stranách opatřeny madly a/nebo držadly. U dvojdiálních dveří lze tento požadavek splnit montáží jednoho středového sloupku nebo jednoho středového madla.
- 7.11.3.2 Madla a/nebo držadla u provozních dveří musí být taková, aby je mohly uchopit osoby stojící na zemi u provozních dveří nebo na kterémkoli z následujících schodů. Tato místa pro uchopení musí být umístěna ve svislém směru ve výšce mezi 800 mm a 1 100 mm nad zemí nebo povrchem každého schodu a ve vodorovném směru:
- 7.11.3.2.1 pro polohu osoby stojící na zemi v místě ležícím maximálně 400 mm směrem dovnitř od vnější hrany prvního schodu; a
- 7.11.3.2.2 pro polohu určitého jednotlivého schodu v místě, jež neleží vně od vnější hrany dotyčného schodu a je vzdáleno maximálně 600 mm směrem dovnitř od téže hrany tohoto schodu.
- 7.11.4 (Vyhrazeno)
- 7.11.5 Madla a držadla u spojovacích schodišť ve dvoupodlažních vozidlech
- 7.11.5.1 Na každé straně všech spojovacích schodišť musí být vhodná madla nebo držadla. Ta musí být umístěna mezi 800 mm a 1 100 mm nad náslapnou hranou každého schodu.

- 7.11.5.2 Madla a/nebo držadla musí být umístěna tak, aby je mohla uchopit osoba stojící na dolním nebo horním podlaží vedle spojovacího schodiště a na kterémkoli z následujících schodů. Tato místa pro uchopení musí být umístěna ve svislém směru ve výšce mezi 800 mm a 1 100 mm nad dolním podlažím nebo nad povrchem každého schodu, a
- 7.11.5.2.1 pro polohu osoby stojící na dolním podlaží maximálně 400 mm směrem dovnitř od vnější hrany prvního schodu, a
- 7.11.5.2.2 pro polohu určitého jednotlivého schodu v místě, jež neleží vně od vnější hrany dotyčného schodu a je vzdáleno maximálně 600 mm směrem dovnitř od téže hrany tohoto schodu.
- 7.12 Zabezpečení v šachtě schodiště a ochrana nechráněných sedadel
- 7.12.1 Pokud by mohl být kterýkoli cestující při prudkém brzdění vržen dopředu, musí být namontována zábrana nebo, v případě vozidla třídy A nebo B, bezpečnostní pás. Pokud je namontována zábrana, musí být v minimální výšce 800 mm od podlahy, na které spočívají nohy cestujícího, a musí zasahovat od stěny vozidla dovnitř alespoň 100 mm za podélnou osu jakéhokoli sedadla, na němž je cestující tomuto nebezpečí vystaven, nebo k podstupnici nejnižšího schodu, přičemž se volí menší z obou možných rozměrů.
- 7.12.2 V horním podlaží dvoupodlažního vozidla musí být šachta spojovacího schodiště chráněna uzavřenou zábranou o minimální výšce 800 mm, měřeno od podlahy. Spodní okraj zábrany musí být ve výšce maximálně 100 mm od podlahy.
- 7.12.3 Čelní sklo před cestujícími na předních sedadlech horního podlaží dvoupodlažního vozidla musí být opatřeno čalouněnou zábranou. Horní okraj této ochrany musí být umístěn svisle ve výšce mezi 800 mm a 900 mm nad podlahou, na níž spočívají nohy cestujícího.
- 7.12.4 Podstupnice každého schodu spojovacího schodiště u dvoupodlažního vozidla musí být uzavřena.
- 7.13 Příhrádky pro zavazadla a ochrana cestujících
- Cestující musí být ve vozidle chráněni před předměty, které mohou při brzdění nebo zatáčení spadnout z příhrádek pro zavazadla. Pokud je vozidlo vybaveno prostory pro zavazadla, musí být konstruovány tak, aby nemohlo při prudkém zabrzdění dojít k vypadnutí zavazadel.
- 7.14 Poklopy v podlaze, jsou-li namontovány
- 7.14.1 Všechny poklopy v podlaze vozidla, které nejsou únikovým poklopem, musí být upevněny a zajištěny tak, aby se nemohly vychýlit ze své polohy nebo otevřít bez použití náradí nebo klíčů, a žádné zdvihací nebo zajišťovací zařízení nesmí vyčnívat více než 8 mm nad úroveň podlahy. Hrany výčnělků musí být zaobleny.
- 7.15 Vizuální zábava
- 7.15.1 Prostředky vizuální zábavy pro cestující, například televizní monitory nebo video, musí být umístěny mimo zorné pole řidiče, jenž sedí v obvyklé poloze pro řízení. To se nevztahuje na žádný televizní monitor nebo podobné zařízení používané řidičem k řízení nebo provozu vozidla, například na zařízení pro sledování provozních dveří.
- 7.16 Trolejbusy
- 7.16.1 Trolejbusy musí splňovat ustanovení přílohy 12.
- 7.17 Ochrana cestujících ve vozidlech bez střechy
- Každé vozidlo bez střechy musí mít:
- 7.17.1 spojitý čelní panel přes celou šířku té části vozidla, která nemá střechu, o výšce nejméně 1 400 mm od úrovně podlahy přiléhající k čelnímu panelu;
- 7.17.2 spojitou ochranu podél stran a na zadní straně té části vozidla, která nemá střechu, o výšce nejméně 1 100 mm po stranách a 1 200 mm na zadní straně vozidla, měřeno od úrovně podlahy přiléhající k těmto panelům. Tato ochrana musí být tvořena spojitými bočními panely a zadním panelem o výšce nejméně 700 mm od úrovně podlahy přiléhající k těmto panelům a musí být kombinována s jedním nebo několika spojitými madly, která musí mít tyto vlastnosti:
- a) žádný rozměr řezu nesmí být menší než 20 mm a větší než 45 mm;

- b) rozměr jakékoli mezery mezi madlem a jakýmkoli sousedním madlem nebo panelem nesmí být větší než 200 mm;
- c) musí být pevně připojena ke konstrukci vozidla;
- d) dveře východů se považují za součást této ochrany.

7.18

Prostředky pro výhled a komunikaci

U vozidel bez střechy musí mít řidič k dispozici vizuální prostředky, například zrcadlo, periskop nebo videokameru/monitor, které mu umožní pozorovat chování cestujících v prostoru bez střechy. Kromě toho musí být k dispozici systém pro komunikaci, který řidiči umožňuje komunikovat s cestujícími.

*Dodatek***Ověření mezí statického náklonu výpočtem**

1. Vozidlo může prokázat splnění požadavku uvedeného v příloze 3 bodu 7.4 výpočetní metodou schválenou technickou zkušebnou provádějící zkoušky pro schválení typu.
 2. Technická zkušebna odpovědná za provádění zkoušek pro schválení typu může vyžadovat, aby byly na částech vozidla provedeny zkoušky, které by ověřily předpoklady učiněné ve výpočtu.
 3. Přípravy pro výpočet
 - 3.1 Vozidlo je znázorněno prostorovou soustavou.
 - 3.2 S ohledem na polohu těžiště karoserie vozidla a různé tuhosti pružin pérování vozidla a pneumatik se nápravy na jedné straně vozidla v důsledku příčné akcelerace obecně nepohybují současně. Proto musí být stanoven příčný náklon karoserie nad každou nápravou za předpokladu, že kola druhé nápravy / druhých náprav zůstávají na zemi.
 - 3.3 Pro zjednodušení se předpokládá, že těžiště neodpružených hmot leží v podélné rovině vozidla na přímce procházející osou otáčení kol. Malé posuny středu otáčení z důvodu vychýlení nápravy lze zanedbat. Nemusí se přihlížet k ovládání vzduchového odpružení.
 - 3.4 V úvahu by se musí vzít alespoň tyto parametry:

údaje o vozidle, např. rozvor náprav, rozchod kol a odpružené/neodpružené hmoty, poloha těžiště vozidla, stlačování a uvolňování a tuhost pružin odpružení vozidla, přičemž je třeba přihlídnout i k nelinearitám, vodorovné a svislé tuhosti pneumatik, krutu nastavby, poloze středu otáčení náprav.
 4. Platnost výpočetní metody
 - 4.1 Platnost výpočetní metody musí být prokázána ke spokojenosti technické zkušebny, např. na základě srovnatelné zkoušky s podobným vozidlem.
-

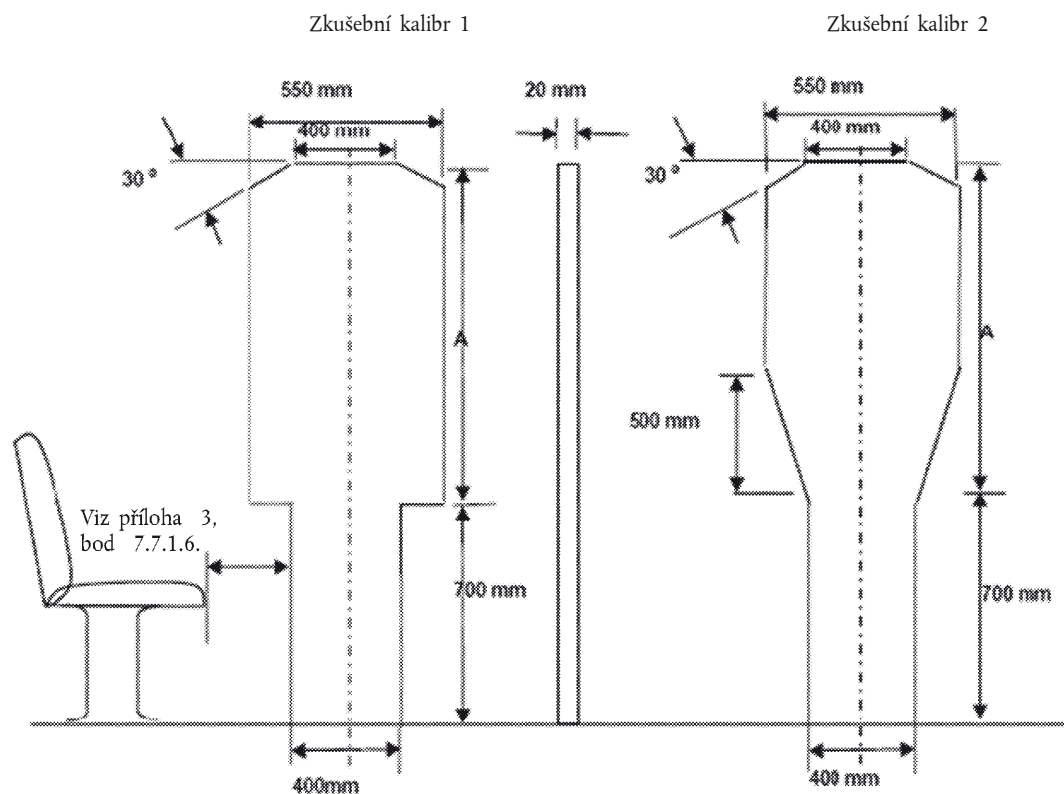
PŘÍLOHA 4

VYSVĚTLUJÍCÍ SCHÉMATA

Obrázek 1

Přístup k provozním dveřím

(viz příloha 3 bod 7.7.1)

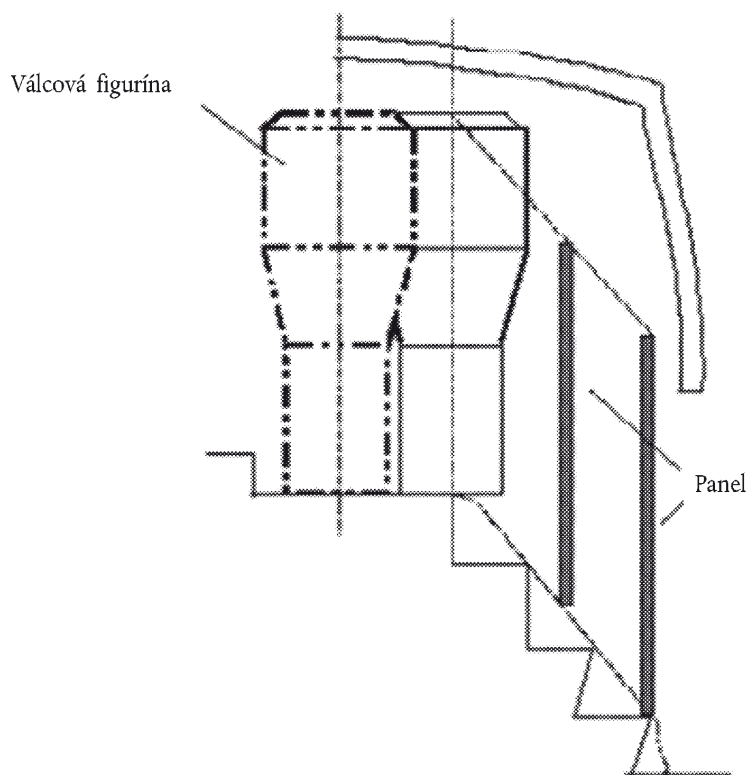
Třída vozidla	Výška horního panelu (mm) (Rozměr „A“ na obrázku 1)	
	Zkušební kalibr 1	Zkušební kalibr 2
Třída A	950 (*)	950
Třída B	700 (*)	950
Třída I	1 100	1 100
Třída II	950	1 100
Třída III	850	1 100

(*) U vozidel třídy A nebo B může být dolní panel vodorovně posunut vůči hornímu panelu za předpokladu, že posun je ve stejném směru.

Obrázek 2

Přístup k provozním dveřím

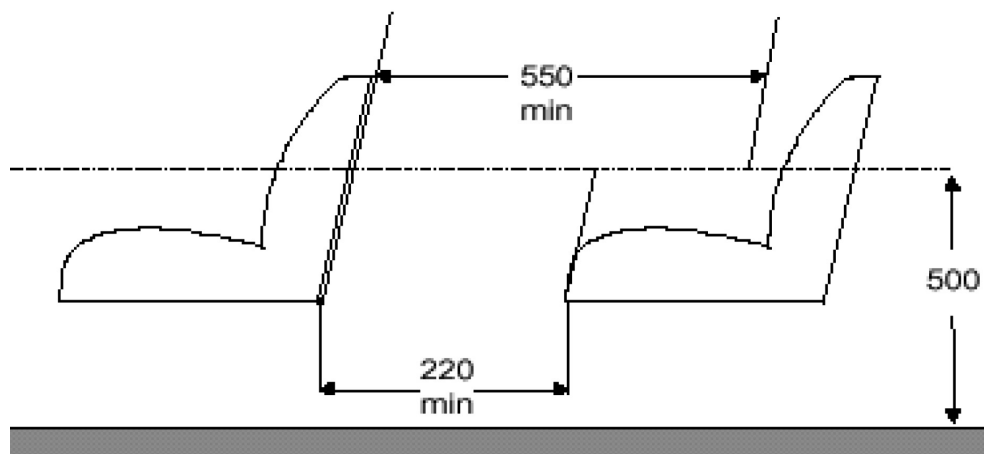
(viz příloha 3 bod 7.7.1.4)

Obrázek 3

Určení volného přístupu ke dveřím

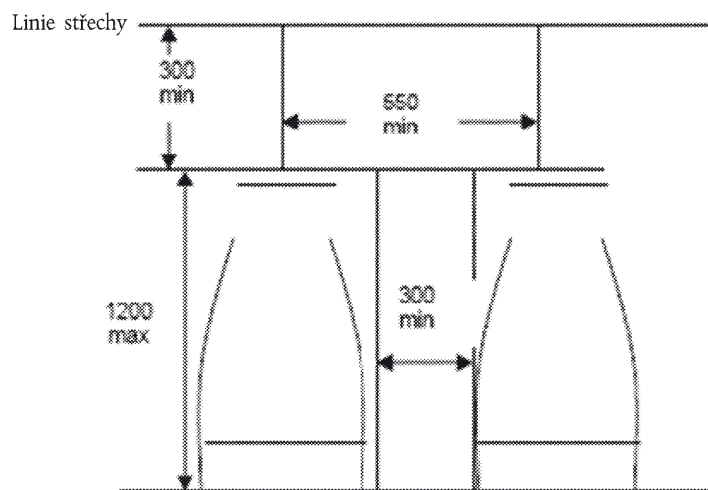
(viz příloha 3 bod 7.7.1.9.1)

Obrázek 4

Určení volného přístupu ke dveřím

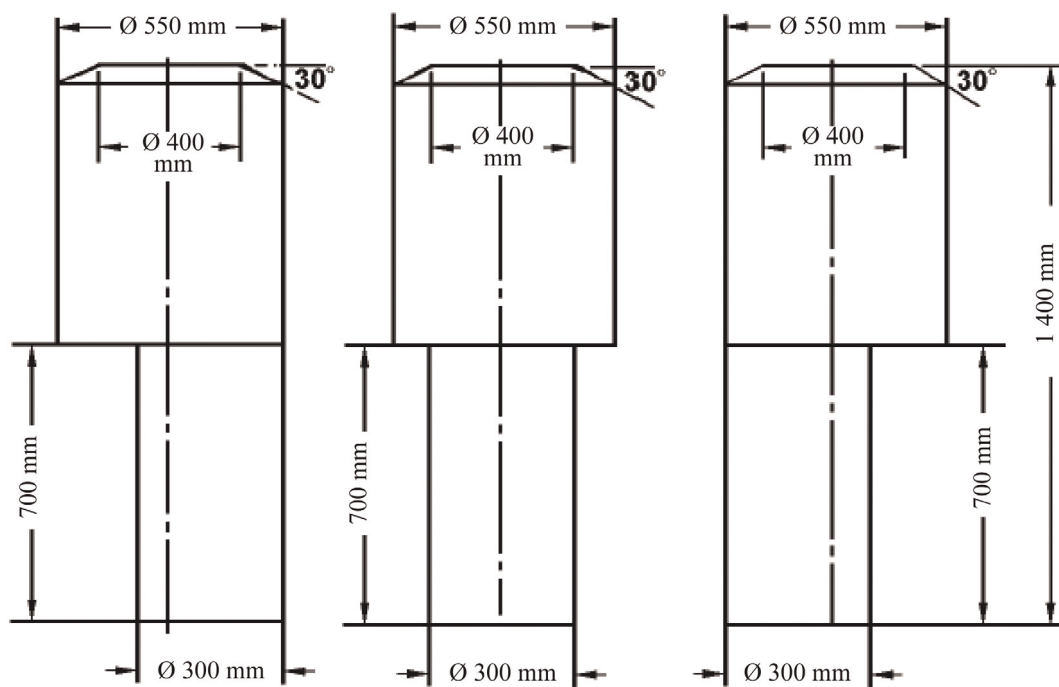
(viz příloha 3 bod 7.7.1.9.2)

Obrázek 5

Přístup k nouzovým dveřím

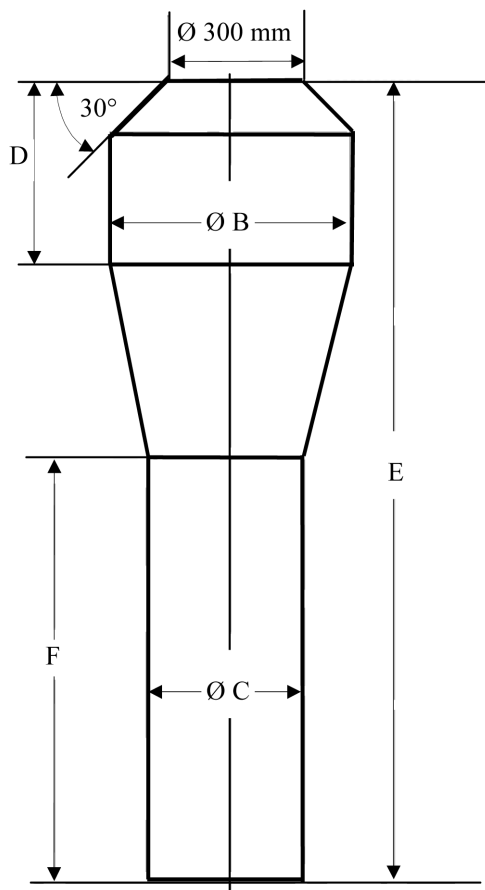
(viz příloha 3 bod 7.7.2)

Obrázek 6

Uličky

(viz příloha 3 bod 7.7.5)

Jednopodlažní

Třída	B (mm)	C (mm)	D (mm)	E (mm)	F (mm)
A	550	350	500 ⁽¹⁾	1 900 ⁽¹⁾	900
B	450	300	300	1 500	900
I	550	450 ⁽²⁾	500 ⁽¹⁾	1 900 ⁽¹⁾	900
II	550	350	500 ⁽¹⁾	1 900 ⁽¹⁾	900
III	450	300 ⁽¹⁾	500 ⁽¹⁾	1 900 ⁽¹⁾	900

Dvoupodlažní

I	DP	550	450 ⁽²⁾	500	1 800 ⁽⁴⁾	1 020 ⁽¹⁾
	HP	550	450 ⁽⁴⁾	500	1 680	900

II	DP	550	350	500	1 800 ⁽⁴⁾	1 020 ⁽⁴⁾
	HP	550	350	500	1 680	900
III	DP	450	300 ⁽³⁾	500	1 800 ⁽⁴⁾	1 020 ⁽⁴⁾
	HP	450	300 ⁽³⁾	500	1 680	900

⁽¹⁾ Výšku horního válce, a tím i celkovou výšku, lze snížit o 100 mm v kterékoli části uličky za:

- a) příčnou rovinou umístěnou ve vzdálenosti 1,5 m před osou zadní nápravy (nejpřednější zadní nápravy u vozidel, která mají více než jednu zadní nápravu); a
- b) příčnou svislou rovinou umístěnou u zadního okraje provozních dveří nebo nejzadnějších provozních dveří, jestliže existuje více provozních dveří.

⁽²⁾ Průměr spodního válce lze snížit z 450 mm na 400 mm v kterékoli části uličky za přednější z těchto dvou rovin:

- a) příčná svislá rovina umístěná ve vzdálenosti 1,5 m před osou zadní nápravy (nejpřednější zadní nápravy u vozidel, která mají více než jednu zadní nápravu); a
 - b) příčná svislá rovina umístěná u zadního okraje nejzadnějších provozních dveří mezi nápravami.
- Pro účely výše uvedeného se každá tuhá část kloubového vozidla považuje za samostatnou část.

⁽³⁾ 220 mm u sedadel pohyblivých do stran (viz bod 7.7.5.3).

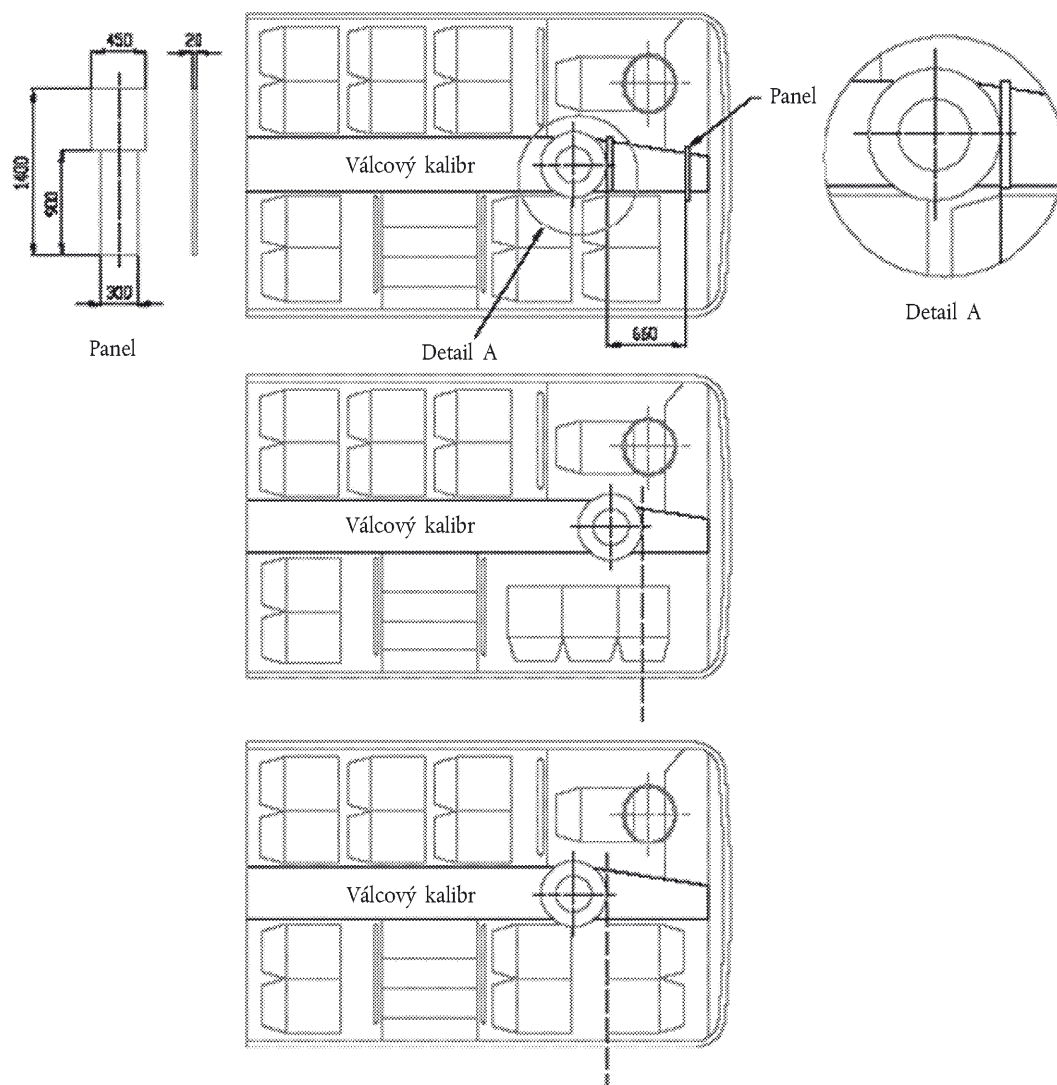
⁽⁴⁾ Celková výška kalibru může být snížena (snížením výšky spodního válce):

- a) z 1 800 mm na 1 680 mm v kterékoli části uličky dolního podlaží za příčnou svislou rovinou umístěnou 1 500 mm před středem zadní nápravy (nejpřednější zadní nápravy u vozidel, která mají více než jednu zadní nápravu);
- b) z 1 800 mm na 1 770 mm u provozních dveří, které jsou umístěny před přední nápravou v kterékoli části uličky mezi dvěma příčnými svislými rovinami umístěnými 800 mm před a za osou přední nápravy.

Obrázek 7

Vymezení předního prostoru uličky

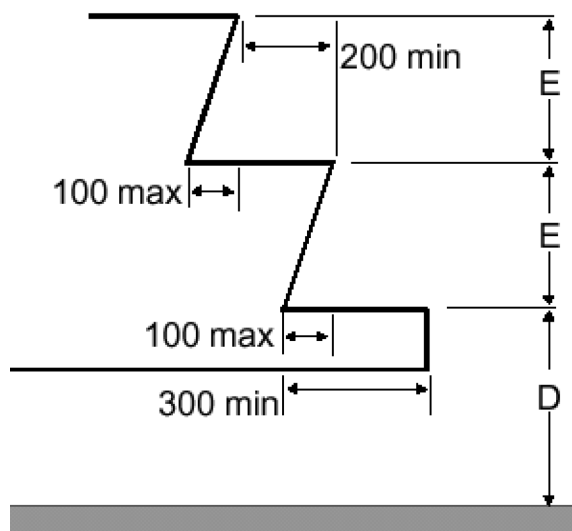
(viz příloha 3 bod 7.7.5.1.1.1)

Obrázek 8

Schody pro cestující

(viz příloha 3 bod 7.7.7)

Výška nad úroveň země, nenaložené vozidlo

Třídy		I a A	II, III a B
První schod od „D“	Max. výška (mm)	340 ⁽¹⁾	380 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
	Min. hloubka (mm)	300 ^(*)	
Ostatní schody „E“	Max. výška (mm)	250 ⁽⁴⁾	350 ⁽⁵⁾
	Min. výška (mm)	120	
	Min. hloubka (mm)	200	

(*) 230 mm u vozidel s kapacitou do 22 cestujících.

⁽¹⁾ 700 mm u nouzových dveří.

1 500 mm u nouzových dveří v horním podlaží dvoupodlažního vozidla.

850 mm maximálně u nouzových dveří v dolním podlaží dvoupodlažního vozidla.

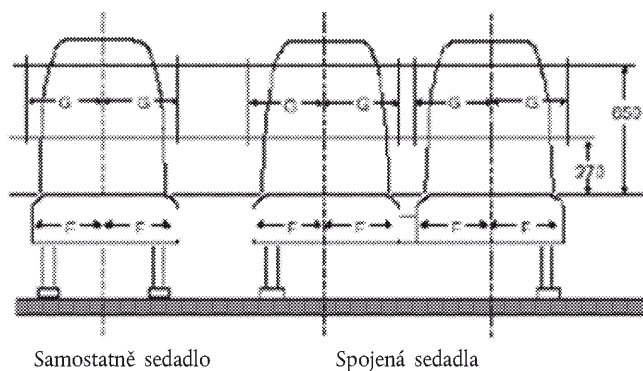
⁽²⁾ 430 mm u vozidla s výhradně mechanickým zavěšením náprav.⁽³⁾ U alespoň jedné provozní dveří; 400 mm u ostatních provozních dveří.⁽⁴⁾ 300 mm u schodů u dveří za nejzadnější nápravou.⁽⁵⁾ 250 mm v uličkách u vozidel s kapacitou do 22 cestujících.**Poznámky**

1. U dvoudílných dveří se schody v každé polovině přístupového průchodu posuzují samostatně.
2. Rozměr „E“ nemusí být pro každý schod tentýž.

Obrázek 9

Šířka sedadel pro cestující

(viz příloha 3 bod 7.7.8.1)

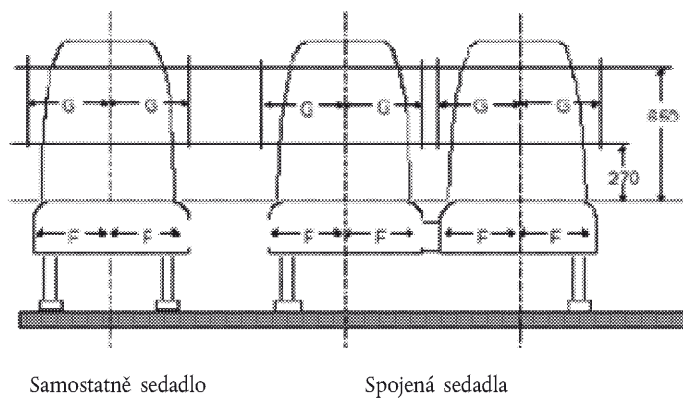
F (mm) min.	G (mm) minimum	
	Spojená sedadla	Samostatná sedadla
200 (*)	225	250

(*) 225 pro třídu III.

Obrázek 9A

Šířka sedadel pro cestující

(viz příloha 3 bod 7.7.8.1.3)

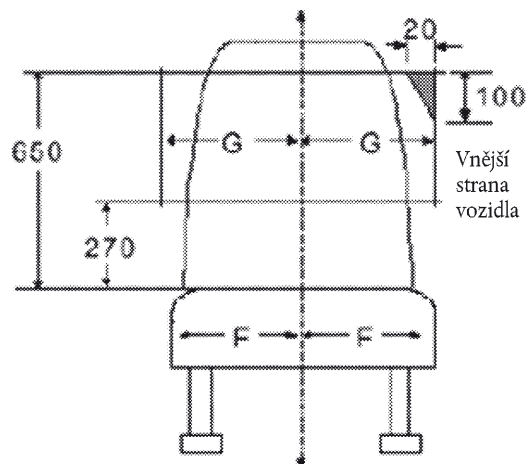
F (mm) min.	G (mm) min.	
	Spojená sedadla	Samostatná sedadla
200	200	200

Obrázek 10

Přípustný vyčnělek ve výšce ramen

Příčný průřez minimálního volného prostoru ve výšce ramen pro sedadlo při stěně vozidla

(viz příloha 3 bod 7.7.8.1.4)

G = 225 mm u spojeného sedadla

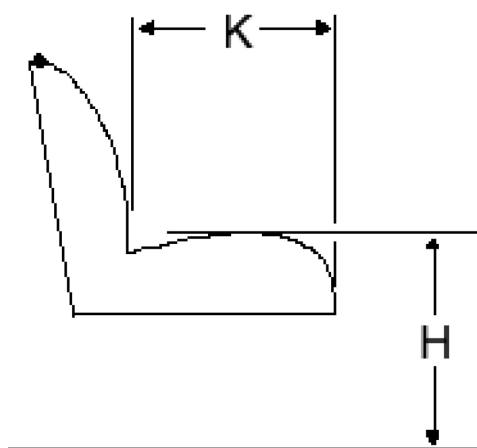
G = 250 mm u samostatného sedadla

G = 200 mm u vozidel o šířce menší než 2,35 m

Obrázek 11a

Hloubka a výška sedáku

(viz příloha 3 body 7.7.8.2 a 7.7.8.3)

H = 400/500 mm (*)

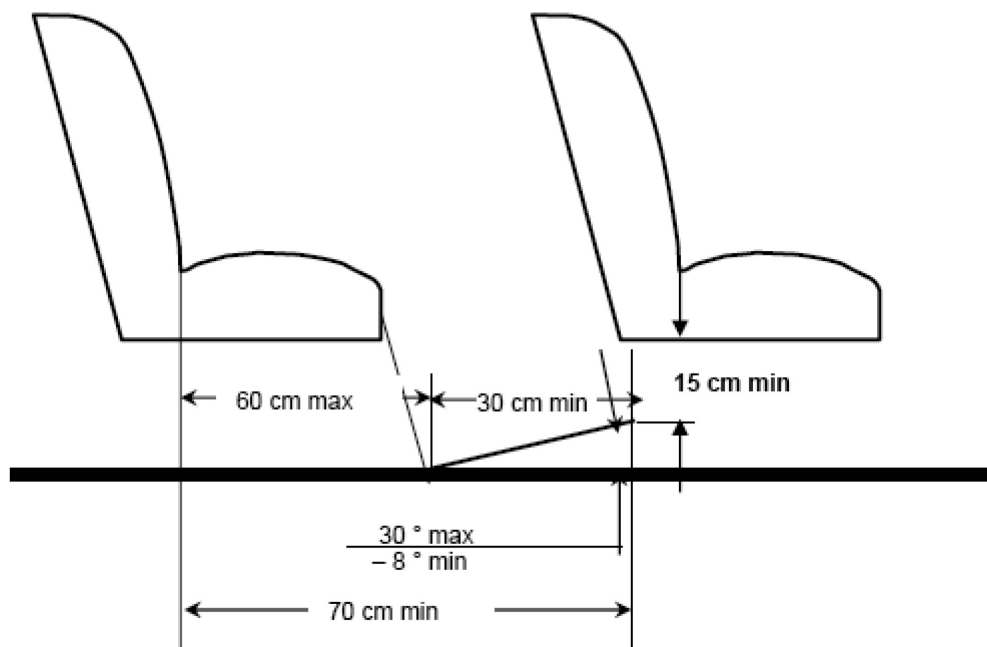
K = min. 350 mm (**)

(*) 350 mm u podběhů kol a prostoru motoru.

(**) 400 mm u vozidel třídy II a III.

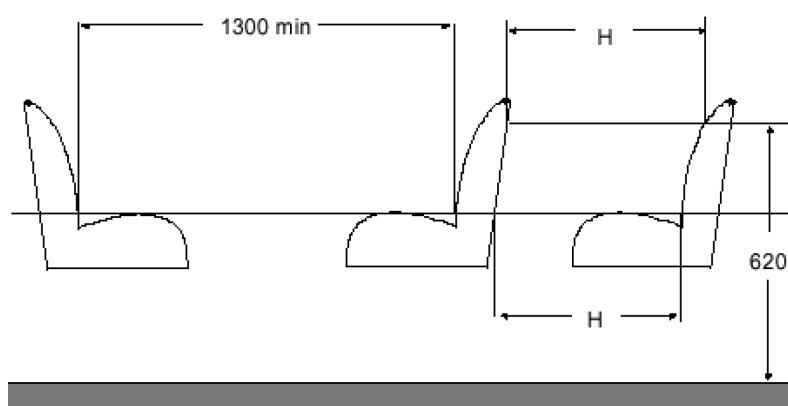
Obrázek 11b

Prostor pro nohy cestujících sedících za sedadlem směřujícím do uličky nebo na něm
(viz příloha 3 bod 7.7.8.5.2)

Obrázek 12

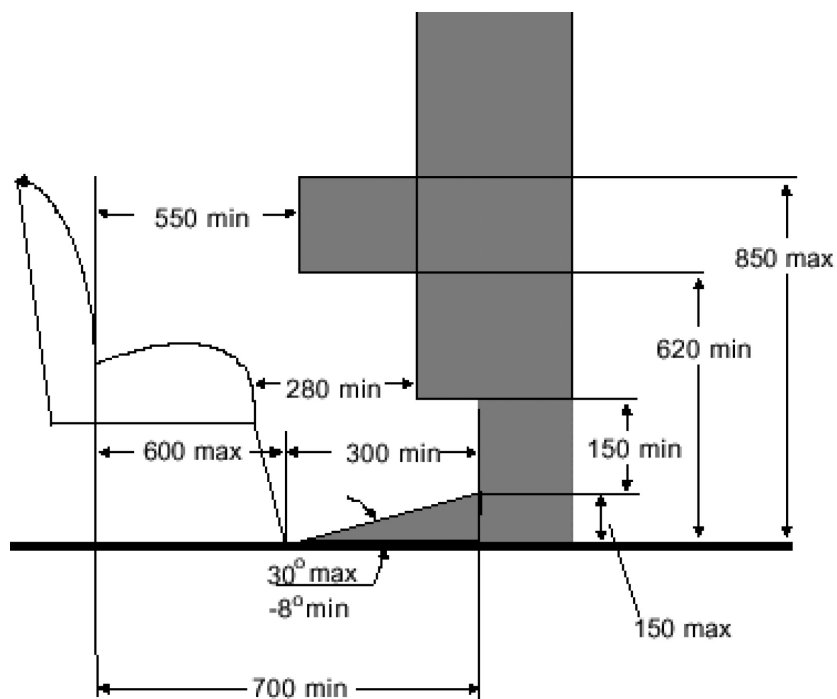
Vzdálenost mezi sedadly
(viz příloha 3 bod 7.7.8.4)

	H
Třídy I, A a B	650 mm
Třídy II a III	680 mm

Obrázek 13

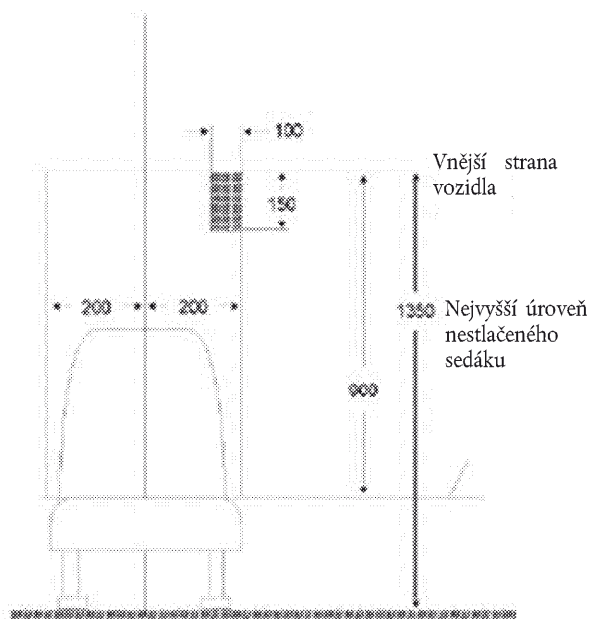
Prostor pro cestující sedící za přepážkou nebo za tuhou konstrukcí jinou než sedadlo
(viz příloha 3 bod 7.7.8.5.1)

Obrázek 14

Přípustný výčnělek do prostoru nad sedadlem

Příčný průřez minimálního volného prostoru nad sedadlem při stěně vozidla
(viz příloha 3 bod 7.7.8.6.3.1)

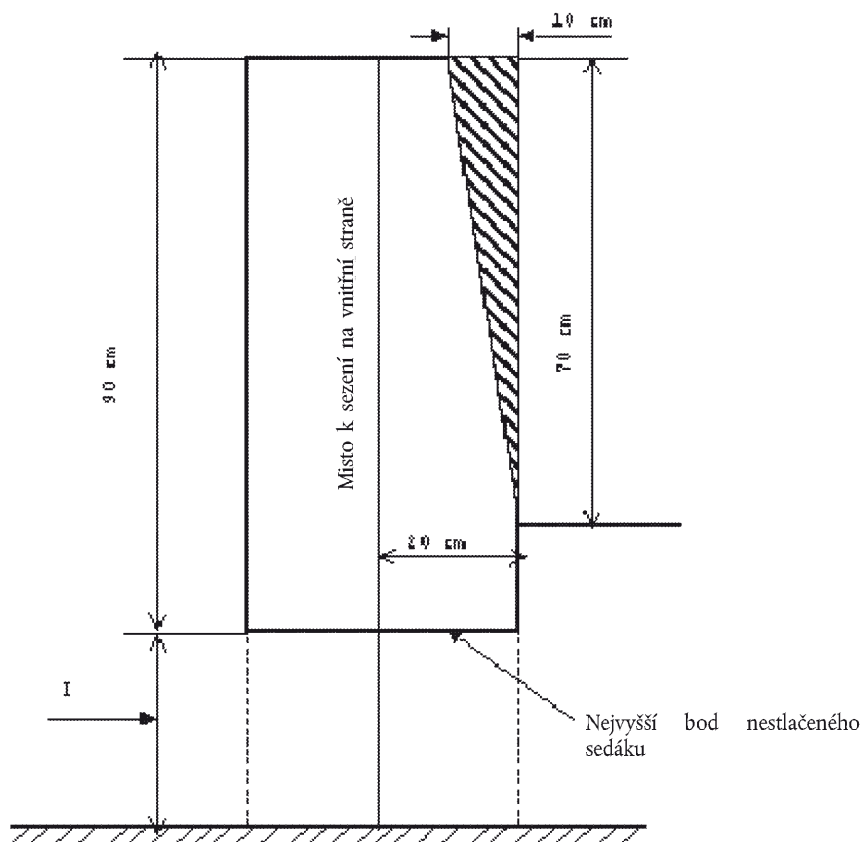

Osa místa k sezení

Obrázek 15

Přípustný výčnělek nad místem k sezení

(viz příloha 3 bod 7.7.8.6.3.2)

I (mm)

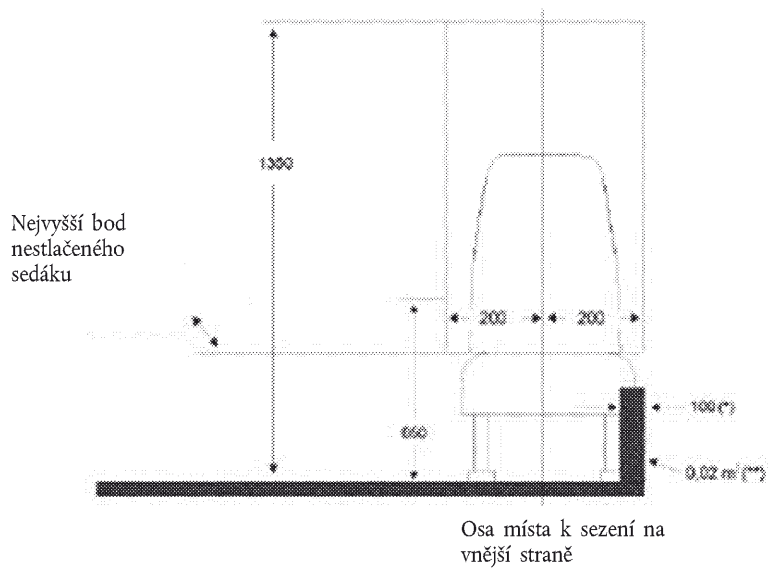
400 až 500

(pro třídy A, B, I a II minimálně 350 mm u podběhů kol a prostoru motoru)

Obrázek 16

Přípustný výčnělek v dolní části prostoru pro cestujícího

(viz příloha 3 bod 7.7.8.6.3.3)

(*) 150 mm u nízkopodlažních vozidel.

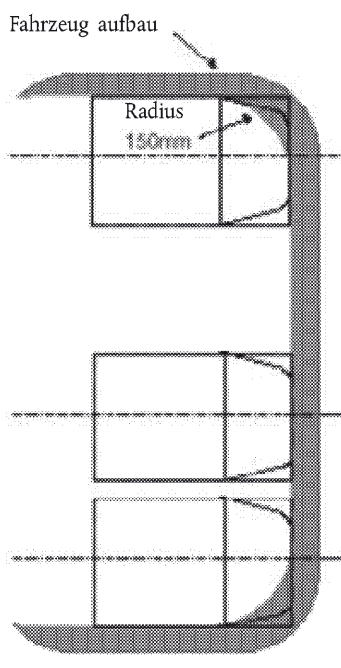
(**) 0,03 m² u nízkopodlažních vozidel.

Obrázek 17

Přípustný výčnělek u zadních rohových sedadel

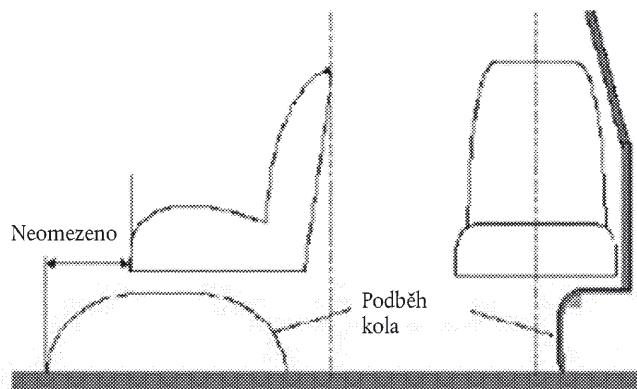
Půdorys předepsané plochy sedadla (dvě postranní sedadla v zadní části)

(viz příloha 3 bod 7.7.8.6.3.4)

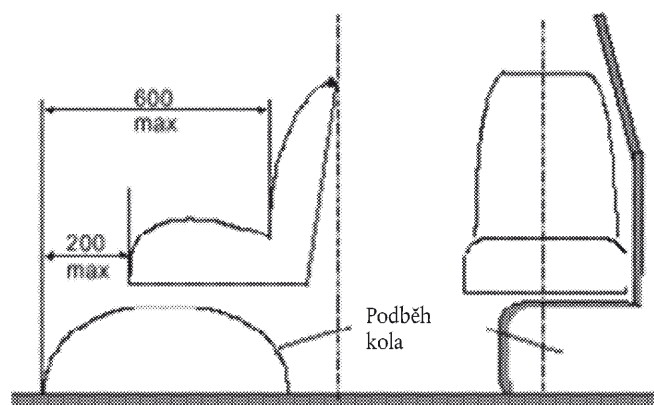
Obrázek 18

Přípustný výčnělek podběhu kola nepřesahujícího svislou osu postranního sedadla
(viz příloha 3 bod 7.7.8.6.4.2.1)

Obrázek 19

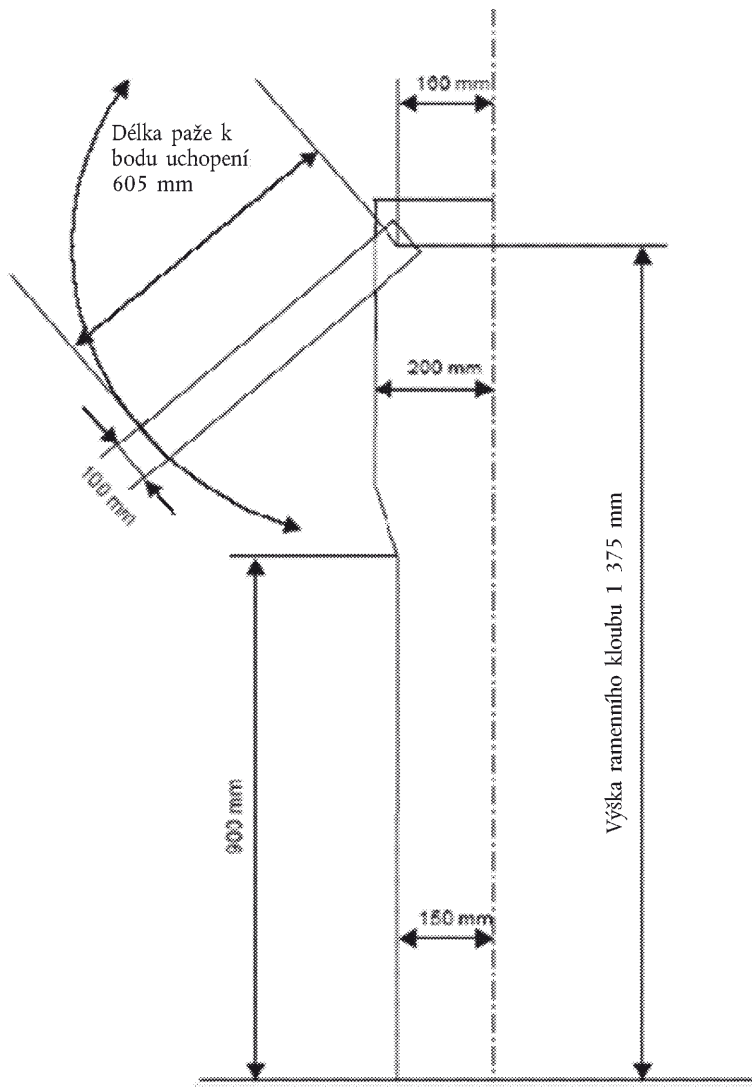
Přípustný výčnělek podběhu kola přesahujícího svislou osu postranního sedadla
(viz příloha 3 bod 7.7.8.6.4.2.2)

Obrázek 20

Zkušební zařízení pro umístění držadel

(viz příloha 3 bod 7.11.2.1)

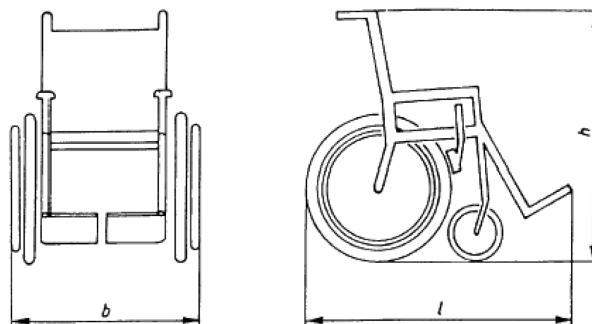

Tloušťka: 20 mm

Obrázek 21

Referenční invalidní vozík

(viz příloha 8 bod 3.6.4.)

Celková délka l : 1 200 mmCelková šířka b : 700 mmCelková výška h : 1 090 mm

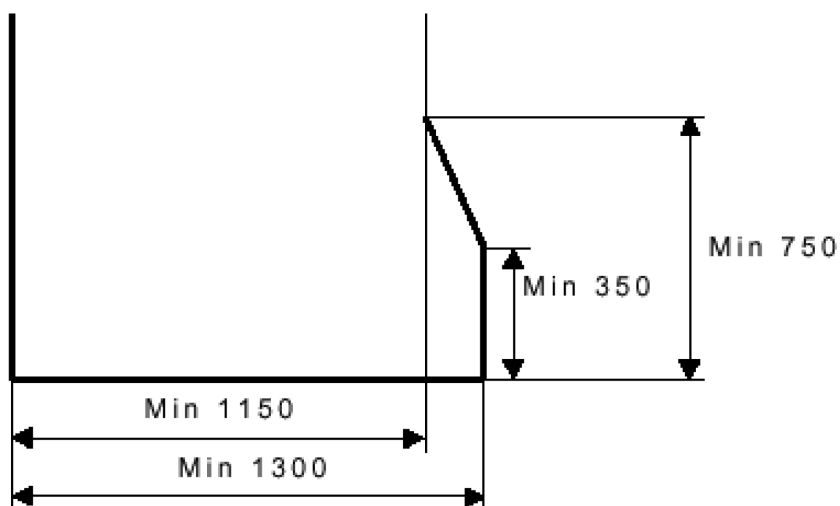
Poznámka:

Uživatel invalidního vozíku sedící v invalidním vozíku přidává 50 mm k celkové délce a vytváří výšku 1 350 mm nad zemí.

Obrázek 22

Minimální volný prostor pro uživatele invalidního vozíku v prostoru pro invalidní vozík

(viz příloha 8 bod 3.6.1)

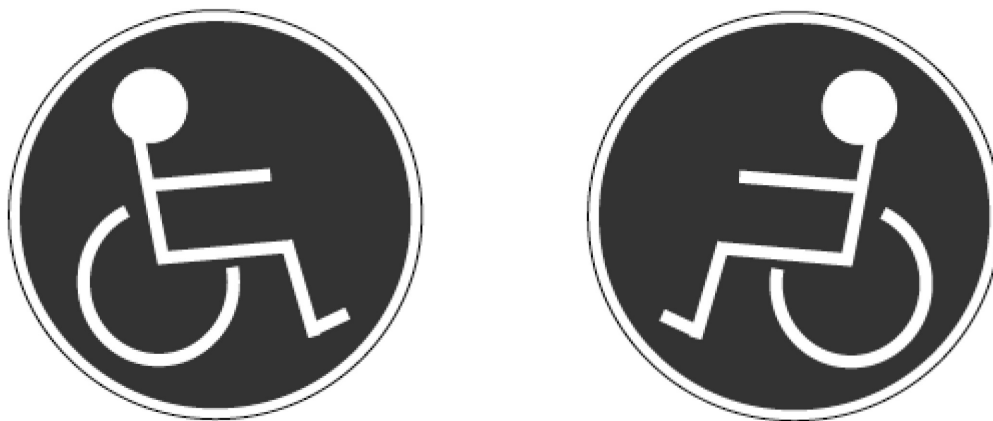

Obrázek 23

Symbole přístupnosti

(viz příloha 8 body 3.2.8 a 3.6.6)

Obrázek 23 A

Piktogram pro uživatele invalidních vozíků

nebo

Barva: modré pozadí s bílým symbolem

Rozměr: průměr alespoň 130 mm

Reference pro zásady vytváření bezpečnostních symbolů: ISO 3864-1:2002

Obrázek 23 B

Piktogram pro cestující se sníženou pohyblivostí, jiné než uživatele invalidních vozíků

Barva: modré pozadí s bílým symbolem

Rozměr: průměr alespoň 130 mm

Reference pro zásady vytváření bezpečnostních symbolů: ISO 3864-1:2002

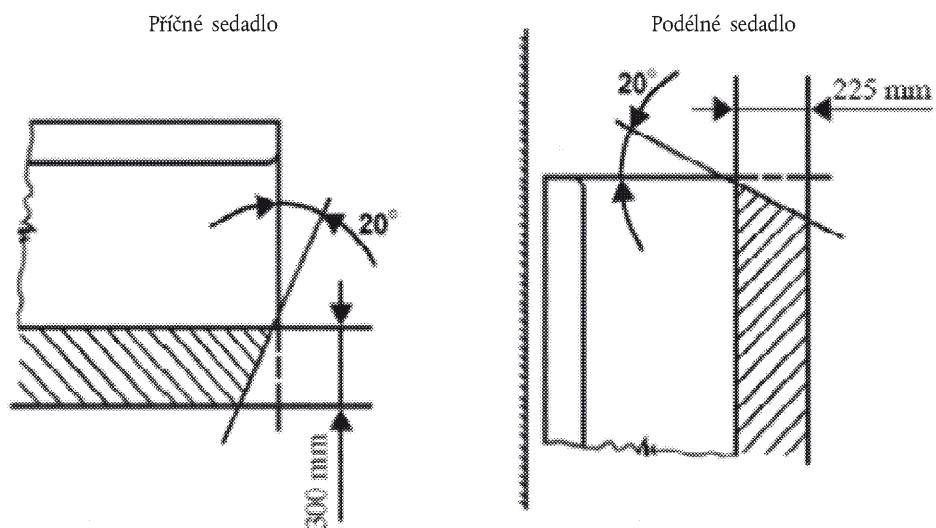
Obrázek 24

(Vyhrazeno)

Obrázek 25

Prostor pro nohy cestujících

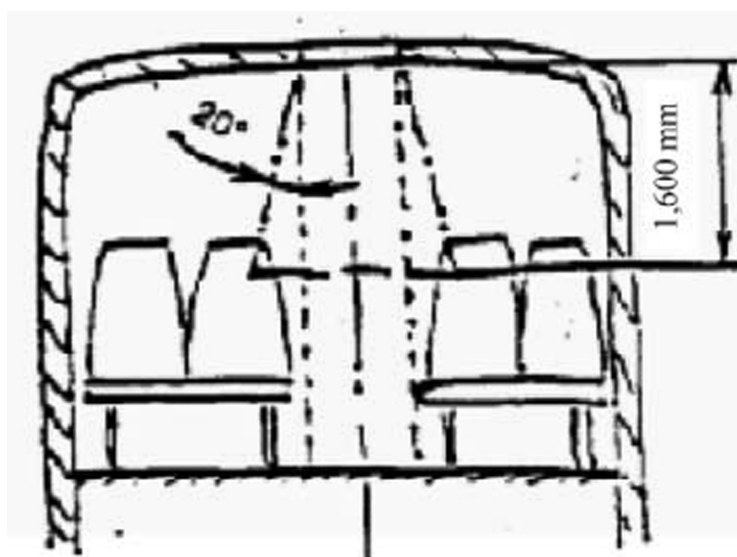
(viz příloha 3 bod 7.7.1.6)

Obrázek 26

Přístup ke střešnímu únikovému poklopu

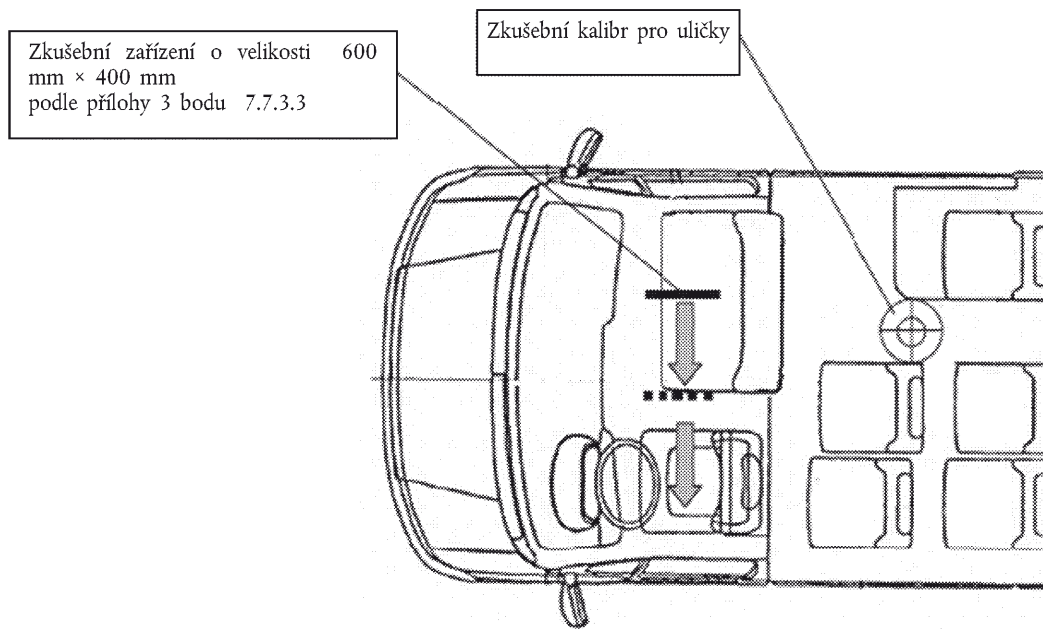
(viz příloha 3 bod 7.7.4.1.1)

Obrázek 27

Přístup ke dveřím řidiče

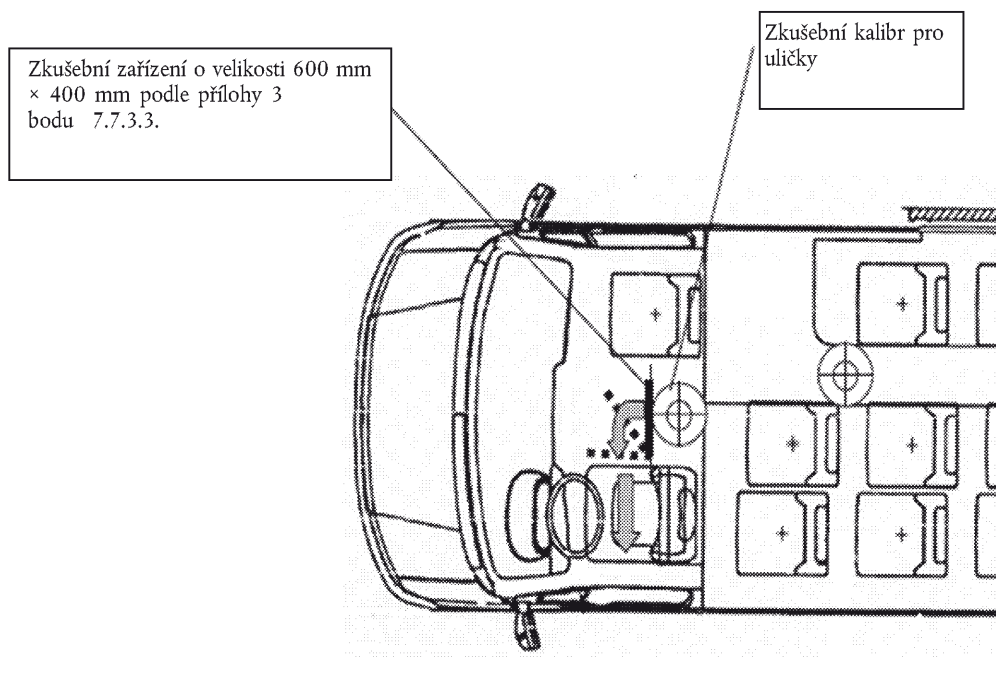
(viz příloha 3 bod 7.6.1.7.2)

Obrázek 28

Přístup ke dveřím řidiče

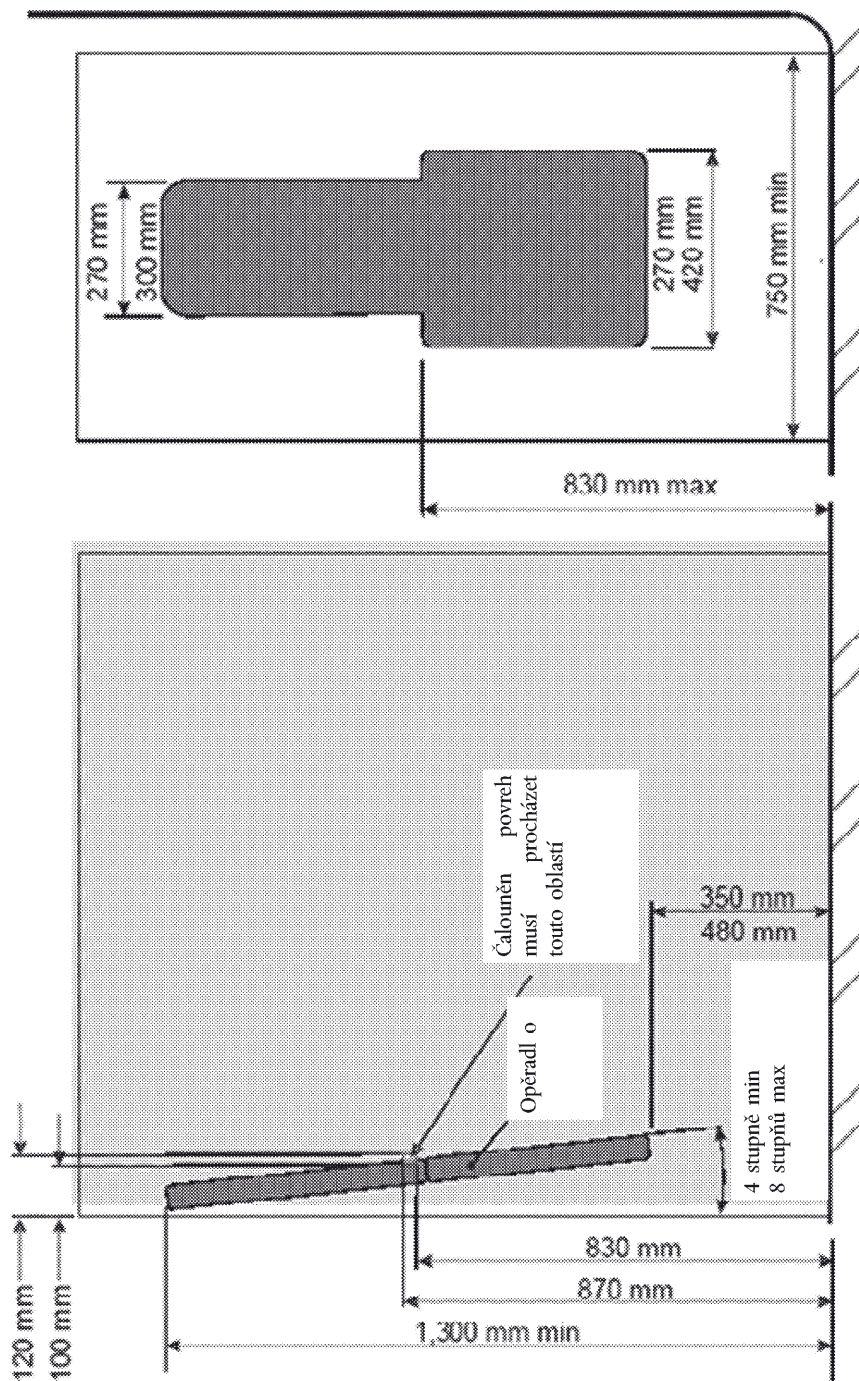
(viz příloha 3 bod 7.6.1.9.3)

Obrázek 29

Příklad opěradla pro invalidní vozík směřující dozadu

(viz příloha 8 bod 3.8.6)

PŘÍLOHA 5

(Vyhrazeno)

PŘÍLOHA 6

Pokyny pro měření uzavíracích sil dveří ovládaných servomotorem

(viz příloha 3 bod 7.6.5.6.1.1)

a reakčních sil ramp ovládaných servomotorem

(viz příloha 8 bod 3.11.4.3.3)

1. OBECNĚ

Uzavírání dveří ovládaných servomotorem a činnost ramp ovládaných servomotorem jsou dynamické procesy. Když pohybující se dveře nebo rampa narazí na překážku, výsledkem je dynamická reakční síla, jejíž průběh (v čase) závisí na několika faktorech (například hmotnost dveří nebo rampy, zrychlení, rozměry).

2. DEFINICE

2.1 Uzavírací nebo reakční síla $F(t)$ je funkcí času, měřená u vnějších okrajů dveří nebo rampy (viz níže uvedený bod 3.2.).

2.2 Špičková síla F_S je maximální hodnota uzavírací nebo reakční síly.

2.3 Činná síla F_E je průměrná hodnota uzavírací nebo reakční síly vztažená k délce impulsu:

$$F_E = \frac{1}{T} \int_{t_1}^{t_2} F(t) dt$$

2.4 Délka impulsu T je časový úsek mezi t_1 a t_2 :

$$T = t_2 - t_1$$

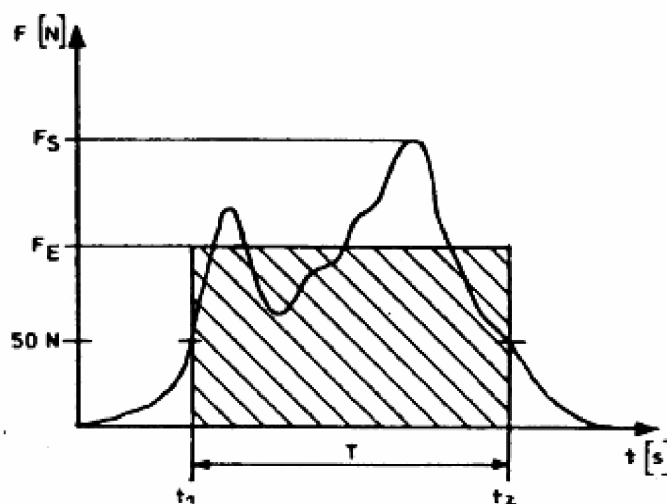
kde:

t_1 = práh citlivosti, kde uzavírací nebo reakční síla přesahuje 50 N.

t_2 = práh citlivosti, kde uzavírací nebo reakční síla klesá pod 50 N.

2.5 Vztah mezi výše uvedenými parametry je znázorněn na obrázku 1 (jako příklad):

Obrázek 1

- 2.6 Síla sevření nebo průměrná reakční síla F_c je aritmetická střední hodnota činných sil měřených ve stejném měřicím bodě několikrát po sobě:

$$F_c = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} (F_E)_i}{n}$$

3. MĚŘENÍ

3.1 Podmínky měření:

3.1.1 Teplotní rozsah: 10 až 30 °C

3.1.2 Vozidlo musí stát na vodorovném povrchu. U měření rampy musí být tento povrch vybaven pevně namontovaným blokem nebo podobným zařízením, proti jehož přední straně může rampa působit.

3.2 Body měření jsou:

3.2.1 u dveří:

3.2.1.1 na hlavních uzavírajících se okrajích dveří:

jeden bod ve středu dveří;

jeden bod 150 mm nad dolním okrajem dveří.

3.2.1.2 u dveří vybavených zařízením bránícím sevření při otvírání:

na přilehlých uzavírajících se okrajích dveří v tom bodu, který se považuje za nejnebezpečnější místo sevření.

3.2.2 u ramp:

3.2.2.1 na vnějším okraji rampy umístěném kolmo ke směru jejího pohybu:

jeden bod ve středu rampy;

jeden bod 100 mm směrem dovnitř od okrajů rovnoběžných se směrem pohybu rampy.

3.3 Aby se stanovila síla sevření nebo průměrná reakční síla podle bodu 2.6., musí se v každém bodě měření provést nejméně tři měření.

3.4 Signál uzavírající síly nebo reakční síly se zaznamenává pomocí dolnoproustného filtru s mezní frekvencí 100 Hz. Práh citlivosti a práh poklesu, které omezují délku impulsu, se stanoví na 50 N.

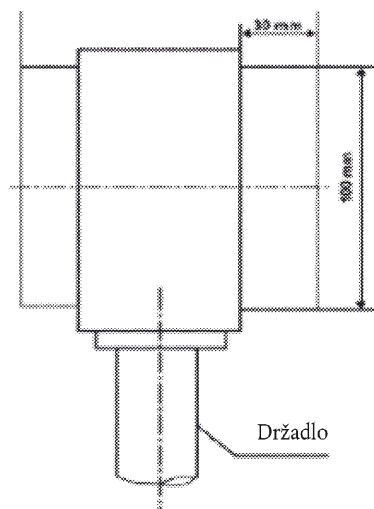
3.5 Odchylka uvedených údajů od jmenovité hodnoty nesmí být větší než $\pm 3 \%$.

4. MĚŘICÍ ZAŘÍZENÍ

4.1 Měřicí zařízení sestává ze dvou částí: držadla a měřicí části, kterou je siloměr (viz obrázek 2).

- 4.2 Siloměr musí mít tyto vlastnosti:
- 4.2.1 Musí sestávat ze dvou po sobě posuvných pouzder s vnějším průměrem 100 mm a šířkou 115 mm. Uvnitř siloměru mezi oběma pouzdry je uchycená tlačná pružina tak, aby při působení příslušné síly mohl být siloměr stlačen.
- 4.2.2 Tuhost siloměru musí být $10 \pm 0,2$ N/mm. Maximální stlačení pružiny je omezeno na 30 mm tak, aby se mohlo dosáhnout maximální špičkové síly 300 N.

Obrázek 2

PŘÍLOHA 7

Alternativní požadavky pro vozidla třídy A a B

1. Vozidla třídy A a B musí splňovat požadavky přílohy 3 s těmito výjimkami:
- a) místo přílohy 3 bodu 7.6.3.1 může vozidlo splňovat bod 1.1 této přílohy;
 - b) místo přílohy 3 bodu 7.6.2 může vozidlo splňovat bod 1.2 této přílohy.

1.1 Minimální rozměry východů

Jednotlivé druhy východů musí mít tyto minimální rozměry:

Otvor	Rozměry	Poznámky
Provozní dveře	Výška vstupu: Třída A 1 650 mm B 1 500 mm	Výška vstupu u provozních dveří se měří jako svislá rovina vodorovných průmětů středního bodu otvoru dveří a horního povrchu nejnižšího schodu.
	Výška otvoru	Svislá výška otvoru provozních dveří musí být taková, aby umožňovala volný průchod dvojdílného panelu uvedeného v příloze 3 bodu 7.7.1.1. Horní rohy mohou být zmenšeny zaoblením o poloměru maximálně 150 mm.
	Šířka: Jednodílné dveře: 650 mm Dvoudílné dveře: 1 200 mm	U vozidel třídy B, kde výška otvoru provozních dveří leží mezi 1 400 mm a 1 500 mm, musí být minimální šířka dveřního otvoru jednodílných dveří 750 mm. U všech vozidel je možné šířku provozních dveří snížit o 100 mm, když se měření provádí v úrovni držadel, a o 250 mm v případech, kde to vyžaduje výčnělek podběhů kol nebo ovládací mechanismus automatických nebo dálkově ovládaných dveří nebo sklon čelního skla.
Nouzové dveře	Výška: 1 250 mm Šířka: 550 mm	Šířku lze zmenšit na 300 mm, pokud to vyžaduje výčnělek podběhů kol za předpokladu, že nad nejnižší částí dveřního otvoru se dodrží šířka 550 mm při minimální výšce 400 mm. Horní rohy mohou být zmenšeny zaoblením o poloměru maximálně 150 mm.
Únikové okno	Plocha otvoru: 4 000 cm ²	U této plochy u schválení typu vydaných v roce následujícím po vstupu tohoto předpisu v platnost je však přípustná 5 % odchylka. Do této plochy musí být možné vepsat obdélník o rozměrech 500 mm × 700 mm.

- 1.1.1 Vozidlo, pro které platí příloha 3 bod 7.7.1.10, musí splňovat požadavky přílohy 3 bodu 7.6.3.1 nebo bodu 1.1 této přílohy ohledně únikových oken a únikových poklopů a tyto minimální požadavky na provozní a nouzové dveře:

Otvor	Rozměry	Poznámky
Provozní dveře	Výška otvoru: 1 100 mm	Tento rozměr lze zmenšit o poloměr v rozích otvoru, nepřesahující 150 mm.
	Šířka: Jednodílné dveře: 650 mm Dvoudílné dveře: 1 200 mm	Tento rozměr lze zmenšit o poloměr v rozích otvoru nepřesahující 150 mm. Šířku lze zmenšit o 100 mm, pokud se měření provádí v úrovni držadel, a o 250 mm v případech, kde to vyžaduje výčnělek podběhů kol nebo ovládací mechanismus automatických nebo dálkově ovládaných dveří nebo sklon čelního skla.

Otvor	Rozměry	Poznámky
Nouzové dveře	Výška: 1 100 mm Šířka: 550 mm	Šířku lze zmenšit na 300 mm, pokud to vyžaduje výčnělek podběhů kol za předpokladu, že nad nejnižší částí dveřního otvoru se dodrží šířka 550 mm při minimální výšce 400 mm. Horní rohy mohou být zmenšeny zaoblením o poloměru maximálně 150 mm.

1.2 Umístění východů

- 1.2.1 Provozní dveře musí být umístěny na té straně vozidla, která je blíže okraji vozovky odpovídajícímu směru provozu v zemi, kde má být vozidlo registrováno, nebo v zadní stěně vozidla.
- 1.2.2 Východy musí být umístěny tak, aby byl alespoň jeden východ na každé straně vozidla.
- 1.2.3 V přední a zadní polovině prostoru pro cestující musí být vždy alespoň jeden východ.
- 1.2.4 Alespoň jeden východ musí být umístěn v zadní nebo přední stěně vozidla, pokud není vozidlo opatřeno únikovým poklopem.
-

PŘÍLOHA 8

Požadavky na technická zařízení usnadňující přístup cestujícím se sníženou pohyblivostí

1. OBECNĚ

Tato příloha obsahuje ustanovení, která se vztahují na vozidla konstruovaná pro snadný přístup cestujícím se sníženou pohyblivostí a uživatelům invalidních vozíků.

2. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tyto požadavky platí pro vozidla umožňující snadnější přístup osobám se sníženou pohyblivostí.

3. POŽADAVKY

3.1 Schody

Nejméně u jedné provozní dveří nesmí výška prvního schodu od země přesahovat 250 mm u vozidel třídy I a A a 320 mm u vozidel třídy II, III a B. V případě, kdy tento požadavek splňují pouze jedny provozní dveře, nesmí na nich být překážka nebo označení, které by bránilo jejich užívání jak pro nástup, tak pro výstup.

Další možností je, že u vozidel třídy I a A nesmí první schod od země být výše než 270 mm ve dvou dveřních otvorech, jednom vstupu a jenom výstupu.

Může být využit systém snížení výšky podlahy a/nebo zasouvatelý schod.

Výška schodů v přístupovém průchodu nesmí být u výše uvedených dveří a v uličce větší než 200 mm u vozidel třídy I a A a 250 mm u vozidel třídy II, III a B.

Přechod ze snížené uličky do prostoru k sezení se nepovažuje za schod.

3.2 Vyhrazená sedadla a prostor pro cestující se sníženou pohyblivostí

3.2.1 (Vyhrazeno)

3.2.2 Pod alespoň jedním z vyhrazených sedadel nebo vedle něj musí být dostatečný prostor pro vodičího psa. Tento prostor tvoří součást uličky.

3.2.3 Mezi místy k sezení a uličkou musí být u sedadel namontovány loketní opěrky a tyto opěrky musí být možné snadno odklonit, aby se umožnil snadný přístup k sedadlu. U sedadel umístěných proti sobě může být jedno ze sedadel u uličky vybaveno svislou tyčí. Tato tyč musí být umístěna tak, aby byl cestující bezpečně držen na sedadle a aby byl k sedadlu umožněn snadný přístup.

3.2.4 Minimální šířka sedáku vyhrazeného sedadla, měřená od svislé roviny procházející středem tohoto místa k sezení, je 220 mm na každou stranu.

3.2.5 Výška nestlačeného sedáku vzhledem k podlaze musí být taková, aby vzdálenost od podlahy k vodorovné rovině tečné k hornímu přednímu povrchu sedáku byla v rozmezí od 400 mm do 500 mm.

3.2.6 Prostor pro nohy u vyhrazených sedadel se musí rozprostírat před sedadlem před svislou rovinou procházející předním okrajem sedáku. Prostor pro nohy nesmí mít v žádném směru sklon větší než 8 %.

3.2.7 Každé místo pro vyhrazené sedadlo musí mít volnou výšku nejméně 1 300 mm u vozidel třídy I a A a 900 mm u vozidel třídy II, měřeno od nejvyššího bodu nestlačeného sedáku. Tato volná výška se musí rozprostírat nad svislým průmětem celého sedadla a jeho příslušným prostorem pro nohy.

Výčnělek opěradla sedadla nebo jiných předmětů do tohoto prostoru je přípustný za předpokladu, že se zachová minimální svislá výška rozprostírající se 230 mm před sedákem. Pokud je vyhrazené sedadlo umístěno proti přepážce o výšce větší než 1 200 mm, musí být tento prostor 300 mm. Od okrajů volného prostoru vymezeného výše jsou povoleny výčnělky v souladu s přílohou 3 body 7.7.8.6.3.1 až 7.7.8.6.3.4 tak, jako by odkaz na volný prostor v příloze 3 bodech 7.7.8.6.1 a 7.7.8.6.2 byl odkazem na volný prostor vymezený výše. Mohou se použít ustanovení přílohy 3 bodu 7.7.8.1.4. Výčnělky držadel nebo madel, jak je uvedeno v bodě 3.4.2, smí pronikat nejvýše 100 mm od boční stěny do volného prostoru nad svislým průmětem prostoru pro nohy.

- 3.2.8 Vozidla, která jsou vybavena vyhrazeným sedadlem, musí být opatřena piktogramem/piktogramy podle přílohy 4 obrázku 23B, viditelným(i) zvnějšku, a to jak na přední straně vozidla u okraje vozovky, tak v blízkosti odpovídajících provozních dveří. Piktogram musí být umístěn rovněž uvnitř vozidla v blízkosti vyhrazeného sedadla.
- 3.3 Dorozumívací zařízení
- 3.3.1 V blízkosti každého vyhrazeného sedadla a v každém prostoru pro invalidní vozíky musí být umístěno dorozumívací zařízení, které musí být ve výšce mezi 700 mm a 1 200 mm nad podlahou.
- 3.3.2 Dorozumívací zařízení v prostoru dolního podlaží musí být ve výšce mezi 800 mm a 1 500 mm tam, kde nejsou žádná sedadla.
- 3.3.3 (Vyhrazeno)
- 3.3.4 Je-li vozidlo vybaveno rampou nebo zdvižím, musí být zařízení pro dorozumívání se s řidičem namontováno zvenčí v blízkosti dveří ve výšce 850 mm až 1 300 mm od země. Tento požadavek neplatí pro dveře v přímém zorném poli řidiče.
- 3.4 Madla u vyhrazených sedadel
- 3.4.1 Mezi vyhrazenými sedadly uvedenými v příloze 3 bodu 7.7.8.5.3 a nejméně jedněmi provozními dveřmi vhodnými pro nástup a výstup musí být k dispozici madlo ve výšce mezi 800 mm a 900 mm nad úrovní podlahy. Přerušení je přípustné tam, kde je nutné získat přístup k prostoru pro invalidní vozík, sedadlu umístěnému nad podběhem kola, schodišti, přístupovému průchodu nebo uličce. Žádné přerušení madla nesmí přesahovat 1 050 mm a alespoň na jedné straně přerušení musí být k dispozici svislé madlo.
- 3.4.2 Madla nebo držadla musí být umístěna v blízkosti vyhrazených sedadel tak, aby usnadňovala usednutí na sedadlo a vstávání z něj, a musí být konstruována tak, aby je cestující mohl snadno uchopit.
- 3.5 Sklon podlahy
- Sklon každé uličky, přístupového průchodu nebo plochy podlahy mezi jakýmkoli vyhrazeným sedadlem nebo prostorem pro invalidní vozík a alespoň jedním vstupem a výstupem nebo kombinovaným vstupem a výstupem nesmí překročit 8 %. Takové plochy se sklonem musí být opatřeny protiskluzovým povrchem.
- 3.6 Ustanovení pro umístění invalidního vozíku
- 3.6.1 Pro každého uživatele invalidního vozíku musí být v prostoru pro cestující zajištěna zvláštní plocha o šířce nejméně 750 mm a délce 1 300 mm. Podélná rovina této zvláštní plochy musí být rovnoběžná s podélnou rovinou vozidla, povrch podlahy této zvláštní plochy musí mít protiskluzové vlastnosti a maximální sklon nesmí v žádném směru přesahovat 5 %. U invalidního vozíku směřujícího dozadu, který splňuje požadavky bodu 3.8.4, nesmí sklon v podélném směru překročit 8 %, pokud se jedná o sklon směrem nahoru od přední části k zadní části zvláštní plochy.
- U prostoru pro invalidní vozík konstruovaného pro orientaci invalidního vozíku směrem vpřed smí do prostoru pro invalidní vozík zasahovat horní část opěradla sedadla umístěného před ním, jestliže je zajištěn volný prostor, jak je znázorněno v příloze 4 na obrázku 22.
- 3.6.2 Musí být k dispozici alespoň jedny dveře, kterými mohou projet uživatelé invalidních vozíků. U vozidel třídy I musí být alespoň jedněmi dveřmi pro přístup invalidních vozíků provozní dveře. Dveře pro přístup invalidních vozíků musí být opatřeny zařízením pro nastupování podle ustanovení bodu 3.11.3 (zdviž) nebo 3.11.4 (rampa).
- 3.6.3 Dveře pro přístup invalidních vozíků, které nejsou provozními dveřmi, musí mít minimální výšku 1 400 mm. Minimální šířka všech dveří, které umožňují přístup invalidních vozíků, je 900 mm, přičemž tuto šířku lze zmenšit o 100 mm, pokud se měření provádí v úrovni držadel.
- 3.6.4 Do zvláštního prostoru / zvláštních prostorů musí být pro uživatele invalidního vozíku možné vjet bez překážek a snadno zvenku alespoň jedněmi dveřmi pro přístup invalidních vozíků na referenčním invalidním vozíku o rozměrech podle přílohy 4 obrázku 21.
- 3.6.4.1 Výrazem „bez překážek a snadno“ se rozumí situace, kdy:
- a) uživatel invalidního vozíku má k dispozici dostatečný prostor k tomu, aby mohl manévrovat bez pomoci jiné osoby;
 - b) v prostoru nejsou žádné schody, mezery ani sloupky, které by mohly překážet volnému pohybu uživatele invalidního vozíku.
- 3.6.4.2 Pro účely výše uvedených ustanovení se u vozidel třídy I a A vybavených více než jedním prostorem pro invalidní vozík provede zkouška, a to pro každý prostor pro invalidní vozíky, přičemž všechny ostatní prostory pro invalidní vozíky jsou obsazeny referenčním invalidním vozíkem.

- 3.6.5 Ve vozidlech třídy I a A vybavených rampou pro přístup invalidních vozíků musí být možný nástup a výstup referenčního invalidního vozíku o rozměrech podle přílohy 4 obrázku 21, když se invalidní vozík pohybuje směrem dopředu.
- 3.6.6 Vozidla, která jsou vybavena prostorem pro invalidní vozík, musí být opatřena piktogramem/piktogramy podle přílohy 4 obrázku 23A, viditelným(i) zvnějšku, a to jak na přední straně vozidla u okraje vozovky, tak v blízkosti odpovídajících provozních dveří.
- Jeden takový piktogram musí být umístěn uvnitř vozidla v blízkosti každého prostoru pro invalidní vozík a musí uvádět, zda má být invalidní vozík umístěn směrem dopředu nebo dozadu.
- 3.7 Sedadla a stojící cestující v prostoru pro invalidní vozík
- 3.7.1 V prostoru pro invalidní vozík smí být namontována sklápěcí sedadla. Taková sedadla, pokud jsou ve sklopené poloze a nejsou používána, však nesmějí zasahovat do prostoru pro invalidní vozík.
- 3.7.2 Vozidlo lze v prostoru pro invalidní vozík vybavit snímatelnými sedadly, a to za předpokladu, že taková sedadla může řidič nebo člen posádky snadno odejmout.
- 3.7.3 Pokud u vozidel třídy I, II a A prostor pro nohy u jakéhokoli sedadla nebo část sklápěcího sedadla při užívání zasahuje do prostoru pro invalidní vozík, musí být taková sedadla opatřena značkou nebo musí být tato značka připevněna v jejich blízkosti, přičemž značka obsahuje následující text, rovnocenný text nebo piktogram:
- „Prosím uvolněte tento prostor pro uživatele invalidního vozíku.“
- Na jakákoli textová označení se použijí ustanovení přílohy 3 bodu 7.6.11.4.
- 3.7.4 U vozidel, ve kterých se nachází prostor pro invalidní vozík určený výhradně pro použití uživatelem invalidního vozíku podle přílohy 3 bodu 7.2.2.2.10, musí být tento prostor zřetelně označen následujícím textem, rovnocenným textem nebo piktogramem:
- „Prostor určený výhradně pro uživatele invalidního vozíku.“
- Na jakákoli textová označení se použijí ustanovení přílohy 3 bodu 7.6.11.4.
- 3.8 Stabilita invalidních vozíků
- 3.8.1 Ve vozidlech, u nichž se vyžaduje montáž zádržného systému pro cestující, musí být prostor pro invalidní vozík konstruován tak, aby uživatel invalidního vozíku cestoval v poloze směrem dopředu, a tento prostor musí být vybaven zádržnými systémy, které splňují buď požadavky bodu 3.8.2, nebo bodu 3.8.3.
- Ve vozidlech, u nichž se nevyžaduje montáž zádržného systému pro cestující, musí být prostor pro invalidní vozík vybaven zádržnými systémy, které splňují buď požadavky bodu 3.8.2 nebo 3.8.3, nebo musí splňovat požadavky bodu 3.8.4.
- 3.8.2 Invalidní vozík orientovaný směrem vpřed – požadavky statické zkoušky
- 3.8.2.1 Každý prostor pro invalidní vozík musí být vybaven zádržným systémem schopným zadržet invalidní vozík a jeho uživatele.
- 3.8.2.2 Tento zádržný systém a jeho ukotvení musí být konstruovány tak, aby odolaly silám rovnajícím se silám požadovaným pro sedadla pro cestující a pro zádržné systémy pro cestující.
- 3.8.2.3 Statická zkouška se provede podle těchto požadavků:
- 3.8.2.3.1 níže uvedené síly působí samostatně směrem dopředu a dozadu na vlastní zádržný systém;
- 3.8.2.3.2 síla musí působit po dobu nejméně 0,2 s;
- 3.8.2.3.3 zádržný systém musí tuto zkoušku vydržet. Trvalá deformace včetně dílčích prasklin nebo lomů v zádržném systému se nepovažuje za závadu, jestliže požadovaná síla působí po stanovenou dobu. Je-li použit zajišťovací systém umožňující invalidnímu vozíku opustit vozidlo, musí být po odstranění tažné síly ovladatelný ručně.
- 3.8.2.4 Ve směru vpřed u samostatného zádržného systému pro invalidní vozík a samostatného zádržného systému pro uživatele invalidního vozíku
- 3.8.2.4.1 Pro kategorii M2:
- 3.8.2.4.1.1 u břišního pásu se působí silou $1\,110 \pm 20$ daN. Jestliže zádržný systém není připevněn k podlaze vozidla, musí na zádržný systém uživatel invalidního vozíku působit síla ve vodorovné rovině vozidla a směrem k přední části vozidla. Je-li zádržný systém připevněn k podlaze, síla působí pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla a směrem k přední části vozidla;

- 3.8.2.4.1.2 u tříbodového pásu se působí silou 675 ± 20 daN ve vodorovné rovině vozidla směrem dopředu na břišní část bezpečnostního pásu a silou 675 ± 20 daN ve vodorovné rovině vozidla směrem dopředu na hrudní část bezpečnostního pásu;
- 3.8.2.4.1.3 u zádržného systému invalidního vozíku se působí silou $1\,715 \pm 20$ daN pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla směrem dopředu;
- 3.8.2.4.1.4 síly musí působit současně.
- 3.8.2.4.2 Pro kategorii M3:
- 3.8.2.4.2.1 u břišního pásu se působí silou 740 ± 20 daN. Jestliže zádržný systém není připevněn k podlaze vozidla, musí na zádržný systém uživatele invalidního vozíku působit síla ve vodorovné rovině vozidla a směrem k přední části vozidla. Je-li zádržný systém připevněn k podlaze, síla působí pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla a směrem k přední části vozidla;
- 3.8.2.4.2.2 u tříbodového pásu se působí silou 450 ± 20 daN ve vodorovné rovině vozidla směrem dopředu na břišní část bezpečnostního pásu a silou 450 ± 20 daN ve vodorovné rovině vozidla směrem dopředu na hrudní část bezpečnostního pásu;
- 3.8.2.4.2.3 u zádržného systému invalidního vozíku se působí silou $1\,130 \pm 20$ daN pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla směrem dopředu;
- 3.8.2.4.2.4 síly musí působit současně.
- 3.8.2.5 Ve směru vpřed u kombinovaného zádržného systému pro invalidní vozík i pro jeho uživatele
- 3.8.2.5.1 Pro kategorii M2:
- 3.8.2.5.1.1 u břišního pásu se na zádržný systém pro uživatele invalidního vozíku působí silou $1\,110 \pm 20$ daN pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla a směrem k přední části vozidla;
- 3.8.2.5.1.2 u tříbodového pásu se působí silou 675 ± 20 daN pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla směrem dopředu na břišní část bezpečnostního pásu a silou 675 ± 20 daN ve vodorovné rovině vozidla směrem dopředu na hrudní část bezpečnostního pásu;
- 3.8.2.5.1.3 u zádržného systému invalidního vozíku se působí silou $1\,715 \pm 20$ daN pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla směrem dopředu;
- 3.8.2.5.1.4 síly musí působit současně.
- 3.8.2.5.2 Pro kategorii M3:
- 3.8.2.5.2.1 u břišního pásu se na zádržný systém pro uživatele invalidního vozíku působí silou 740 ± 20 daN pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla a směrem k přední části vozidla;
- 3.8.2.5.2.2 u tříbodového pásu se působí silou 450 ± 20 daN pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla směrem dopředu na břišní část bezpečnostního pásu a silou 450 ± 20 daN ve vodorovné rovině vozidla směrem dopředu na hrudní část bezpečnostního pásu;
- 3.8.2.5.2.3 u zádržného systému invalidního vozíku se působí silou $1\,130 \pm 20$ daN pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla směrem dopředu;
- 3.8.2.5.2.4 síly musí působit současně.
- 3.8.2.6 Ve směru vzad:
- 3.8.2.6.1 u zádržného systému invalidního vozíku se působí silou 810 ± 20 daN pod úhlem $45 \pm 10^\circ$ k vodorovné rovině vozidla směrem dozadu.
- 3.8.2.7 V každém případě musí síly působit na zádržný systém pro uživatele invalidní vozíku prostřednictvím tažného zařízení vhodného pro typ pásu, jak je uvedeno v předpisu č. 14.
- 3.8.3 Invalidní vozík orientovaný směrem vpřed – požadavky hybridní zkoušky
- 3.8.3.1 Prostor pro invalidní vozík musí být vybaven zádržným systémem pro invalidní vozík vhodným k obecnému použití pro všechny invalidní vozíky a musí umožňovat přepravu invalidního vozíku a jeho uživatele směrem dopředu.

- 3.8.3.2 Prostor pro invalidní vozík musí být vybaven zádržným systémem pro uživatele invalidního vozíku, který sestává nejméně ze dvou kotevních úchytů a břišního zádržného zařízení (břišní pás), konstruovaného a vyrobeného z částí určených k podobné funkci, jakou mají bezpečnostní pásy podle předpisu č. 16.
- 3.8.3.3 Každý zádržný systém namontovaný v prostoru pro invalidní vozík musí být možné snadno rozpojit v případě nouze.
- 3.8.3.4 Každý zádržný systém invalidního vozíku musí být:
- 3.8.3.4.1 splňovat požadavky dynamické zkoušky podle bodu 3.8.3.8 a být bezpečně připojen ke kotevním úchytům vozidla, které splňují požadavky statické zkoušky podle bodu 3.8.3.6; nebo
- 3.8.3.4.2 být bezpečně připevněn ke kotevním úchytům vozidla tak, aby kombinace zádržného systému a kotevních úchytů splňovala požadavky bodu 3.8.3.8.
- 3.8.3.5 Každý zádržný systém pro uživatele invalidního vozíku musí být:
- 3.8.3.5.1 splňovat požadavky dynamické zkoušky podle bodu 3.8.3.9 a být bezpečně připojen ke kotevním úchytům vozidla, které splňují požadavky statické zkoušky podle bodu 3.8.3.6; nebo
- 3.8.3.5.2 být bezpečně připevněn ke kotevním úchytům vozidla tak, aby kombinace zádržného systému a kotevních úchytů splňovala požadavky dynamické zkoušky podle bodu 3.8.3.9, pokud jde o připevnění ke kotevním úchytům podle bodu 3.8.3.6.7.
- 3.8.3.6 Statická zkouška se musí provést na kotevních úchytech jak pro zádržný systém invalidního vozíku, tak pro zádržný systém pro uživatele invalidního vozíku v souladu s těmito požadavky:
- 3.8.3.6.1 síly uvedené v bodě 3.8.3.7 působí prostřednictvím zařízení, které napodobuje geometrii zádržného systému invalidního vozíku;
- 3.8.3.6.2 síly uvedené v bodě 3.8.3.7.3 působí prostřednictvím zařízení, které napodobuje geometrii zádržného zařízení pro uživatele invalidního vozíku, a prostřednictvím tažného zařízení podle předpisu č. 14;
- 3.8.3.6.3 síly uvedené v bodě 3.8.3.6.1 a v bodě 3.8.3.6.2 působí současně ve směru dopředu a pod úhlem $10 \pm 5^\circ$ k vodorovné rovině;
- 3.8.3.6.4 síly uvedené v bodě 3.8.3.6.1 působí ve směru dozadu a pod úhlem $10 \pm 5^\circ$ k vodorovné rovině;
- 3.8.3.6.5 síly musí působit co nejrychleji a ve střední svislé ose prostoru pro invalidní vozík; a
- 3.8.3.6.6 síla musí působit po dobu nejméně 0,2 s.
- 3.8.3.6.7 Zkouška se musí provést na reprezentativní části konstrukce vozidla spolu s jakýmkoli vybavením vozidla, které může přispívat k pevnosti nebo tuhosti konstrukce.
- 3.8.3.7 Silami uvedenými v bodě 3.8.3.6. jsou:
- 3.8.3.7.1 u kotevních úchytů pro zádržný systém invalidního vozíku namontovaný ve vozidle kategorie M2:
- 3.8.3.7.1.1 síla 110 ± 20 daN působící v podélné rovině vozidla a směrem k přední části vozidla, ve výšce nejméně 200 mm a nejvíce 300 mm, měřeno svisle od podlahy prostoru pro invalidní vozík, a
- 3.8.3.7.1.2 síla 550 ± 20 daN působící v podélné rovině vozidla a směrem k zadní části vozidla, ve výšce nejméně 200 mm a nejvíce 300 mm, měřeno svisle od podlahy prostoru pro invalidní vozík;
- 3.8.3.7.2 u kotevních úchytů pro zádržný systém invalidního vozíku namontovaný ve vozidle kategorie M3:
- 3.8.3.7.2.1 síla 740 ± 20 daN působící v podélné rovině vozidla a směrem k přední části vozidla, ve výšce nejméně 200 mm a nejvíce 300 mm, měřeno svisle od podlahy prostoru pro invalidní vozík, a
- 3.8.3.7.2.2 síla 370 ± 20 daN působící v podélné rovině vozidla a směrem k zadní části vozidla, ve výšce nejméně 200 mm a nejvíce 300 mm, měřeno svisle od podlahy prostoru pro invalidní vozík;
- 3.8.3.7.3 u kotevních úchytů pro zádržný systém pro uživatele invalidního vozíku musí síly odpovídat požadavkům předpisu č. 14. Síly musí působit prostřednictvím tažného zařízení vhodného pro typ pásu, jak je uvedeno v předpisu č. 14.

- 3.8.3.8 Zádržný systém invalidního vozíku musí být podroben dynamické zkoušce provedené v souladu s těmito požadavky:
- 3.8.3.8.1 zkušební vozík, představující vozík invalidní, o hmotnosti 85 kg musí být podroben časovému impulsu zpomalení z rychlosti mezi 48 km/h až 50 km/h do klidu, který:
- 3.8.3.8.1.1 přesahuje 20 g ve směru dopředu po celkovou dobu nejméně 0,015 s;
- 3.8.3.8.1.2 přesahuje 15 g ve směru dopředu po celkovou dobu nejméně 0,04 s;
- 3.8.3.8.1.3 přesahuje dobu trvání 0,075 s;
- 3.8.3.8.1.4 nepřesahuje 28 g po dobu delší než 0,08 s;
- 3.8.3.8.1.5 nepřesahuje dobu trvání 0,12 s; a
- 3.8.3.8.2 zkušební vozík, představující vozík invalidní, o hmotnosti 85 kg musí být podroben časovému impulsu zpomalení z rychlosti mezi 48 km/h až 50 km/h do klidu, který:
- 3.8.3.8.2.1 přesahuje 5 g ve směru dozadu po celkovou dobu nejméně 0,015 s;
- 3.8.3.8.2.2 nepřesahuje 8 g ve směru dozadu a po dobu delší než 0,02 s.
- 3.8.3.8.3 Zkouška podle bodu 3.8.3.8.2. se nepoužije, pokud se tentýž zádržný systém použije pro směr dopředu i dozadu nebo pokud se provede rovnocenná zkouška.
- 3.8.3.8.4 Pro výše uvedenou zkoušku se zádržný systém invalidního vozíku musí připevnit buď:
- 3.8.3.8.4.1 ke kotevním úchytům připevněným ke zkušebnímu zařízení, které představuje geometrii ukotvení ve vozidle, pro něž je zádržný systém určen, nebo
- 3.8.3.8.4.2 ke kotevním úchytům, které tvoří součást reprezentativní části vozidla, pro něž je zádržný systém určen, a které jsou sestaveny podle popisu v bodě 3.8.3.6.7.
- 3.8.3.9 Zádržný systém pro uživatele invalidního vozíku musí vyhovovat požadavkům na zkoušky uvedeným v předpisu č. 16, nebo rovnocenné zkoušce časovým impulsem zpomalení podle bodu 3.8.3.8.1. Za vyhovující se považuje bezpečnostní pás schválený podle předpisu č. 16, který je příslušným způsobem označen.
- 3.8.3.10 Zkouška podle bodů 3.8.3.6, 3.8.3.8 nebo 3.8.3.9 se považuje za nevyhovující, pokud nejsou splněny tyto požadavky:
- 3.8.3.10.1 žádná část systému se nesmí během zkoušky porušit nebo oddělit od svého kotevního úchyty nebo od vozidla;
- 3.8.3.10.2 mechanismy uvolnění invalidního vozíku a jeho uživatele musí být po skončení zkoušky schopné uvolnění;
- 3.8.3.10.3 při zkoušce podle bodu 3.8.3.8 se během zkoušky nesmí invalidní vozík posunout o více než 200 mm v podélné rovině vozidla;
- 3.8.3.10.4 žádná část systému nesmí být po skončení zkoušky deformována v takovém rozsahu, aby svými ostrými hranami nebo jinými výčnělky mohla způsobit zranění.
- 3.8.3.11 Provozní pokyny musí být zřetelně uvedeny v blízkosti zádržného systému.
- 3.8.4 Invalidní vozík orientovaný směrem vzad – požadavky statické zkoušky
- 3.8.4.1 Ve vozidlech, u nichž se nevyžaduje montáž zádržného systému pro cestující, může být jako alternativa k ustanovení bodu 3.8.2 nebo 3.8.3 k dispozici prostor pro invalidní vozík konstruovaný tak, aby se uživatel invalidního vozíku mohl přepravovat i bez použití zádržného systému, přičemž invalidní vozík je směřován dozadu proti opoře nebo opěradlu a jsou splněna tato ustanovení:
- 3.8.4.1.1 jedna z podélných stran prostoru pro invalidní vozík musí být bokem nebo stěnou vozidla nebo přepážkou;
- 3.8.4.1.2 v přední části prostoru pro invalidní vozík musí být kolmo na podélnou osu vozidla namontována opora nebo opěradlo;
- 3.8.4.1.3 opora nebo opěradlo musí být konstruovány pro kola nebo zadní část invalidního vozíku tak, aby se vozík opřel o oporu nebo opěradlo, aby se tak zabránilo převržení invalidního vozíku, a musí splňovat ustanovení bodu 3.8.5;

- 3.8.4.1.4 na boku nebo stěně vozidla nebo na přepážce musí být namontováno madlo nebo držadlo tak, aby ho uživatel invalidního vozíku mohl snadno uchopit. Toto madlo nesmí přesahovat svislý průmět prostoru pro invalidní vozík o více než 90 mm, a to pouze ve výšce alespoň 850 mm nad podlahou prostoru pro invalidní vozík;
- 3.8.4.1.5 na opačné straně prostoru pro invalidní vozík musí být namontováno zasouvateľné madlo nebo rovnocenné pevné zařízení, aby se omezil jakýkoli boční posun invalidního vozíku a aby uživatel invalidního vozíku zároveň mohl toto zařízení snadno uchopit;
- 3.8.4.1.6 v blízkosti prostoru pro invalidní vozík musí být umístěn nápis s tímto textem:
- „Tento prostor je vyhrazen pro invalidní vozík. Vozík musí být zabrzděn, musí být směřován vzad a musí se opírat o oporu nebo opěradlo.“
- Na jakákoli textová označení se použijí ustanovení přílohy 3 bodu 7.6.11.4.
- 3.8.5 Požadavky na opěradlo a oporu
- 3.8.5.1 Opěradlo upevněné v prostoru pro invalidní vozík podle bodu 3.8.4. musí být upevněno kolmo k podélné ose vozidla a musí být schopné unést zátěž 250 ± 20 daN, která působí na střed čalouněného povrchu opěradla ve výšce minimálně 600 mm a maximálně 800 mm, měřeno svisle od podlahy prostoru pro invalidní vozík, po dobu alespoň 1,5 sekundy s použitím bloku o rozměrech 200 mm × 200 mm ve vodorovné rovině vozidla směrem k přední části vozidla. Opěradlo se nesmí prohnout o více než 100 mm a nesmí utrpět trvalou deformaci nebo poškození.
- 3.8.5.2 Opora upevněná v prostoru pro invalidní vozík podle bodu 3.8.4. musí být upevněna kolmo k podélné ose vozidla a musí být schopná odolat síle 250 ± 20 daN, která působí na střed opory po dobu alespoň 1,5 sekundy ve vodorovné rovině vozidla směrem k přední části vozidla. Opora se nesmí prohnout o více než 100 mm a nesmí utrpět trvalou deformaci nebo poškození.
- 3.8.6 Příklad opěradla, které splňuje požadavky bodu 3.8.4.1.3 (viz příloha 4 obrázek 29).
- 3.8.6.1 Spodní okraj opěradla musí být ve výšce minimálně 350 mm a maximálně 480 mm, měřeno svisle od podlahy prostoru pro invalidní vozík.
- 3.8.6.2 Horní okraj opěradla musí být ve výšce minimálně 1 300 mm, měřeno svisle od podlahy prostoru pro invalidní vozík.
- 3.8.6.3 Opěradlo musí mít šířku:
- 3.8.6.3.1 minimálně 270 mm a maximálně 420 mm do výšky 830 mm, měřeno svisle od podlahy prostoru pro invalidní vozík; a
- 3.8.6.3.2 minimálně 270 mm a maximálně 300 mm u výšky přesahující 830 mm, měřeno svisle od podlahy prostoru pro invalidní vozík.
- 3.8.6.4 Opěradlo musí být namontováno v úhlu minimálně 4 stupně a maximálně 8 stupňů ke svislé rovině, přičemž spodní okraj opěradla je umístěn blíž k zadní části vozidla než jeho horní okraj.
- 3.8.6.5 Čalouněný povrch opěradla musí tvořit jedinou souvislou rovinu.
- 3.8.6.6 Čalouněný povrch opěradla musí projít kterýmkoli bodem pomyslné svislé roviny umístěné od zadní části k přední části prostoru pro invalidní vozík, která se nachází ve vzdálenosti minimálně 100 mm a maximálně 120 mm od přední části prostoru pro invalidní vozík, měřeno vodorovně, a minimálně 830 mm a maximálně 870 mm od podlahy prostoru pro invalidní vozík, měřeno svisle.
- 3.9 Ovladače dveří
- 3.9.1 Pokud jsou dveře uvedené v bodě 3.6. vybaveny ovladači otevírání pro použití za běžných podmínek, pak tyto ovladače:
- 3.9.1.1 pokud jde o vnější ovladače, musí být na dveřích nebo v jejich blízkosti ve výšce mezi 850 mm a 1 300 mm od země a ve vzdálenosti maximálně 900 mm od těchto dveří; a
- 3.9.1.2 pokud jde o vnitřní ovladače ve vozidlech třídy I, II a III, musí být na dveřích nebo v jejich blízkosti ve výšce mezi 850 mm a 1 300 mm od povrchu podlahy nejbližší u ovladače a nesmí být dál než 900 mm v jakémkoli směru od otvoru dveří.
- 3.10 (Vyhrazeno)
- 3.11 Ustanovení pro zařízení pro nastupování

- 3.11.1 Obecné požadavky:
 - 3.11.1.1 Ovladače, kterými jsou ovládána zařízení pro nastupování, musí být jako takové zřetelně označeny. Na vysunutou nebo spuštěnou polohu zařízení pro nastupování musí být řidič upozorněn sdělovačem.
 - 3.11.1.2 V případě selhání bezpečnostního zařízení nesmí být možné uvést zdviže, rampy a systémy snížení výšky podlahy v činnost, pokud je nelze bezpečně obsluhovat ručně. Typ a umístění nouzového ovládání mechanismu musí být zřetelně označeny. V případě výpadku proudu musí být možné zdviže a rampy obsluhovat ručně.
 - 3.11.1.3 Zařízení pro nastupování může bránit přístupu k jednomu z provozních nebo nouzových dveří vozidla za předpokladu, že jsou zevnitř i zvenjšku vozidla splněny dvě následující podmínky.
 - 3.11.1.3.1 Zařízení pro nastupování nezakrývá kliku nebo jiné zařízení pro otevírání dveří.
 - 3.11.1.3.2 Zařízení pro nastupování lze snadno odstranit, aby se mohl prostor dveří uvolnit pro použití v případě nouze.
 - 3.11.2 Systém snížení výšky podlahy
 - 3.11.2.1 K umožnění provozu systému snížení výšky podlahy se požaduje spínač.
 - 3.11.2.2 Jakýkoli ovladač, který způsobí snížení nebo zdvižení jakékoli části karoserie nebo celé karoserie vůči povrchu vozovky, musí být zřetelně označen a přímo ovládán řidičem.
 - 3.11.2.3 Snížování musí být možné zastavit a ihned zvrátit jak ovladačem v dosahu řidiče sedícího v kabině, tak i ovladačem v blízkosti jakýchkoli dalších ovládacích prvků pro činnost systému snížení výšky podlahy.
 - 3.11.2.4 Jakýkoli systém snížení výšky podlahy, kterým je vozidlo vybaveno, nesmí vozidlu umožnit jet rychlostí vyšší než 5 km/h, pokud je vozidlo níže, než je jeho obvyklá jízdní výška.
 - 3.11.3 Zdvíž
 - 3.11.3.1 Obecná ustanovení
 - 3.11.3.1.1 Zdvíže smí být možno uvést do provozu, pouze pokud vozidlo stojí. Musí být zabráněno jakémukoli pohybu plošiny, dokud nebylo uvedeno v činnost nebo dokud se samočinně nezapnulo zařízení, které brání invalidnímu vozíku, aby sjel z plošiny.
 - 3.11.3.1.2 Plošina zdviže musí být nejméně 800 mm široká a nejméně 1 200 mm dlouhá a musí ji být možné uvést v činnost při naložení hmotnosti nejméně 300 kg.
 - 3.11.3.2 Další technické požadavky na zdviže ovládané servomotorem
 - 3.11.3.2.1 Ovladač musí být konstruován tak, aby se při uvolnění automaticky vrátil do vypnuté polohy. Pokud k tomu dojde, pohyb zdviže se musí ihned zastavit a musí být možné zajistit pohyb v kterémkoli směru.
 - 3.11.3.2.2 Prostor, který obsluha nevidí a v němž může pohyb zdviže zachytit nebo rozdrtit předměty, musí být chráněn bezpečnostním zařízením (např. reverzním systémem).
 - 3.11.3.2.3 V případě uvedení některého z těchto bezpečnostních zařízení v činnost se musí pohyb zdviže ihned zastavit a musí se zahájit pohyb v opačném směru.
 - 3.11.3.3 Chod zdviží ovládaných servomotorem
 - 3.11.3.3.1 Pokud je zdviž u provozních dveří v přímém zorném poli řidiče vozidla, může být obsluhována řidičem sedícím na svém sedadle.
 - 3.11.3.3.2 Ve všech ostatních případech musí být ovladače v blízkosti zdviže. Jejich uvedení v činnost a vypnutí však musí být možné pouze ze sedadla řidiče.
 - 3.11.3.4 Ručně ovládaná zdviž
 - 3.11.3.4.1 Zdvíž musí být konstruována pro ovládání z blízkosti zdviže.
 - 3.11.3.4.2 Zdvíž musí být konstruována tak, aby její ovládání nevyžadovalo nadměrnou sílu.
 - 3.11.4 Rampa
 - 3.11.4.1 Obecná ustanovení

- 3.11.4.1.1 Rampu smí být možno uvést do provozu, pouze pokud vozidlo stojí.
- 3.11.4.1.2 Hrany musí být zvnějšku zaobleny poloměrem minimálně 2,5 mm. Rohy musí být zvnějšku zaobleny poloměrem minimálně 5 mm.
- 3.11.4.1.3 Využitelná plocha rampy musí být široká minimálně 800 mm. Sklon rampy, rozložené nebo vysunuté na obrubník vysoký 150 mm, by neměl překročit 12 %. Sklon rampy, rozložené nebo vysunuté na vozovku, by neměl překročit 36 %. Pro splnění této zkoušky lze použít systém snížení výšky podlahy.
- 3.11.4.1.4 Každá rampa delší než 1 200 mm ve stavu připraveném pro použití musí být opatřena zařízením, které brání vyjetí invalidního vozíku do strany.
- 3.11.4.1.5 Každá rampa musí být schopná bezpečného provozu s naložením 300 kg.
- 3.11.4.1.6 Vnější okraj povrchu rampy, který lze využít pro invalidní vozík, musí být zřetelně označen páskou o šířce 45 mm až 55 mm, jejíž barva je kontrastní vůči ostatnímu povrchu rampy. Barevná páska musí být umístěna podél vnějšího okraje a podél obou okrajů rovnoběžných se směrem pohybu invalidního vozíku.
- Označení upozorňující na nebezpečí převrácení nebo na místo, kde povrch rampy tvoří rovněž součást schodu, jsou přípustná.
- 3.11.4.1.7 Přenosná rampa musí být v poloze pro použití zajištěna. U přenosné rampy musí být k dispozici vhodná poloha, ve které ji lze sklopit a je pohotově připravena k použití.
- 3.11.4.2 Provozní režimy
- 3.11.4.2.1 Vysunutí a zasunutí rampy může být zajišťováno buď ručně, nebo pomocí servomotoru.
- 3.11.4.3 Další technické požadavky na rampy ovládané servomotorem
- 3.11.4.3.1 Vysunutí a zasunutí rampy musí být oznamováno blikajícími žlutými kontrolkami a zvukovým signálem.
- 3.11.4.3.2 Vysunutí a zasunutí rampy, při kterém hrozí riziko zranění, musí být chráněno bezpečnostním(i) zařízením(i).
- 3.11.4.3.3 Tato bezpečnostní zařízení musí zastavit pohyb rampy, pokud je rampa vystavena průměrné reakční síle maximálně 150 N. Špičková síla může být po krátký časový úsek vyšší než 150 N za předpokladu, že nepřesáhne 300 N. Reakční sílu lze měřit jakoukoli metodou, kterou uzná příslušný orgán. Pokyny pro měření reakčních sil jsou uvedeny v příloze 6 tohoto předpisu.
- 3.11.4.3.4 Vodorovný pohyb rampy se musí přerušit, je-li zatížena hmotností 15 kg.
- 3.11.4.4 Provoz ramp ovládaných servomotorem
- 3.11.4.4.1 Pokud má řidič dostatečný výhled na rampu, aby mohl sledovat její vysouvání a použití a zajistit bezpečnost cestujících, může řidič rampu ovládat ze svého sedadla. Tento požadavek může být splněn vhodným(i) zařízením(i) pro nepřímý výhled.
- 3.11.4.4.2 Ve všech ostatních případech musí být ovladače v blízkosti rampy. Jejich uvedení v činnost a vypnutí však musí být možné pouze ze sedadla řidiče.
- 3.11.4.5 Provoz ručně ovládaných ramp
- 3.11.4.5.1 Rampa musí být konstruována tak, aby k jejímu ovládání nebylo třeba nadměrné síly.

PŘÍLOHA 9

(Vyhrazeno)

PŘÍLOHA 10

Schválení typu samostatného technického celku a schválení typu vozidla s karoserií, která již byla schválena jako samostatný technický celek

1. SCHVÁLENÍ TYPU SAMOSTATNÉHO TECHNICKÉHO CELKU.
 - 1.1 Aby bylo možné udělit karoserii vozidla schválení typu samostatného technického celku podle tohoto předpisu, musí výrobce prokázat ke spokojenosti schvalovacího orgánu splnění podmínek, jež jako výrobce uvádí. Ostatní podmínky tohoto předpisu musí být splněny a prokázány podle bodu 2.
 - 1.2 Schválení může být uděleno při splnění podmínek u úplného vozidla (jako např. vlastnosti vhodného podvozku, omezení použití nebo instalace), přičemž tato omezení musí být uvedena na certifikátu schválení typu.
 - 1.3 Veškeré takové podmínky musí být náležitým způsobem sděleny kupujícímu karoserie vozidla nebo výrobci další konstrukční fáze vozidla.
 2. SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA S KAROSERIÍ, KTERÁ JIŽ BYLA SCHVÁLENA JAKO SAMOSTATNÝ TECHNICKÝ CELEK.
 - 2.1 Aby bylo podle tohoto předpisu možné udělit schválení typu vozidlu s karoserií, která již byla schválena jako samostatný technický celek, musí výrobce prokázat ke spokojenosti schvalovacího orgánu dodržení požadavků tohoto předpisu, které ještě nebyly splněny a prokázány podle bodu 1, přičemž se musí přihlídnout k jakémukoli předchozímu schválení typu pro neúplné vozidlo.
 - 2.2 Musí být splněny veškeré požadavky podle bodu 1.2.
-

PŘÍLOHA 11

HMOTNOSTI A ROZMĚRY

1. Tato příloha se vztahuje na hmotnosti a rozměry vozidel kategorií M2 a M3 v míře nezbytné pro schvalování vozidla z hlediska jeho celkové konstrukce.
2. DEFINICE
Pro účely této přílohy:
 - 2.1 „Skupinou náprav“: se rozumí nápravy, které jsou částí podvozku. Skupina dvou náprav se nazývá dvounápravový podvozek a skupina tří náprav třínápravový podvozek. Podle zvyklosti se jednotlivá náprava považuje za skupinu o jedné nápravě.
 - 2.2 „Rozměry vozidla“: se rozumí výrobcem uvedené rozměry vozidla dané jeho konstrukcí.
 - 2.2.1 „Délkou vozidla“: se rozumí rozměr, který se měří podle bodu 6.1. normy ISO 612-1978.

Kromě ustanovení uvedené normy se při měření délky vozidla neberou v úvahu tato zařízení:

- a) stírače a ostřikovače;
 - b) přední nebo zadní registrační tabulky;
 - c) těsnicí zařízení pro celní účely a jejich ochrana;
 - d) zařízení pro připoutání plachty a jejich ochrana;
 - e) osvětlovací zařízení;
 - f) zrcátka a jiná zařízení pro nepřímý výhled;
 - g) pomocné prostředky pro výhled;
 - h) trubky přívodu vzduchu;
 - i) délkové dorazy pro snímatelné karoserie;
 - j) přístupové schody a držadla;
 - k) pryžové nárazníky a podobná zařízení;
 - l) zdvihací plošiny, přístupové rampy a podobná zařízení v provozním stavu, jejichž rozměr nepřesahuje 300 mm za předpokladu, že není překročen ložný prostor vozidla;
 - m) spojovací zařízení motorových vozidel;
 - n) trolejové sběrače elektricky poháněných vozidel;
 - o) vnější sluneční clony.
- 2.2.2 „Šířkou vozidla“: se rozumí rozměr, který se měří podle bodu 6.2. normy ISO 612-1978.

Kromě ustanovení uvedené normy se při měření šířky vozidla neberou v úvahu tato zařízení:

- a) těsnicí zařízení pro celní účely a jejich ochrana;
- b) zařízení pro připoutání plachty a jejich ochrana;
- c) zařízení indikující poškození pneumatiky;

- d) vyčnívající pružné části systému proti rozstříku;
- e) osvětlovací zařízení;
- f) přístupové rampy v provozním stavu, zdvihací plošiny a podobná zařízení v provozním stavu za předpokladu, že nevyčnívají více než 10 mm od boku vozidla a dopředu nebo dozadu směřující rohy ramp jsou zaobleny poloměrem nejméně 5 mm; hrany musí být zaobleny poloměrem nejméně 2,5 mm;
- g) zrcátka a další zařízení pro nepřímý výhled;
- h) ukazatele tlaku v pneumatikách;
- i) zasouvateľné schody;
- j) vyboulená část boku pneumatiky bezprostředně nad místem styku se zemí;
- k) pomocné prostředky pro výhled;
- l) boční zasouvateľná vodící zařízení u autobusů a autokarů určená k použití u systémů navádění autobusů, nejsou-li zatažena;
- m) zařízení pro osvětlení provozních dveří.

2.2.3 „Výškou vozidla“: se rozumí rozměr, který se měří podle bodu 6.3. normy ISO 612-1978.

Kromě ustanovení uvedené normy se při měření výšky vozidla neberou v úvahu tato zařízení:

- a) antény;
- b) pantografy nebo trolejové sběrače ve zdvižené poloze.

U vozidel se zařízením pro zdvihání náprav je nutno brát v úvahu účinek tohoto zařízení.

2.3 „Maximální technicky přípustnou hmotností na nápravu (m)“: se rozumí hmotnost odpovídající maximálnímu přípustnému statickému svislému zatížení působícímu nápravou na povrch vozovky, danému konstrukcí vozidla a nápravy a uvedenému výrobcem vozidla.

2.4 „Maximální technicky přípustnou hmotností na skupinu náprav (μ)“: se rozumí hmotnost odpovídající maximálnímu přípustnému statickému svislému zatížení působícímu skupinou náprav na povrch vozovky, danému konstrukcí vozidla a skupiny náprav a uvedenému výrobcem vozidla.

2.5 „Přípojnou hmotností“: se rozumí celkové zatížení působící na povrch vozovky nápravou/nápravami taženého vozidla / tažených vozidel.

2.6 „Maximální technicky přípustnou přípojnou hmotností (TM)“: se rozumí maximální přípojná hmotnost uvedená výrobcem.

2.7 „Maximální technicky přípustnou hmotností působící v bodě spojení na vozidlo“: se rozumí hmotnost odpovídající maximálnímu přípustnému statickému svislému zatížení v bodě spojení, danému konstrukcí vozidla a/nebo spojovacího zařízení a uvedenému výrobcem. Podle definice tato hmotnost nezahrnuje hmotnost spojovacího zařízení vozidla.

2.8 „Maximální technicky přípustnou hmotností naložené jízdní soupravy (MC)“: se rozumí celková hmotnost soupravy vozidla a přívěsu/přívěsů uvedená výrobcem.

- 2.9 „Zařízením pro zdvihání nápravy“: se rozumí zařízení trvale připevněné k vozidlu za účelem snižování nebo zvyšování zatížení na nápravu/nápravy podle podmínek zatížení vozidla:

a) buď zvedáním kol nad zem / jejich spouštěním na zem;

b) nebo bez zvedání kol nad zem (např. u systému vzduchového odpružení či jiných systémů);

za účelem snížení opotřebení pneumatik, když vozidlo není plně naloženo, a/nebo pro snadnější rozjezd vozidla nebo soupravy vozidel na kluzké vozovce zvýšením zatížení hnací nápravy.

3. POŽADAVKY

3.1 Měření pohotovostní hmotnosti vozidla a jejího rozložení na nápravy

Pohotovostní hmotnost vozidla a její rozložení na nápravy se měří na vozidle/vozidlech předaném/předaných podle bodu 3.4. tohoto předpisu, stojícím/stojícími s koly nastavenými v přímém směru. Jestliže se naměřené hmotnosti liší maximálně o 3 % od hmotností uvedených výrobcem pro odpovídající technické uspořádání v rámci typu, nebo maximálně o 5 %, jde-li o vozidlo kategorie M2 s maximální hmotností 3 500 kg, pro účely níže uvedených požadavků se použijí pohotovostní hmotnosti a jejich rozložení na nápravy, jak je uvádí výrobce. V ostatních případech se použijí naměřené hmotnosti, přičemž technická zkušebna pak může podle potřeby provést další měření na jiném vozidle / jiných vozidlech, než které/ktará bylo/byla předáno/předána podle bodu 3.4 tohoto předpisu.

3.2 Výpočet rozložení hmotnosti

3.2.1 Postup výpočtu

- 3.2.1.1 Pro účely níže uvedených výpočtů rozložení hmotnosti poskytne výrobce technické zkušebně provádějící zkoušky informace (v tabulce nebo jiné vhodné podobě) nezbytné pro zjištění u každého technického uspořádání v rámci typu vozidla odpovídající maximální technicky přípustnou hmotnost naloženého vozidla, maximální technicky přípustné hmotnosti na nápravu a skupiny náprav, maximální technicky přípustnou přípojnou hmotnost a maximální technicky přípustnou hmotnost naložené jízdní soupravy.

- 3.2.1.2 Provedou se vhodné výpočty k zajištění toho, že pro každou technickou konfiguraci v rámci typu jsou splněny níže uvedené požadavky. Pro tento účel lze výpočty omezit na nejnepríznivější případy.

- 3.2.1.3 V následujících požadavcích označují výrazy M , m_i , μ_j , T_M , a MC následující parametry, u nichž musí být splněny požadavky bodu 3.2:

M = maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla;

m_i = maximální technicky přípustná hmotnost na nápravu označenou indexem „i“, kde „i“ se mění od 1 po celkový počet náprav vozidla;

μ_j = maximální technicky přípustná hmotnost na jednotlivou nápravu nebo skupinu náprav označenou indexem „j“, kde „j“ se mění od 1 po celkový počet jednotlivých náprav a skupin náprav;

T_M = maximální technicky přípustná přípojná hmotnost; a

MC = maximální technicky přípustná hmotnost naložené jízdní soupravy.

- 3.2.1.4 U jednotlivé nápravy označené indexem „i“ jako náprava a indexem „j“ jako skupina náprav, je podle definice $m_i = \mu_j$.

- 3.2.1.5 U vozidel vybavených zatížitelnými nápravami se výpočty podle bodu 3.2.1.2 provedou s odpružením těchto náprav zatíženým při běžné provozní konfiguraci. U vozidel se zdvihatelými nápravami se výpočty podle bodu 3.2.1.2 provedou při spuštěných nápravách.

- 3.2.1.6 U skupin náprav uvede výrobce zásady rozložení celkové hmotnosti, která působí na skupinu, na nápravy (např. pomocí vzorce rozložení nebo grafu rozložení).

- 3.2.2 Omezení zatížení
- 3.2.2.1 Součet hmotností m_i nesmí být menší než hmotnost M.
- 3.2.2.2 U žádné skupiny náprav označené indexem „j“ nesmí být součet hmotností m_i na jejích nápravách menší než hmotnost μ_j . Kromě toho nesmí být žádná z hmotností m_i menší než část μ_j působící na nápravu „i“, jak určují zásady rozložení hmotnosti pro uvedenou skupinu náprav.
- 3.2.2.3 Součet hmotností μ_j nesmí být menší než hmotnost M.
- 3.2.2.4 MC nesmí být větší než $M + TM$.
- 3.2.3 Podmínky zatížení
- 3.2.3.1 Součet pohotovostní hmotnosti vozidla, hmotnosti Q vynásobené počtem sedících a stojících cestujících a hmotností WP, B a BX podle definic v bodě 3.2.3.2.1 a maximální technicky přípustné hmotnosti v bodě spojení, je-li spojovací zařízení namontováno výrobcem, nesmí být vyšší než hmotnost M.
- 3.2.3.2 Je-li vozidlo v provozním stavu zatíženo podle bodu 3.2.3.2.1, nesmí být hmotnost odpovídající zatížení na každou nápravu větší než hmotnost m_i na každou nápravu a hmotnost odpovídající zatížení na každou jednotlivou nápravu nebo skupinu náprav nesmí být větší než hmotnost μ_j na uvedenou skupinu náprav. Kromě toho se hmotnost odpovídající zatížení na hnací nápravu nebo součet hmotností odpovídajících zatížení hnacích náprav musí rovnat alespoň 25 % hmotnosti M.
- 3.2.3.2.1 Vozidlo v provozním stavu je zatíženo: hmotností odpovídající počtu sedících cestujících P o hmotnosti Q; hmotností odpovídající počtu stojících cestujících SP o hmotnosti Q rozložené stejnoměrně po ploše pro stojící cestující S_1 ; případně též hmotností WP rozloženou stejnoměrně ve všech prostorech pro invalidní vozík; hmotností B (kg) rozloženou stejnoměrně v prostorech pro zavazadla; hmotností BX (kg) rozloženou stejnoměrně na ploše střechy uzpůsobené k přepravě zavazadel, kde:

P je počet míst pro sedící cestující.

S_1 je plocha pro stojící cestující. U vozidel třídy III nebo B platí, že $S_1 = 0$.

Hodnota SP uvedená výrobcem nesmí přesahovat hodnotu S_1/S_{Sp} , kdy S_{Sp} je obvyklý prostor pro jednoho stojícího cestujícího podle níže uvedené tabulky.

WP (kg) je počet míst pro invalidní vozík vynásobený hodnotou 250 kg, představující hmotnost invalidního vozíku a uživatele.

Hmotnost B (kg) uvedená výrobcem musí mít číselnou hodnotu nejméně $100 \times V$. V tom jsou zahrnuty prostory nebo přihrádky pro zavazadla, které mohou být upevněny na vnější straně vozidla.

V je celkový objem prostorů pro zavazadla v m^3 . Pokud se schvaluje vozidlo třídy I nebo A, nepřihlíží se k objemu zavazadlových prostorů přístupných pouze z vnější strany vozidla.

Hmotnost BX uvedená výrobcem musí mít číselnou hodnotu nejméně 75 kg/ m^2 .

Dvoupodlažní vozidla nesmějí být uzpůsobena pro přepravu zavazadel na střeše, a proto bude hodnota BX pro dvoupodlažní vozidla nulová.

Hodnoty Q a S_{Sp} jsou uvedeny v tabulce:

Třída vozidla	Q (kg) hmotnost jednoho cestujícího	S_{Sp} (m^2 /cestující) obvyklý prostor pro jednoho stojícího cestujícího
Třída I a A	68	0,125
Třída II	71 (*)	0,15
Třída III a B	71 (*)	bez stojících cestujících

(*) Včetně 3 kg pro příruční zavazadlo.

- 3.2.3.2.2 U vozidla vybaveného proměnným počtem sedadel, plochou pro stojící cestující (S1) a/nebo vybaveného pro přepravu invalidních vozíků se požadavky bodů 3.2.3.1 a 3.2.3.2 musí určit podle situace pro každou z těchto podmínek:
- 3.2.3.2.2.1 při obsazení všech sedadel a následném obsazení zbylé plochy pro stojící cestující (až do maximálního počtu míst k stání uvedeného výrobcem, je-li dosažen, a s vyloučením prostor určených výhradně pro uživatele invalidního vozíku) a, jestliže ještě zbývá prostor, při obsazení všech prostor pro invalidní vozík;
- 3.2.3.2.2.2 při obsazení všech ploch pro stojící cestující (až do maximálního počtu míst k stání uvedeného výrobcem a s vyloučením prostor určených výhradně pro uživatele invalidního vozíku) a následném obsazení zbývajících míst pro sedící cestující, a jestliže ještě zbývá prostor, při obsazení všech prostor pro invalidní vozík;
- 3.2.3.2.2.3 při obsazení všech prostor pro invalidní vozík a následném obsazení zbývajících ploch pro stojící cestující (až do maximálního počtu uvedeného výrobcem, je-li dosažen) a poté při obsazení zbývajících dostupných sedadel.
- 3.2.3.3 Když je vozidlo v provozním stavu nebo zatížené podle bodu 3.2.3.2.1, hmotnost odpovídající zatížení přední nápravy nebo skupiny náprav nesmí být menší než procentní podíl pohotovostní hmotnosti nebo maximální technicky přípustné hmotnosti naloženého vozidla „M“, jak je uvedeno v následující tabulce:

Třída I a A		Třída II		Třída III a B	
Tuhé	Kloubové	Tuhé	Kloubové	Tuhé	Kloubové
20	20	25 ⁽¹⁾	20	25 ⁽¹⁾	20

⁽¹⁾ Tato hodnota se zmenší na 20 % u třinápravových vozidel tříd II a III, která mají dvě řízené nápravy.

- 3.2.3.4 Pokud má být vozidlu uděleno schválení pro více než jednu třídu, pro každou třídu se použijí body 3.2.3.1 a 3.2.3.2.
- 3.3 Označení vozidel
- 3.3.1 Vozidlo musí být zevnitř zřetelně označeno na místě viditelném pro řidiče v sedící poloze:
- 3.3.1.1 písmeny nebo piktogramy nejméně 10 mm vysokými a čísly nejméně 12 mm vysokými udávajícími:
- 3.3.1.1.1 maximální počet míst k sezení, pro který je vozidlo konstruováno;
- 3.3.1.1.2 případně maximální počet míst k stání, pro který je vozidlo konstruováno;
- 3.3.1.1.3 případně maximální počet invalidních vozíků, pro jejichž dopravu je vozidlo konstruováno.
- 3.3.1.2 písmeny nebo piktogramy nejméně 10 mm vysokými a čísly nejméně 12 mm vysokými udávajícími:
- 3.3.1.2.1 hmotnost zavazadel, která smí být přepravována, když je vozidlo plně obsazeno podle bodu 3.2.3.
- 3.3.1.2.2 Tato hmotnost případně zahrnuje hmotnost zavazadel:
- 3.3.1.2.2.1 v prostorech pro zavazadla (hmotnost B, bod 3.2.3.2.1);
- 3.3.1.2.2.2 na střeše, je-li uzpůsobena k přepravě zavazadel (hmotnost BX, bod 3.2.3.2.1).
- 3.3.2 V blízkosti výše uvedeného označení musí být prostor pro označení vozidla písmeny nebo piktogramy nejméně 10 mm vysokými a čísly nejméně 12 mm vysokými uvádějícími údaje o hmotnostech zavazadel B a BX, které mohou být přepravovány, když je vozidlo obsazeno maximálním počtem cestujících a posádky a vozidlo nepřekračuje maximální hmotnost naloženého vozidla nebo maximální hmotnost na jakoukoli nápravu nebo skupinu náprav, při které může být vozidlo uvedeno do provozu v zemi, kde má být registrováno. Smluvní strany, které vyžadují označení této hmotnosti, musí se souhlasem výrobce stanovit hmotnost zavazadel, která má být označena, a učinit nezbytná opatření pro to, aby vozidla byla takto označena před jejich registrací.

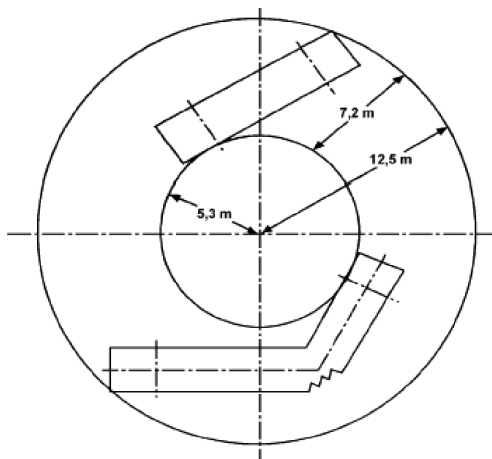
3.4 Manévrovací schopnosti

3.4.1 Každé vozidlo musí být schopné projet v obou směrech po úplné kruhové trajektorii o 360° uvnitř plochy definované dvěma soustřednými kružnicemi, přičemž vnější kružnice má poloměr 12,50 m a vnitřní kružnice poloměr 5,30 m, aniž by krajní body vozidla (s výjimkou vyčnívajících částí vyjmutých z měření šířky vozidla) z obvodu kružnic vyčnívaly. U vozidel se zařízením pro zdvihání nápravy se tento požadavek vztahuje také na zdvihatelnou nápravu / zdvihatelné nápravy ve zdvižené poloze nebo na zatížitelnou nápravu / zatížitelné nápravy v nenaloženém stavu.

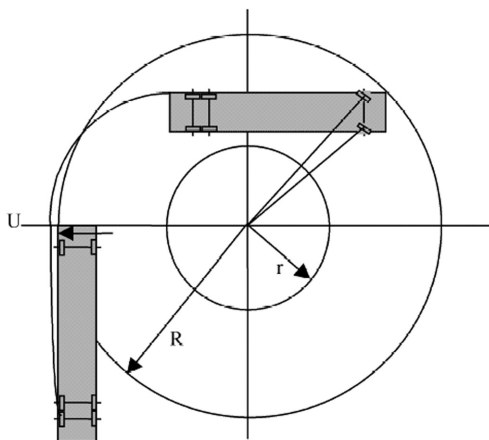
3.4.1.1 Požadavky bodu 3.4.1. se ověří pro krajní přední bod vozidla, jenž sleduje obrys vnější kružnice (viz obrázek A).

3.4.2 Stojí-li vozidlo v klidu, stanoví se vyznačením čáry na zemi svislá rovina tečná k boku vozidla a směřující ven z kružnice. U kloubového vozidla se musí s touto rovinou vyrovnat dvě tuhé části. Pokud se vozidlo pohybuje z přímého směru do mezikruží popsaného v bodě 3.4.1, nesmí se žádná jeho část pohybovat mimo tuto svislou rovinu o více než 0,60 m (viz obrázky B a C).

Obrázek A

Obrázek B

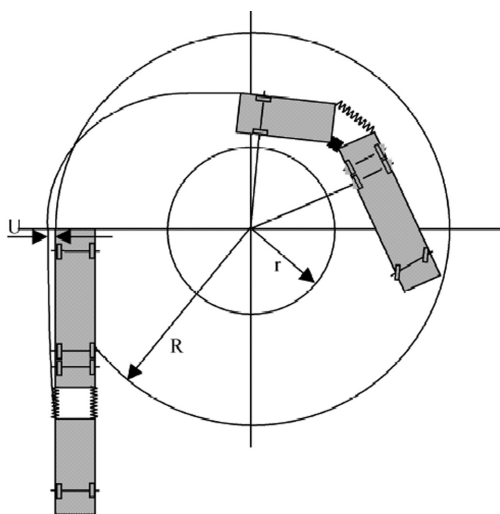

$$R = 12,5 \text{ m}$$

$$r = 5,3 \text{ m}$$

$$U = \text{maximálně } 0,6 \text{ m}$$

Obrázek C

$$R = 12,5 \text{ m}$$

$$r = 5,3 \text{ m}$$

$$U = \text{maximálně } 0,6 \text{ m}$$

- 3.4.3 Požadavky bodů 3.4.1 a 3.4.2 lze na žádost výrobce také ověřit příslušným rovnocenným výpočtem nebo názornou geometrickou ukázkou.
- 3.4.4 U neúplných vozidel musí výrobce uvést maximální přípustné rozměry, pro které se má vozidlo zkontrolovat podle požadavků bodů 3.4.1 a 3.4.2.

PŘÍLOHA 12

Dodatečné bezpečnostní předpisy pro trolejbusy**1. DEFINICE A PROVOZNÍ PARAMETRY**

Pro účely této přílohy:

1.1 „Napětím sítě“ se rozumí napětí zajištěné pro vozidlo z vnějšího napájecího zdroje.

Trolejbusy musí být konstruovány tak, aby byly provozovány jmenovitým napětím sítě buď:

a) 600 V (pracovní rozsah 400–720 V); nebo

b) 750 V (pracovní rozsah 500–900 V).

1.2 Elektrické okruhy trolejbusu se klasifikují takto:**1.2.1 „vysokonapěťovými okruhy“ se rozumí okruhy napájené napětím sítě;****1.2.2 „niskonapěťovými okruhy“ se rozumí okruhy napájené jmenovitým napětím 12 V, 24 V nebo 42 V;****1.2.3 „třífázovými okruhy“ se rozumí okruhy napájené třífázovým střídavým napětím nepřevyšujícím 400 V.****1.3 Jmenovité klimatické podmínky**

Trolejbusy musí být konstruované tak, aby spolehlivě fungovaly za těchto klimatických podmínek:

1.3.1 teplotní rozsah od – 40 °C do 40 °C;**1.3.2 relativní vlhkost 98 % při teplotě do 25 °C;****1.3.3 atmosférický tlak od 866 kPa do 1 066 kPa;****1.3.4 rozsah nadmořské výšky do maximálně 1 000 m.n.m.****1.4 „Samozhášecím materiálem“ se rozumí materiál, který přestane hořet, když je odstraněn zdroj hoření.****2. ODBĚR NAPÁJENÍ****2.1 Elektrické napětí se získává z trolejového drátu prostřednictvím jednoho nebo několika sběračů napětí, které se obvykle skládají ze dvou trolejových ramen. (Jediné trolejové rameno nebo pantograf mohou být použity u aplikací s vnějším naváděním). Trolejové rameno sestává ze střešní montáže (trolejová základna), tyče, sběrače elektrického napájení (trolejová hlavice) a výměnné vložky s kontaktním povrchem. Trolejová ramena musí být namontována tak, aby se mohla otáčet jak vodorovně, tak svisle.****2.2 Tyče musí být vyrobeny z izolačního materiálu nebo z kovu potaženého izolačním materiálem a musí být odolné vůči mechanickým nárazům.****2.3 Sběrače napájení musí být konstruovány tak, aby udržovaly dobrý kontakt s trolejovými dráty, pokud jsou tyto dráty ve výšce 4–6 m nad zemí, a v případě trolejových ramen musí umožnit, aby se podélná osa trolejbusu vychýlila nejméně o 4,0 m na kteroukoli stranu od hlavní osy trolejových drátů.****2.4 Pokud se sběrač napájení náhodně odpojí od trolejového drátu, nesmí se horní okraj sběrače napájení zvednout výše než 7,2 m nad vozovku, nebo, v okamžiku odpojení od trolejového drátu, výše než 1 m nad trolejové dráty a níže než 0,5 m nad střechu trolejbusu.****2.5 Každé trolejové rameno musí být vybaveno zařízením, které rameno v okamžiku jeho odpojení automaticky stáhne.****2.6 Pokud se trolejová hlavice uvolní ze své běžné polohy na tyči, musí zůstat k tyči připojena a nesmí spadnout.****2.7 Izolační odpor mezi sběračem elektrického napájení a střešní instalací / trolejovou základnou musí být nejméně 10 MΩ.****2.8 Sběrače napájení mohou být minimálně pro jejich stažení vybaveny dálkovým ovládáním z prostoru řidiče.**

- 2.9 Je třeba zajistit, aby mohl řidič v případě potřeby během provozu vozidla na silnici vyměnit výměnné vložky s kontaktním povrchem.
3. POHON A POMOCNÁ VÝBAVA
- 3.1 Elektrické součásti montované do trolejbusu musí být chráněny před přepětím a zkratovým proudem. Tato ochrana by měla být pokud možno zajištěna jističi, které se znovu zapojují automaticky, dálkově nebo ručně.
- 3.2 Elektrické součásti musí být chráněny před přepólováním nebo atmosférickým přepětím.
- 3.3 Jističe musí zajistit rozpojení příslušných poškozených okruhů.
- 3.4 Pokud má kterýkoli okruh jednopólový jistič, musí být tento jistič zapojen v živém přívodu okruhu.
- 3.5 Veškeré elektrické okruhy a jejich větve musí být dvoudrátové. Kostra trolejbusu může být pro zpětný zemní proud použita pouze u nízkonapěťových okruhů.
- 3.6 Skříně, kryty a schránky na baterie musí být vyrobeny z nehořlavých nebo ze samozhášecích materiálů.
- 3.7 Elektrické součásti napájené napětím sítě musí mít dodatečnou izolaci od vozidla.
- 3.8 Elektrické součásti a vodiče proudu, s výjimkou trakčních odporů, musí být chráněny proti pronikání vlhkosti a prachu do karoserie a musí být vůči karoserii izolované.
- 3.9 V rozsahu jmenovitých klimatických podmínek musí izolační odpor elektrických okruhů u suchého a čistého trolejbusu, kdy jsou zapnuty všechny rotační stroje a zařízení, mít alespoň tyto hodnoty:
3.9.1	karoserie vůči vysokonapěťovým okruhům	5 MΩ
3.9.2	vysokonapěťové okruhy vůči nízkonapěťovým okruhům	5 MΩ
3.9.3	karoserie vůči nízkonapěťovým okruhům	1 MΩ
- 3.10 Kabely a zařízení:
- 3.10.1 Pro vysokonapěťové okruhy se musí použít pouze vícežilové kabely. Všechny vysokonapěťové kabely pro stejnosměrné napětí musí být izolovány pro stejnosměrné nebo střídavé napětí 3 000 V.
- 3.10.2 Namontované kabely nesmí být mechanicky namáhány.
- 3.10.3 Izolace kabelů nesmí šířit oheň.
- 3.10.4 Kabely o různém napětí musí být montovány odděleně.
- 3.10.5 Kanály pro kabely musí být vyrobeny z nehořlavého materiálu.
- 3.10.6 [Vyhrazeno]
- 3.10.7 Kabely umístěné pod podlahou trolejbusu musí být vedeny v kanálech, které je chrání před vniknutím vody a prachu.
- 3.10.8 Upevnění a uspořádání kabelů a vodičů musí být konstruováno tak, aby bránilo poškození izolace otěrem (roztřepení). V místech, kde kabely vnikají do kovové konstrukce, musí být zajištěny průchodky z pružného materiálu. Poloměr ohybů kanálů, ve kterých jsou vedeny kabely, musí být nejméně pětinasobkem vnějšího průměru kanálu.
- 3.10.9 Kabely v blízkosti jističů musí být umístěny a konstruovány tak, aby se předešlo přeskočení elektrického oblouku na kabely.
- 3.10.10 Je třeba zajistit opatření, aby se zabránilo poškození kabelů od zahřátých odporů a jiných elektrických součástí. V kritických oblastech je třeba použít kabely odolné teplotě.
- 3.10.11 Držáky kabelů, konektory a ostatní montážní zařízení musí být vyrobeny z nehořlavých nebo ze samozhášecích materiálů. Elektrické součásti ze samozhášecích materiálů lze namontovat pouze z vnější části prostoru pro cestující.

3.10.12 Veškeré elektrické okruhy musí projít zkouškou zvýšeného napětí. Zkušební napětím musí být střídavé napětí o kmitočtu 50 Hz přibližně sinusového tvaru. Doba působení sinusového napětí musí být 1 minuta.

3.10.12.1 Zkušební napětí U_{test} u elektrického zařízení a kabelů pro vysokonapěťové okruhy musí být:

$$U_{\text{test}} = 2,5 U + 2\,000 \text{ V AC},$$

kde U je jmenovité napětí sítě, AC = střídavé napětí.

3.10.12.2 Zkušební napětí pro nízkonapěťové okruhy musí být $U_{\text{test}} = 750 \text{ V AC}$.

3.11 Elektrické stroje, přístroje, zařízení a kabely musí odolat mechanickému zatížení působícímu v bodech montáže takto:

3.11.1 vibrace sinusového tvaru o kmitočtu 0,5–55 Hz a maximální amplitudě 10 m/s^2 , případně včetně vzniklé hodnoty při rezonancích;

3.11.2 jednotlivé svislé nárazy s vrcholovou hodnotou zrychlení 30 m/s^2 po dobu 2–20 ms.

4. ELEKTRICKÁ BEZPEČNOST CESTUJÍCÍCH A POSÁDKY

4.1 Za jmenovitých klimatických podmínek u suchého a čistého trolejbusu, kdy jsou prostřednictvím sběračů napětí zapojeny oba zdroje, kladný i záporný, nesmí svodový proud z karoserie přesáhnout hodnotu 0,2 mA.

4.2 Trolejbus musí být vybaven palubním systémem pro trvalé monitorování svodového proudu nebo napětí mezi karoserií a povrchem vozovky. Tento systém musí odpojit vysokonapěťové okruhy od napájecího systému, pokud svodový proud překročí při stejnosměrném napětí sítě 600 V hodnotu 3 mA, nebo pokud svodové napětí překročí hodnotu 40 V.

4.3 Sloupky a madla u dveří musí být vyrobeny z izolačního materiálu nebo potaženy mechanicky odolnou izolací nebo musí být izolovány od karoserie trolejbusu. Izolační odpor na ploše $100 \pm 5 \text{ cm}^2$ musí být nejméně 1,0 MΩ.

4.4 První schod musí být vyroben z izolačního materiálu nebo potažen mechanicky odolnou izolací. Izolační odpor na ploše $300 \pm 5 \text{ cm}^2$ musí být nejméně 1,0 MΩ.

4.5 Panely dveří musí být vyrobeny z izolačního materiálu nebo musí být izolovány od karoserie trolejbusu. Izolační odpor na ploše panelu o velikosti $300 \pm 5 \text{ cm}^2$ musí být nejméně 1,0 MΩ.

4.6 Vnější panely karoserie v blízkosti otvorů dveří musí být potaženy izolačním materiálem. Takto izolovaná oblast musí dosahovat nejméně do šířky 50 cm na každé straně od otvorů dveří a do výšky nejméně 200 cm od vozovky. Izolační odpor vůči karoserii trolejbusu na ploše $200 \pm 5 \text{ cm}^2$ musí být nejméně 1,0 MΩ.

4.7 Pokud je trolejbus vybaven měniči se zdvojenou izolací, body 4.3 až 4.6 se nemusí použít.

5. PROSTOR ŘIDIČE

5.1 V prostoru řidiče nesmí být žádné vysokonapěťové zařízení, které by bylo přístupné řidiči.

5.2 Přístrojový panel musí obsahovat alespoň:

5.2.1 ukazatel napětí napájecího systému;

5.2.2 ukazatel nulového napětí napájecího systému;

5.2.3 ukazatel stavu hlavního automatického jističe napětí sítě;

5.2.4 ukazatel nabíjení/vybíjení baterií;

5.2.5 ukazatel napětí na karoserii nebo svodového proudu, pokud přesahuje hodnoty stanovené v bodě 4.2.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS